

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

पारपल अंक

M-2534

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
धर्मसिद्धि भाग	काशीनाथ उपाध्याय	धार्मिक	अपूर्ण	-	3/6	135	भंडार कागज		13	44		

श्राद्धं प्रातःसंगवयोः कार्यं मध्याह्ने गौणः अपराह्णसायान्कृतात्रयोनिविधाः रात्रौ विवाहे प्रातर्द्वे
 द्विश्चाह्नं नक्षत्रं यदि तदा रात्रौ च पिकार्यमिति क्वचित् ग्रहणनिमित्तकं पार्वणश्राद्धं पुत्रजन्मनिमित्तकं
 जातकर्मगिर्वृद्धिश्चाह्नं च रात्रौ च पिकार्यं इति कालनिर्णयः पुत्रादिभिः पितृमात्राद्युद्देशेन श्राद्धे क्रि
 यमाणेनाम गोत्रं मंत्राश्च तत्तदन्तान् पितृन् प्रापयन्ति तत्र पित्रादीनां देवरूपहेतुदत्तमुमृतं भूत्वा त
 त्रोपतिष्ठते गंधर्वहेतुभोग्यरूपेण पशुहेतुणरूपेण सर्पहेतुवायुरूपेण यक्षहेतुपानरूपेण दानवादिहे
 मांसहेतुप्रेतहेतुर्यिरहेतुमनुष्यहेतुआदिरूपेणेति ग्रथांतरे तस्य ते पितरः श्रुत्वा श्राद्धकालमुपस्थि
 तं अन्योन्यं मनसा ध्यात्वा संपतन्ति मनोजवाः। तैर्ब्राह्मणैः सहा श्रंति पितरो वायुरूपिणः अतएव
 श्रीरामेण श्राद्धे क्रियमाणे सीता विप्रेषु दशरथादीन् दर्शयित्वा कथा श्रूयते प्राचक्ष्यते वैश्वमः प्रेतान् पितॄं
 श्रापियमालयात् विसर्जयन्ति भूलोकं हत्वा शून्यं स्वकंपुरं तेषु पुत्रादेः प्रकांक्षन्ति पायसं मधुसंयुतं क
 न्यागते सवितरि पितरो यांति वै सुतान् अमावास्यादिने प्राप्ते गृहद्वारं समाश्रिताः श्रद्धाभावे स्वभ
 वनं शापं दद्यान्न जन्तिते अतो मूलेः फलेर्वापि तथाप्युदकतर्पणैः पितॄन् प्रकुर्वन्ति नैव श्राद्धं विवर्ज
 येत् किंच ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं सकल भूततृप्तिः श्रूयते तत्र पिशाचादिरूपाणां विकिरादिभिस्तृप्तिर्व
 द्वादिरूपाणां स्नानवस्त्रोदकादिनां केषां चिदुष्पिष्टपिंडादिनेति अतो ब्रवीं भूतपितृकेणापि श्राद्धं कार्यं त

तत्र पितृपितामहप्रपितामहादिरत्नमेकैकं पार्वणं वसुरुद्रादिसाभेदेन ध्येयं एकोद्दिष्टं वसुरूपेणे
 निसर्वत्र केचित्तु पितृपितामहप्रपितामहाः प्रद्युम्नसंवर्षणशसुवादेवात्मना ध्येयाः कर्तानिरुद्धा
 लनेत्याहुः एवं वरुणप्रजापत्यग्निरूपेण केचित् केचिन्मासत्रुतुसंवत्सररूपेणेति तत्र यथाचारं स
 मुच्येन विकल्पेन वा ध्यानमिति व्यवस्था पित्रादिपार्वणं यत्र तत्र मातामाहादयः सर्वत्रैव हि क
 र्तव्यानादिके मासिकेषु न मासिकेषु त्वादिके च त्रिदेवसंप्रकीर्तितं वृद्धौ तीर्थं नवष्टका सुगयायां
 च महालये त्रिपार्वणकुमत्रेष्ठं शेषषाड्पौरुषं विदुः सपत्नीकं पित्रादित्रयं सपत्नीकं मातामहा
 दित्रयमिति षाड्पौरुषं स्वयाहं वर्जयित्वैकं स्त्रीणां नास्ति पृथक् क्रिया अन्वष्टका सुवृद्धौ च गया
 यां च क्षये हनि अत्र मातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र पतिना सह अथ विश्वे देवाः यत्र विशेषो नोच्यते तत्र
 सर्वत्र पार्वणं श्राद्धे पुनरवा द्वैव संज्ञका विश्वे देवाः काम्यश्राद्धे महालये च धूरिलोचनसंज्ञकाः
 नैमित्तिके अष्टकारव्याष्टमीश्राद्धे च कामकालसंज्ञकाः एकोद्दिष्टं सपिंडीकरणं वा नैमित्तिकसंज्ञं
 नादीश्राद्धे सत्यवसुसंज्ञकाः तत्रापि गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतीति संस्कारत्रयां गमन्याधानं सोम
 यागां च नोदीश्राद्धमिति श्राद्धसंज्ञकं कर्म गश्राद्धसंज्ञकं य तत्र चतुदशसंज्ञका विश्वे देवाः पा
 र्वणद्वयाद्यो जश्वनात्त पार्वणकमेव क्रियमाणं नादिश्राद्धं देवहितं कार्यं एवं पार्वणत्रयस्य भिन्नत्वे १

नानुष्ठीयमानेनांहीश्राद्धेपिमातृपार्वणंदेवहीनं नांहीश्राद्धेहिदिनत्रयेक्रमेणपार्वणत्रयंकार्यं एक
 स्मिन्दिनेपृथक्पृथक्पार्वणत्रयंसहतंत्रेणवापार्वणत्रयमितित्रयःपक्षाः निस्राह्यंदेवरहितंका
 र्यं एवंसपिंडीकरणात्प्राकृतनान्येकोद्विष्टश्राद्धान्यपिदेवहीनानि इतिश्राद्धदेवतानिर्णयः ७
 यश्राद्धेब्राह्मणाः तत्रजातकर्मादिसंस्कारैः संस्कृतःसत्यवाक्शुचिः वेदाध्ययनसंपन्नःषट्सकर्म
 स्वयस्थितः पुरुषत्रयविरव्यातः सवैब्राह्मणउच्यतेइतिब्राह्मणसामान्यलक्षणं तत्रोत्तममध्यमा
 धमभेदेनत्रिविधाःब्राह्मणाःतत्रोत्तमाः वेदाध्ययसंपन्नाः१ वेदांगध्यायिनोपिच२ येवैय्याकरणा३
 येचमीमांसाध्यायनेरताः ४ पौराणिकश्चवेदांती ५ धर्मशास्त्ररतोपिच ७ एतेषामपियेषुत्रा ८ ब्रह्म
 वेत्तातथैवच ९ वेदार्थज्ञः १० कर्मनिष्ठः ११ तपोनिष्ठश्च १२ योगिनः १३ पितृमातृपरश्चैव १४ स्वधर्म
 निरतस्तथा १५ शिशुरप्यग्निहोत्रीच १६ सोमादिश्रोतकर्मवित् १७ शिवभक्ते १८ विष्णुभक्ते १९ भार्याया
 मृतुकालगः २० गुरुभक्ते २१ ज्ञाननिष्ठः २२ सोमयाजी २३ चसत्यवाक् २४ सुशीलस्नातक २५ यति २६
 ब्रह्मचारिणउत्तमाः २७ एतेसर्वेसपत्नीकायुक्त्वाद्विगुणान्विताः सापिंड्ययोनिशिष्यादिसंबंधैश्चविव
 र्जिताः कुष्ठापस्मारादिदौषेहीनाश्चेदुत्तमाःस्मृताः तत्रदशाहादिसत्तकादिप्रयोजकसापिंड्यसगोत्रसोद
 कत्वरूपसंबंधः सापिंड्यपदोभिधेयैः योनिसंबंधोमातुलत्वश्चशुल्वशालकत्वादिः आदिनागुरुत्वसहा

ध्यायित्व मित्रादयः तथा च सपत्नीकत्वादिगुणयुक्ता उक्तसंबंधे हि ता अपस्मागंधत्वादौषहीनावे
 दाध्यायित्वादिसप्तविंशतिप्रकाराविप्राउत्तमा इति सिद्धं तत्र विशेषः यदेवं भोजयेद्वा द्वे चंदोगंतत्र
 जयेत् ऋचो यजुंषि सामानि त्रितयंतत्र विद्यते ऋग्वेदिने च पित्रर्थे याजुषंतु पितामहे प्रपितामहे सा
 मगं भोजयेद्वा द्वकर्मणि अथर्ववेदिनं वैश्वदेवे पित्र्ये च भोजयेत् एतेन स्वशाखीयद्विजाभावे द्विजानेन्या
 त्रिमंत्रयेदिति भिरस्तं केचिद्यथा कन्या तथा ह विरिति नियमात्तयैः सह यो नि संबंधस्त एव शाखीयाः
 आहार्हा इत्याहुस्तन्निर्मूलं केचिद्वा द्वकर्त्तसगोत्रसप्रवरावर्ज्याः पितृपुत्रौ भ्रातरौ दौ निरग्नौ पुर्विणी
 पतिं सगोत्रप्रवरं चैव वर्जयेद्वा द्वकर्मणि इति वचनादित्याहुः विना मांसेन मधुना विना दक्षिणया द्वा
 वा परिपूर्णं भवेद्वा द्वयतिषु आह भोजिषु इति यतिप्रशंसा अथ मध्यमाविप्राः मातामहो मातुलो
 भागिने यो दौहित्रो जा मातारौ गुरुशिष्यो याज्यः श्वशुरः ऋत्विक् शालकः पितृष्वस्रपुत्रो मातृष्वस्रपुत्रो
 मातुलपुत्रो तिथिः सगोत्रो मित्र इत्येते मध्यमाः दौहित्रजामातृस्त्रियादीनां विद्यादिगुणवतां
 आह निमंत्रणाभावे दोषः गुणहीनत्वे तु न दोषः षड्भ्यस्तु पुरुषेभ्यो वाक् आहार्हा नैव गोत्रिणः षड्भ्यस्तु
 परतो भोज्या अल्पा भोगोत्रजा अपि अत्र विशेषः ऋत्विजः संपिंताः संबन्धिनः शिष्याश्च विप्रैश्च देव
 स्थाने नियोज्या न तु पित्र्ये एव मन्येपि विगुणा विप्रा देवस्थाने नियोज्याः पिता पितामहो भ्राता पुत्रो वा

यस्य पिंडकाः न परस्परमर्घ्याः स्युर्न श्राद्धेऽस्त्वितिस्तथा वैश्वदेवेनियोक्तव्या यद्येते गुणवन्तः ॥
 अथ वर्ज्या विप्राः क्षयश्वासमूत्र छच्छ्रभगंदरादिमहोरोगीहीनांगोऽधिकंगः काणो बधिरोमूकः शत्रुः
 क्लितबोभृतकाध्यापको मित्रद्रोही पिशुनः कुनखी छलदंतः क्लीबो मातापितृगुरुत्यागी चोरो
 नास्तिकः पापकर्माविहितकर्मत्यागी नक्षत्रोपजीवी वैद्यो राजभ्रूयोगायको लेश्वकः दुसीद
 र्जीवी वेदविक्रयी कवित्वजीवी देवार्चनजीवी नटो गृहदाही समुद्रगामी शस्त्रकर्ता सोमविक्रयी प
 क्षिपोषकः परिवेत्ता दिधिषूपतिः कुमारार्ध्यापकः पुत्रात्याप्तविद्यो द्रव्यप्राप्त्यर्थं वेदघोषकारी ग्राम
 याकेशपशुविक्रयी शिल्पी पित्रा विवादकारी शूद्रयाजको जघ्नी शूहीनो निर्दयो रजस्वलापतिः
 गर्भिणीपतिः कुब्जो वामनो रक्तनेत्रो वाणिज्योपजीवी छिन्नोष्ट्र छिन्नलिंगो गंडमानूज्वरितो देवल
 को विधुरो निरग्निः शूद्रगुरुः शूद्रशिष्यो दांभिको गोविक्रयी रसविक्रयी वेदनिंदकः वृक्षरोपकः सदा
 याचकः कदर्यः छपिजीवी साधुनिंदितो मेषमहिषपोषकः कपिलशो विस्मृतवेदो निष्ठुरवागित्यादयो
 विप्राहव्यकव्ययोर्वर्ज्याः धर्मार्थमुदरार्थं बोधधकारी विगर्हितः देवार्चनपरो नित्यं विनाथश्चत्सरत्रयं
 असौ देवलको नाम देवस्य ग्राहकोपि चावर्जनीयः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ इदं मनुष्यस्य पितृदेव
 ताविषयमिति भाति ॥ दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते योगं जेष्ठते ॥ परिवेत्ता स विज्ञेयः परिवित्तिस्तु अग्रजः ॥

अग्रजानुज्ञादौ न दोष इत्युक्तं ज्येष्ठायां यद्यनूदायां कन्यायामूहतेनुजा सा चाग्रे दिधिपूर्तया पूर्वा
 तु दिधि पूर्वता प्रतिमा विक्रयं यो वै करोति पतितस्तु सः जीव नार्थ परास्त्री निनीयते पतितः स च । गान
 नृत्यादिकमुदरार्थं निषिद्धं न तु भगवदर्थं अत्र विप्राणां ग्राह्यत्वं तैव तद्विज्ञानं वज्र्यत्वे सिद्धे पुनर्वज्र्य
 परिगणनं वज्र्यं भिन्नानां निर्गुणानामपि ग्राह्यत्वं विद्याशीलादिगुणवत्त्वे बुद्धित्वकाणत्यादि शारी
 रदोषाणां न दूषकत्वं गयायां तु निर्गुणा अपि ते एव भोज्याः न विचार्यं कुलं शीलं विद्या च तप एव च पूजि
 तैस्तैस्तु संतुष्टा देवाः सपितृगुदका इत्युक्तेः ब्राह्मणान्नपरीक्षेत तीर्थक्षेत्रनिवासिनः यत्तु न ब्राह्म
 णं परीक्षेत देवैर्कर्मणि धर्मवित्तपित्र्ये कर्मणि तु प्राप्ते परीक्षेत प्रयत्नत एतत्संभवपरं गायत्री
 सारमात्रोपिवरं विप्रः सुयंत्रितः नायंत्रितश्च तुर्वेदी सर्वाशी सर्वविक्रयी ति हेमाद्रौ व्यासः श्राद्धका
 णाद्यो भोज्या मिश्रिता वेदधारमैः विप्रानिमंत्रणात्पूर्वमेव परीक्षणीयान्तु निमंत्रणोत्तरं इति
 ब्राह्मणविचारः अथ श्राद्धाहं द्रव्याणि तत्र दर्भाः दर्भग्रहणे कालो मंत्रभेदाद्वितीयपरिच्छेदे
 उक्तः विशेषस्तूच्यते कुशासुरव्याः कुशाभावे कारादूर्वा शीरत्तणादयः तत्र काशौर्दूवाभिर्वा छिन
 पवित्रहस्तो नाचो मेतद्वाभ्यामनामिकाभ्यां तु धार्ये दर्भपवित्रके एकानामिकया वापि द्वयोर्मध्ये
 तु पर्वणोः साग्रौ विगर्भौ तु कुशौ कार्यताभ्यां पवित्रकं वाभ्यां तस्याच्चतुर्भिर्वाग्रं धियुक्तं न वा भवेत् १

स्नाने शने जपे हो मे स्वाध्याये पितृकर्मणि सपवित्रो सदभौ वा करौ कुर्वत नान्यथा ब्रह्मग्रंथिप
 वित्राढ्यो नाचामेव बुधः सरा केचित् ग्रंथितपवित्राभावे साग्रदभौ दक्षिणे करे वामे तु त्रीनू द्वौ वा
 विभृयादित्याहुः आसने द्वौ दभौ पितृकर्मणि समूलादिगुणादभौः देवे साग्रात्रजवः पित्र्येपि।
 सपिंडीकरणपर्यंतमृजुदभौ स्तदूर्ध्वदिगुणाभुम्ना इति ये च पिंडाश्रिता दभौः येः द्युतं पितृत
 र्पणं मूलमूत्रोत्सर्गधृता मूलमूत्राद्यमध्यगाः मार्गचितौ यज्ञभूमौ स्थिता ये स्तरपासने ब्रह्मय
 ज्ञेयदेर्भस्त्यागार्हाः सर्वएव ते अन्यानि च पवित्राणि कुशदूर्वात्मकानि च हेमात्मकपवित्रस्य
 कल्लां नाहं तिषोऽंशी पंचगुंजमाषमानेन षोडशमाषं हेममयं पवित्रकमित्याहुः अथ हविः त्रीहि
 यवतिलमाषगोधूमशामाकप्रियंगुमुद्गसर्षपाः श्राद्धे प्रशस्ताः चणको विक्ल्पितः यावनालेपि
 विक्ल्पितः रघापूतं मृताहेचदर्शवृध्यष्टकासु च पात्रेभ्यस्तेषु कालेषु देयं नैकुभोजनं अगोधूमं च य
 द्वाहं माषमुद्गविवर्जितं तैलेपकेन रहितं द्युतं मप्यद्युतं भवेत् राजमाषाश्च निष्ठाया अपिशस्ताः
 सतीनकाः राजमाषामहाराष्ट्रमाषाचचकीति प्रसिद्धाः निष्ठायाः पावटे इति सतीनका वाटाणे इति॥
 कदलीफलमात्रफलं द्राक्षा लवंगैलापचकाणि जीरकं हिंगुदाडिमफलमिक्षुः शर्करा गुडः कर्पूरः *
 सूरणः पनसः त्रिविधं चर्कटिफलं कोशातकी कुस्तुंबकर्वैकल्पिकपटोलंबदरमामलकं खर्जुरीफलं
 चार्द्रकं मुंडीमूलकं *

सैं धवसामुद्रेलघणेपूगीफलंतांबूलपत्रमितिश्राद्धेप्रशस्तानिहवीषि गव्येदधिदुग्धे घृतंगव्यंमाहि
 षेच केचित्तमाहिषंतक्रंसद्यःकृतमनुधृतनवनीतंग्राद्यंमाहुःकेचिन्मृद्विषीरंशर्करादियुतंग्रा
 द्यमाहुः मयितंनिर्जलंदधिसर्वनिषिद्धं जंबीरफलंविहितप्रतिषिद्धत्वादिकल्पितं अक्षौढ
 अक्रोडइतिप्रसिद्धः शृंगाटकःशिं गाडाइतिप्रसिद्धः चिर्भटेखर्बुजंइतिप्रसिद्धं शीतकंदलीराता
 कें इतिप्रसिद्धं एतेश्राद्धेविहिताः आम्रातकः आंबाडाइतिप्रसिद्धः तंदुलीयोमावइतिप्रसिद्धः
 तौदौविहितप्रतिषिद्धौ केचिदजमाषंछसंल्लसोत्तरमुदंल्लस्यनिष्पावंचनिषिद्धमाहुःकथंचिद्यदि
 विप्रेभ्योनदत्तंभोजनेमधु पिंजास्तुनैवदातव्याः कदाचिन्मधुनाविना अक्षतागोपशुश्रैवश्रा
 द्येमांसंतथामधुदेवगात्रसुलोत्पत्तिःकलौपंचयिवर्जयेदिति वचनद्वयान्मधुनिरेच्छिक्विकल्पः
 केचिद्यथाचारंप्रदेयंतुमधुमांसादिकंतथेति वचनादेशाचारानुसारेणव्यवस्थितविकल्पमाहुः
 मांसंश्राद्धेषुनैवदेयं कलिवर्ज्यत्वात् नदद्यादामिषंश्राद्धेनचाद्याधर्मतत्त्वविदित्यादिश्रीभाग
 वतवचनाच्च अन्यानिमुंजातचव्यकसेरुकालेयाहिकद्रव्याणिबहूनिमहानिबंधेषूक्तानितान्यप्र
 सिद्धत्वाद्याधेवश्यापेक्षोपयोगयोरमावाच्चनोच्यंते अथबर्ज्याणि यद्यपिविहितोक्तैवतद्विना
 नामग्राह्यत्वंप्राप्तंतथापिविशेषदोषप्रदर्शनायाप्राप्तनिषेधज्ञापनायचतानिसंग्रह्यंते।उत्साचादि।

रक्तमूलकं करंडी

दिनाप्राप्तपतितान्यजादेः प्राप्तमन्यायार्जितंकन्याविक्रयादिलब्धधनं निधं पित्रर्थमेदेहीतियाचना।
जितमपि निषिद्धं औढकीतूरकुलिथमसूरकोद्रवराजसर्षपानिषिद्धाः लोकेतिप्रसिद्धामर्कटकाश्व
वर्ज्याः शिशुकुशमांजोभयविधालांबुकरमकाखर्द्राद्रमरीचपिंडे मूलकैकुसुंभैराणवंशांकुराः द
शविधालश्रुनादिपलांडुभेदाः छत्रिमलवणानिरक्तविल्वंश्वेतं छसंघं ताकंगाजरापरपर्यायिगं
जनं भोकरसंज्ञः श्लेष्मातकः रक्तनिर्यासाश्ववर्ज्याः सामुद्रसैंधवेभक्ष्येप्रत्यक्षं लवणेषुधैः विज
लोष्ठिष्ठमाघ्रातं श्राद्धेद्रव्यं विवर्जयेत् करीरफलपुष्पाणि विउंगमरिचानि च बीजपूरं पटोलं च श्राद्धे
दत्त्वापतत्यधः छल्लधान्यानि सर्वाणि वर्जयेत् श्राद्धकर्मणि न वर्जयेत्तिलांश्चैव मुद्गमाषांस्तथैव च दा
तुर्यव्यस्त्रियंतत्तद्देयं निच्यं न चेद्वित्तत् अजाविमहिषीक्षीरं तद्विकारांश्च वर्जयेत् बालुकाकीटपाषा
णैः केशैर्यथाप्युपद्रुतं वस्त्रेण बीजितं चान्नं वर्जयेत् श्राद्धकर्मणि अमेध्येर्जंगमैः स्पृष्टं शुष्कं पर्युषितं च
यत् द्विः पक्वं परिदग्धं च सिद्धभक्ष्यांश्च वर्जयेत् सद्यस्याकेन भक्षार्हमपि हिं गुजीरकादिसंस्कारार्थं पुनः
पच्यते तद्विः पक्वं वर्ज्यं यत्तु द्विपाकेनैव भक्षणाहं तं न निषिद्धमिति सिंधुः यदनेकदेशाः केनचित्पूर्वमा
स्यादितस्तदन्नं श्राद्धे वर्ज्यं मारीषंगजगिरेतिप्रसिद्धं शाकंधान्यं च वर्ज्यं बटपुष्पोदुंबरकपित्थनिंब
मातुलिङ्गफलानि न भक्षयेत् क्षीरं च लवणैर्मिश्रं ताम्रगव्यं सुरासमं अस्यापवारः पयोनुक्षृतसारं च

पयसासंयुतं दधि धृतं चैतानि गव्यानि नैव दुष्टानि ताम्रके पिप्पलीवर्तुलमरीचादेः प्रत्यक्षस्य निषेधेन
 त्वन्यद्रव्यमिश्रितस्य नारीकेलफलं विहितमिति विधुं यच्च पौलिकैः शाकादिवंकीर्णतक्रं संधिन्यादिक्षी
 रमनिर्देशायाः क्षीरं मृग्यादिक्षीरं केनिलतक्रादिकं हस्तदत्तस्नेहलवणादिकं च नित्यभोजने निषिद्धं
 तत्सर्वं श्राद्धे पिवर्जयेत् माधवीये मृतैर्मक्षिका क्रिमिजंतुभिः केशरोमनखादिभिश्च दूषितं सतिसं
 भवेवर्जयेत् असंभवे तु केशादिकमुद्धृत्य संप्रोक्ष्य हिरण्यस्य शिखराभुंजीत श्वमार्जारमूषकादिभि
 रालीढादिकं त्वापथपिवर्ज्यमित्युक्तं यत्तु मंडकवर्तकं सक्तुपायसापूपहृसरादिनां स्नेहसिद्धानां च प
 र्युषितत्वदोषो नास्तीति वचनं तन्नित्यभोजनपरं न तु श्राद्धपरमिति शिष्टाः यदग्निरपके सदेकवात्रं दि
 ग्वाथं तस्मिन् तत्पर्युषितमुच्यते कदयादीनामन्नं नित्यभोजने श्राद्धकर्मणि च न ग्राह्यं ते चैकदर्यं श्वोरोन
 रोवीणोपजीवीवार्धुषिको भिशस्तोगणकंचिकित्सकः क्रुधः पुंश्चलीपतिः क्रूरः शत्रुः पतितो दांभिकः
 पतिपुत्ररहितास्त्रीस्वर्णकारः स्त्रीजितोग्रामयाजको घातुकः कर्मरस्तंतुयायः छतधोवस्त्रहालनोपजी
 वीसोमचिक्रयी चित्रकर्मगायकर्मगायक इत्यादयस्त्रैवर्णिका अपि अग्राह्याः आत्मानं धर्मं हृत्य
 च पुत्रदारांश्च पीडयेत् लेभायः पितरौ भृत्यान् सकदर्यं इति स्मृतः दासेवाश्रमिणो भोज्यो ब्रह्मचारी गृही
 तथा वानप्रस्थायतीलिङ्गी न भोज्याः प्रकीर्तिताः षण्मासं यो हि जो भुंक्ते शूद्रस्यान्नं विगर्हितं स तु जी

व-भवेच्छ्रोमलः श्याचाभिधीयते अन्यानिचद्रव्याणिनिबंधेषुबहूनिनिविधानितानिनिविहितोक्तार्थसिद्ध
 त्वादप्रसिद्धत्वाच्चनोक्तानि दुर्गंधिफेनिलंक्षारंपंकिलंपल्ललोदकं नभवेद्यत्रगोत्तसिर्नक्तंयच्चापुपादृ
 तं नश्राद्यंतज्जलं श्राद्धेयच्चाभोज्यनिपातजं स्नानमाचमनंदानंददेवतापितृत्तर्पणं श्रद्धादकै
 र्नुक्वश्चतथा मेयादिनिःसृतेः नाहरेदुदकंरात्रौतुलसीगोमयंभृदं तुलसीबल्वजाड्वीजलभि
 त्रंपर्युषितंजलंपुष्पंचयजेत् दौहित्रःकुतुपः कालश्चागःहस्माजिनंतथा शैष्यंदर्भास्तिला
 गावःखड्गपात्रंपितृप्रियां आरण्याःहस्मस्तिलाःमुख्याः तदभावेग्राम्याः गोराःहस्माश्च अगसा
 त्रिधंश्राद्धेतिप्रशस्तं ककुटविद्वराहकाच माजीरशूद्रघंतर जलप्लासाभिध्यमतिनिंद्यं चांडा
 लरजस्यलारयंजश्वित्रीन्यूनांगातिरिक्तांगादिभिर्विशितमन्नमभोज्यं आपदिमूद्रस्महिरण्ये
 दकस्पर्शाद्रोज्यं आपदिमूद्रस्महिरण्योदकस्पर्शाद्रोज्यं पाचमानीतरत्समंदीमंत्रैर्गायत्र्यादिभिश्च
 दर्भजलप्रोक्षणेदुष्टाशुशुद्धिः पादुकोपानहोछत्रंरक्तचित्रांवरंतथा रक्तपुष्पंचमाजीरंश्राद्धं
 मोविचर्जयेत् घंटानादोश्वधत्तंशंखशुक्तिसान्निध्यंचयज्यं अथश्राद्धदिनद्यत्यं गोमयादिभि
 र्ममिभांउश्रुदिः देवताब्रह्मचारिपतिशिष्टानांपिंडदानपर्यंतमन्नंनदेयं अतिशिशवस्तुगृहांतरेभो
 जनीयाः तिलानवकीरेतत्रेसर्वतोबंधयेद्जान् पाकःश्राद्धकर्त्रास्वयमेवकार्यः तदभावेमुह्यप।

तस्या तदभावे तु बांधवैः समोत्रैर्वासिपिरैर्वा मित्रैर्वासुर्युष्माच्चितैः पुंश्चलिंचतथा वंध्यां विधवांचा
 न्यगोत्रजां धर्जयेच्छाकपाकार्यममात्तपितृवंशजां नपाकंकारयेत्पुत्रीं गर्भिणीं चापि दुर्मुखीं पाकमां
 जानिसौवर्णरौप्यताम्रोद्भवानिच कांस्यानिमृन्मयं तूक्तं न व्यमेव मनीषिभिः पैतलं रंगजातं नो वि
 हितं च न निंदितं न ब्रूदाचित्पचेदन्नमयस्त्रालीपुपैत्रकं फलशाकादिछेदनार्थमिन्नानामायसानां
 शस्त्राणां भांजानां च दर्शनमपिश्राद्धदिने पाकादिस्थाने निषिद्धं पक्वान्नस्थापनार्थं तु शस्यं ते दातुं आज्ञाय
 पि गृह्याग्नौ तु पचेदन्नं श्राद्धीयं लोकि केऽपि वा यस्मिन्नग्नौ पचेदन्नं तस्मिन् होमो विधीयते तत्र गृ
 ह्याग्नौ पाके विशेषः प्रातर्होमं हत्वा तदेकदेशं महानसे हत्वा पाकं कुर्यात् पाकांते पाकाग्न्येकदेशं गृ
 ह्याग्नौ संयोजनं । आश्वलायनानां तु नैत्यं कंच नाग्नौ अग्नौ करणं तु अश्वलायनानां व्यतिषंगे
 ण श्राद्धे गृह्याग्निपक्वचरुणा गृह्ये एव व्यतिषंगाभावे पाणिहोमः अन्यशाखीयस्य गृह्याग्नावग्नौ कर
 णं विधुरस्योष्णिग्नाग्निं कस्यचष्टेष्टे दिवि विधानादिनाग्निसंपादनं तच्च पूर्वार्धे उक्तं भोजनपात्राणि
 तु हेमरौप्यकांस्याजानिवापलाशकमलकदलीमधूकपत्रनिर्मितानि वा अथ नियंत्रणादिश्राद्धार्हभुक्त
 न्नपरिणामपर्यंतं कर्तुं विप्राणां च नियमाः स्त्रीसंगपुनर्भोजनानृतभाषणाध्यापनचूतायासभारोद्धहन
 हिंसादानप्रतिग्रहचौर्याध्वगमनदिवास्वापकलहादिवर्जनं कर्तुं भौक्तृभयधर्माः स्त्रीसंगश्राद्धा
 ददिने तत्पूर्वदिने च ऋतुकालेपि वर्ज्यः तांबूलसुर्यभ्यंगदंतधावनवर्जनं कर्तुं धर्माः भोक्तृवि

प्राणां तैलाभ्यंगे उद्धर्तने क्षौरे च विकल्पः कर्तुर्भोक्तुश्च सुख्यवारुणास्नानेनैवाधिकारो न तु गोण
 स्नानेन श्राद्धेषु क्लवासास्यान्मौनी च विजितेन्द्रियः उपवासं परान्नं च औषधं च विवर्जयेत् अ
 वस्त्रत्वं मलवदस्त्रत्वं कौपीनवत्त्वं कण्ठीनलमनुत्तरीयत्वं काषायवस्त्रत्वं माद्रेवस्त्रत्वं दिगुणवस्त्रत्वं
 रक्तवस्त्रत्वं दग्धवस्त्रत्वं स्नानवस्त्रत्वं मित्येकादशविधं न प्रत्वं कर्तुं भोक्तुभ्यां वर्ज्यं कर्तुं ललाटे उर्ध्वपुं
 डादीर्घविकल्पः भोक्तुस्तु भवत्येव चन्दनतिलकस्तुपि उदात्ता कर्तुर्वर्ज्यः ॥ भोक्तुस्तु भोजनकारका
 त्वाद् वर्ज्यः सदर्भहस्तौ न तिलको न कार्यः करणे आचमनं दर्भस्यागश्च कर्त्तुं निमंत्रितविप्रस्यागौ
 न कार्यः प्रमादेन त्यागीयत्वेन विप्रः प्रसारणीयः बुद्धिपूर्वकत्वागेयति चांद्रायणं प्रायश्चित्तं आ
 मंत्रितस्तु यो विप्रो भोक्तुमन्यत्र गच्छति नरकाणां शतं गत्वा चांडालेष्वभिजायते आमंत्रितस्तु यः
 श्राद्धे विलंबं कुरुते द्विजः देवद्रोही पितृद्रोही पच्यते नरके पुंसः स्त्रीसंगः पुनर्भिजनं च श्राद्धसुर्व
 रात्रावपि कर्तुं भोक्तुभ्यां वर्ज्यं दशकृत्वः पितृदोषो गायत्र्या श्राद्धभुग् द्विजः सायं संध्यामुपासीत ज
 पेक्षुर्बुद्ध्यादपि सूतके च प्रवासे च अशक्तो श्राद्धभोजने औपासनादिकं होमं न कुर्यात् किंतु कारयेत्
 निमंत्रितस्तु न श्राद्धं कुर्याद् दार्यादि ताडनं अथ राष्ट्राख्यमुद्धर्तत्रये च न स्पृशति छेदं दधिमुश्नं च सर्वे न का
 र्यं यदा कर्तुं शक्यातस्तु त्रिशिष्यादि प्रतिनिधिः श्राद्धं करोति तदा यजमानप्रतिनिधिभ्यां पूर्वाह्नाः स

वैकर्त्तव्यमाः कार्याः मुक्तकुष्ठातुयानारीमुक्तकेशीतथैवच हसतेवदतेत्यंतं निराशाः पितरोग
 लाः सवर्णप्रेषयेदासं हिजातुनिमंत्रणे अत्राज्यं ब्राह्मणस्यान्नं वृषलेन निमंत्रितं तथैव वृषलस्या
 न्नं ब्राह्मणेन निमंत्रितं वृषलः शूद्रः अथ प्राज्जे ब्राह्मणसंख्या वैश्वदेवे समाः पित्र्ये विष्णुमाः तेन द्वौ
 वैश्वदेवे अयः पितृपार्वणे इति पंचविप्राः अथ वा चत्वारो द्वौ वैश्वदेवौ तु पित्रादीनामेकैकस्य त्रयस्य
 य इति त्रयोदशविप्राः यद्यपि त्रादेरेकैकस्य पंच पंचेत्येकोन विंशतिः किं वा एकैकस्य सप्तैति पंच
 विंशतिः एवं दर्शादौ पार्वणा धिक्मे विप्राधिकमस्य तथा च वैश्वदेवे द्वौ चतुरो वोपवेद्यापि त्रादि
 द्वैकैकस्य स्थाने एकं त्रीन पंच सप्त नव घोष वेशयेदिति निष्कर्षः स क्रियादेशकालोचद्रव्यब्राह्मण
 संपदं शौचं च विस्तरोक्तौ वा देवे एकः पितृपार्वणे चैक इति द्वौ विप्रौ तदुक्तं श्रीभागवते द्वौ देवे पितृ
 कार्यत्रिनेकैकमुभयत्र वा भोजयेत्सुसमृद्धो पित्राद्ये कुर्यान्न विस्तरं देशकालोचितं आहूत
 व्यपात्राह्णानि च सम्यग्भवंति नैतानि विस्तरात्स्वजनार्पणादिति एतेन द्वौ देव एकः पित्र्य
 इति विप्रत्रयपक्षो निर्मूलो वेदितव्यः द्वौ देवेथर्वणे विप्रौ प्राञ्जुरवावुपवेशयेत् पित्रेत्तदञ्जु
 र्वांस्त्रीश्च ऋग्यजः सामवेदिनुः अत्राक्तौ पार्वणद्वये एको विप्रः यदैक एव विप्रस्तदा विश्वेदे
 वे शिवलिङ्गं शालग्रामं वा संस्था सर्वश्राद्धं समाचरेत् देवान्नंतस्त्रिपेदग्नौ दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे

स्थानत्रये एको विप्र रतिपक्षः सपिंडीकरणादन्यत्र सपिंडीकरणे तु पार्वणे त्रय एव विप्रः वृद्धि
 श्राद्धे तु दैवैर्द्वौ प्रतिपार्वणं द्वौ द्वौ एव मष्टौ निष्ठाष्ट पक्षे संपदि दैवे चत्वारः प्रतिपार्वणं चत्वार इति
 षोडशे त्वेवं दैवे पित्र्ये च समा विप्रारति विशेषः सर्वशास्त्राणां लालाभे हत्वा दर्भमयान् बटून्
 त्रैशानुप्रेष्य संयुक्तं सर्वं श्राद्धं प्रकल्पयेत् अत्र विप्रानु कल्पकं पदं प्रयोजनाभावे पि अदृष्टार्थं
 दक्षिणा देया एवं यतेः श्राद्धोपवेशने पि सा च दक्षिणा कालांतरे न्यस्ये प्रतिपादनीया अथवा भ्य
 र्चितं लिङ्गं शालग्राममथापि वा संस्थाप्य देवपित्र्यार्थं पीठे श्राद्धं चरेन्नरः पितरस्तस्य तिष्ठति क
 ल्पके षिंशतं दिवि निमंत्रणं तु विप्राणां पूर्वेषुः सद्य एव वा कुर्याद्विप्रश्च नियमान् श्रावयेत् त्रये
 तृकान् बधुः अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारि
 ण्यु इति अथ सामान्यतः श्राद्धपरिभाषा निपात्य दक्षिणं जानुं देवान्परिचरेत् सदा पितृणां प
 रित्यक्तुं वामजानुं निपातनात् प्रदक्षिणं तु देवानां पितृणामप्रदक्षिणं पितृणां दिगुणां भुग्ना
 दर्भा दैवैर्ऋतुत्वगाः दैवे तूदण्डमुखः कर्ता पित्र्ये स्यादक्षिणामुखः संकल्पे क्षणादाने पादौ आस
 ने आवाहने अर्घ्यदाने गंधाद्याद्यानां तोषचारे अन्नदाने पिंडउदाने जनाभ्यंजनयो रक्षयेत्

१८

धावाचनेचसंबंधगोत्रनामोच्चारणमावश्यकमन्यत्रलताद्वतं संबंधगोत्रनामरूपाणीतिसंब
धनामगोत्ररूपाणीतिवोच्चारणेक्रमः तत्रसकारेणतुवक्तव्यं गोत्रंसर्वत्रधीमतेतिवाक्यात्का
श्यपसगोत्रस्यकाश्यपगोत्रस्येतिवोच्चारः केचिष्वाभाभेदाद्यवस्थामाहुः गोत्रस्यत्वपिरि
ज्ञानेकाश्यपं गोत्रमुच्यते शर्मंतंविप्रनामोक्तंवर्मंतंक्षत्रियस्यतु गुप्तांतंचैववैश्यस्यदा
सांतंभद्रजन्मनः पित्रादिनामाज्ञानेतुतातपितामहप्रपितामहेत्येवब्रूयात् ननामोच्चारये
दिश्याम्वलायनः शाखांतरेतुपितुर्नामः स्थानेष्टथिवीषदितिपितामहस्यांतंरिक्षस
दितिप्रपितामहस्यदिविषदितिनामोच्चार्य स्त्रीणांदानं नामस्त्रावित्रीदेत्येवमुच्चार्यके
चिद्देवीशब्दांतमाहुः अन्येदेवीदाययोः समुच्चयमूचुः विभक्तिस्तुयत्किंचिद्दीयतेपितृक
र्मणि तत्सर्वसफलंज्ञेयंविपरीतंनिरर्थकं षष्ठीविभक्त्यासंवल्यः क्षणश्राक्षय्यकर्म
च षष्ठावास्याच्चतुर्थ्यावासनदानं द्विजातये द्वितीययावाहनंस्याद्विभक्तिस्तुचतुर्थिका
अत्रदानेपिंडपूजास्यधास्यस्तीतिवाचने पिंडदानेतुसंबुद्धियेचत्वेत्यादितःपुनस्ततःपरं
तुथीचेत्युभयंसर्वसंमतंशेषाणिसर्वकर्माणिसंबुध्यंतेयथायथं इदंतेषांरदंबोवाप्रयु

१८

ज्यैवसमाचरेत् सव्येन दैवकर्मस्यादप सव्येन पैतृकं विप्रप्रदक्षिणा विप्रस्वागतं चार्घ्यदानं
कं सूक्तस्तोत्रजपोन्नस्य पात्रेषु परिवेषणं आङ्गानमन्नस्याघ्राणं तथा च स्वस्तिवाचनं तांबूलसन
मारभ्या समाप्तेरिति पैतृकं प्रदक्षिणा येन दुक्तं सव्येनैव समाचरेत् । देवार्चा दक्षिणादि स्यात्
दजान्वं समूर्धसु । शिरोऽसजानुपादेषु चामांगादिषु पैतृके । अक्षय्या सनाध्यं कर्ज्यं स्वधाकारेण पि
तृभ्यः सर्वदानं ॥ देवेभ्यः स्वाहापदेन । दैवतीर्थेन दैवं तत् पितृतीर्थेन पैतृकं ॥ ॥ अथाचमनानि ॥
आहारं भेदिराचमनं विप्रपादक्षालनां ते स्वपादक्षालनपूर्वकं द्विराचमनं देवार्चनां ते चैकमाच
मनं घ्राणां ते एकं विकिरदानां ते द्विरेकं वा श्राद्धां ते स्वपादक्षालनपूर्वकं द्विराचमनमिति । अन्ये
भस्ममर्यादां ते करशुद्ध्यं ते उष्ट्रिष्ठचालनां ते चाप्येकैकमाहुः ॥ अथ भोक्तुः पादशौचांते द्विराचम
नं पाणिहोमांते एकं भोजनांते द्विरिति ॥ ॥ अथ दर्भाः । आचान्तः प्राक् शोऽस्य ह्यापाणा वन्यांश्च
धारयेत् । तथा च आहारं भेदित्वा नूदर्भान् पाद्यांते च विसर्जयेत् । ततो देवार्चनांते पित्रर्चनांते
पिंउशेषघ्राणांते विकिरदानांते श्राद्धांते च पूर्वघृतदर्भां त्यजेत् । श्राद्धसागरादि प्रयोगे तु पित्र
र्चनांते दर्भत्यागो न दृश्यते । तेनैकचिराचमनैः पिदर्भत्यागो न इति भाति ॥ ॥ अथोहविचारः । यत्र

बहुवचनांतः पितृशब्दस्तत्र पितृशब्दस्य सर्वपितृवाचित्वाद्दूहो न। यथा धर्मपात्रे पितृनिमान्
 प्रीणयेत्यत्र मात्रादिश्राद्धे मात्रादिति न वदेत्। तत्रापि श्रुंधनमंत्रेषु श्रुंधंतां पितरः श्रुंधंतां पिता
 महाः इत्यादि श्रुंधंतां मात्रा इत्यादि चोह एव। बहुवचनं तु नोद्यते। अथ मंत्र एव पूज्यत्वार्थकत्वात्
 न च नोहेदिति निषेधात् न च मंत्रेषु नोहः। पिंडदाने ये च त्वामंत्रानुतेभ्यश्चेत्यत्र मात्रा श्राद्धे याश्च
 त्वामंत्रानुताभ्यश्चेति न वदेत्। स्त्रियः पुरुषाश्चानुगा इति पुमान् स्त्रियेति पुल्लिङ्गशेषादि
 तिष्ठत्। अन्येतु याश्चेत्याद्यहमाहुः। मात्रादित्वे पिंडदाने एतद्वामस्मन्मातरौ यज्ञे श्रीदेये च युवाम
 त्रानु। इत्येकपिंडं दत्त्वाऽस्मन्मातृभ्यां। अयं पिंड इत्यादि अभ्यंजने स्ममातरौ० अभ्यंजायां। अंज
 ने अंजायां। एवं पितामही प्रपितामही द्वित्वेऽप्यहः। अथ बहुत्वे। एतद्वोस्मन्मातरः यज्ञे श्रीदेवे
 यथानामगोत्राये च युवामानु इत्येकपिंडदानादि। अभ्यंजने अभ्यंजं। अंजने अजं। ध्वमि
 त्यादि। एकनामत्वे एकमेव नाम द्विवचनांतं बहुवचनांतं वा चदेत्। एवमर्घ्यदानकालेऽपि। अस्मन्मा
 तरौ इत्यादि उहेन संबोध्य इदं वामर्घ्यं इदं वीर्घ्यमिति दत्त्वा बोध्यम्। तथा चार्यं तु नः तिलोसि
 उशंतस्त्वा पिंडानुमंत्रणदशादानोपस्थानप्रवाहणप्राशनादि मंत्रेषु बहुवचनांतं पितृपदयुतत्वादि

हेतोर्नोहरतिसिद्धं। नाप्रोक्षितं स्पर्शोदस्तु न वदेन्मानुषीगिरं। न चोद्दीक्षेत भुजानं न चैवाश्रूणि पातयेत्।
 देवेपित्र्ये च सर्वत्र जपहोमादिकर्मसु। मोनं कुर्वन् यत्प्रयत्नेन सकलं फलमाप्नुयात्। यदि मोनस्य
 लोपः स्याज्जपहोमार्चनादिषु। व्याहरेद्द्वैतं वं मंत्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययं। यस्य स्मृत्या च नामोत्प्रातपो
 यज्ञक्रियादिषु। न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदेत मत्सुतं। आदिमध्यावसानेषु श्राद्धस्येदमुदाहरेत्॥
 ॥ अथ संक्षेपत आश्वलायनादीनां प्रयोगक्रमः ॥ सव्येनाग्निं देवाकूलो संकीर्त्याप सव्येन तत्तच्छ्राद्धं
 हंपितृणां षष्ठीविभक्त्या एतेषाममुक श्राद्धं सदैवं सपिंतं पार्वणविधिर्नैको द्विष्टेन वा त्रेन आमेन वा
 हिरण्येन वा श्वः सद्यो वा कश्चिरेति संकल्पो यथा संप्रवंचकार्यः। सर्वत्र कुरुष्वेत्यादियथोचितं ब्रा
 ह्मणैः प्रतिवचनं देयमेव। ततो देवधर्मेण विप्रस्य दक्षिणजानुं स्पृष्ट्वा मुकपितृणाममुक श्राद्धे
 विश्वेदेवार्थं त्रयाक्षणः क्रियतामिति क्षणं दद्यात्। ॐ तथेति विप्रो वदेत्। कर्त्ता प्राप्नोतु भवा
 निति। विप्रः प्राप्नोतु भवा। एवं पैतृधर्मेण वा मज्जानुस्पर्शेन अमुक श्राद्धे अमुकस्य स्थाने त्रया
 क्षण इत्यादि पूर्ववत्। त्रयस्थाने एकविप्रलेपितृपितामहप्रपितामहानां स्थाने इत्यादि। अ
 को धनैरित्यादि प्रार्थना। अत्र सर्वत्र देवपूर्वत्वं। कश्चित्पितृपूर्वकत्वं वक्ष्यते। इदं संकल्प क्षण

दानादिपूर्वेद्युः सद्योषाकार्यः ततः कुतुपेस्नातः स्नातान् धौतपादान् विप्रान् सन्निधापयेत् ।
 ततः सव्येन शुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तार्थं सूक्तं जपः । प्रदक्षिणा च । अपसव्येनाद्यानाधिकारवाचने ।
 ततः आचमनप्राणायामो सव्येन कृत्वा पसव्येन द्वितीयः संकल्पः केचित्सद्यः करणपक्षे द्विती-
 ये संकल्पं नेच्छति । ततस्तिष्ठन् सव्येनैव देव्येनैव भवतां स्वागतमिति प्रतिविप्रं प्रश्नः । पूर्ववत्
 द्वितीयं क्षणदानं । अत्र बकुचानां गृह्याग्निमतां दर्शश्राद्धान्वष्टकापूर्वेद्युः श्राद्धेषु पिंडपितृयज्ञव्य-
 तिषंगेण श्राद्धप्रयोगो नान्येषां नापि श्राद्धांतरेषु । सच द्वितीयक्षणदानांत श्राद्धतंत्रं हत्वा परि-
 मूहनादिध्याधानांत पिंडपितृयज्ञतंत्रांते पादक्षालनादिभस्ममर्यादांतं । अग्रावग्नौ करणं कृत्वा
 परिवेषणादिसंपन्नवचनांतं पिंडदानादिपात्रोत्सर्गपर्यंतं कृत्वा विकिरादिश्राद्धशेषं समापनी-
 यमित्येवं कथ्यः । एवं हिरण्यकेशीयादीनामपि प्रथमसंकल्पोत्तरमग्न्युपसमाधानान्वाधायादि-
 औह्यसंस्कारांतं पाद्यादिपूजांतं तत्तन्मंत्रोहयुतः सचिस्तरो ग्नौ करणं होमोत्तमः ॥ अथ यावत् ।
 अंगणे श्राद्धदेशद्वारे वा चतुरस्रं दिहस्तं प्रादेशमात्रं बोदकपुवं देवमंडलं कृत्वा ततो दक्षिणे पंडु-
 लं सत्कादक्षिणापुवं चतुहस्तं वितस्तिमात्रं वा पितृमंडलं वर्तुलं सव्यापसव्यप्रादक्षिण्याप्रा-

दक्षिणपादिवेदे पैतृधर्मेण गोमूत्रगोमयाभ्यां कार्यं । यथायथं दर्भयवतिलगंधपुष्पैस्तर्चनं । मंडल
 समीपे पीठे उपविष्टस्यैव प्राञ्जुस्वस्य विप्रस्य पादयोस्तदञ्जुस्वः प्रत्यञ्जुस्वो वा कर्ता मुक्तसंज्ञका विश्वे
 देवा इदं वः पाद्यं स्वाहानममरुतिगंधपुष्पयुतजलमंजलिना प्रक्षिप्य शत्रो देवी रिति शुद्धोदकेन
 पादौ उपर्येव प्रक्षालयेत् । नाधोभागे नापि सग्रंथिकपवित्रहस्तेन ॥ पितृमंडले उदञ्जुस्वस्योपवि
 ष्टस्य पादयोर्दक्षिणामुखस्तिलगंधादिजलमंजलिना पितृतीर्थेन पितरममुक्तनामगोत्ररूपं इदं तेषां
 च स्वधानमइति त्रयस्त्रा ने एकविप्रसे पितृपितामहप्रपितामहा इदं वः पाद्यामिति बहुवचनांतेन प्र
 क्षिप्य शत्रो देवी रित्यादि पूर्ववत् । ऐव मुग्धे पि पित्रादि त्रये ब्राह्मणत्रयपक्षे इदं ते रति एकविप्रपक्षे इ
 दं वरति वचनो हो ज्ञेयः । एवं मातामहादि पार्वणे पि बोध्यं । अत्र पाद्यादि पूर्वपाद्यार्घ्यः पाद्योत्तरं च गं
 धपुष्पाक्षतैः पादादिमूर्धांतमर्चनपूर्वकं देवे एष वः पाद्यार्घ्य इति रत्नापित्र्ये पितृलेर्मूर्धां चर्चनपूर्व
 कं पाद्यार्घ्यदानमुक्तं तत्कस्यायनादिनामेवाचारात् तेषामेव । बहुचानांतु नैष आचारः ततः पाद्यशेषं
 गंधयवतिलादि सव्यापसव्याभ्यां मंडलयोस्तत्कस्वपादक्षालनं पवित्रयागं च हत्वा । न्यपवित्रे ध
 त्वा देवमंडलोत्तरे स्वयं विप्राश्च दिराचम्य आर्धदेशं गच्छेयुः । पारक्षालनोदकाचमनोदकयोः संसर्गे
 न कार्यः

अपसव्येनासुकश्राद्धसिद्धिरस्त्विति वदेत्तैः प्रत्युक्तः निरंगुष्ठं विप्रदक्षिणहस्तं धत्वा सव्यापसव्याभ्यां भू-
 र्भुवः स्वः समाध्वमिति सदर्भेषु पीठेषु विलंबेनोपवेशयेत् । तत्र देवे प्राप्नुयस्व विप्रः पित्र्ये तद्गुरुः स्वः अ-
 संभवे दक्षिणान्यदिङ्गुरुः ॥ अथ आसनानि । हेमं राजतं ताम्रं वा दुकूलं कंबलं वा दारुजं तणम-
 यं पर्णमयं वासनं प्रशस्तं । दारुजेषु श्रीपर्णीजंबुकंदं वा त्र्यंबकुलशमी श्लेषातकशालवृक्षजन्या न्या-
 सनानि शस्तानि । अयः शंकुमयं पीठं प्रदेशं नोपवेशने । अग्निदग्धान्यासनानि भग्नाविचविवर्जयेत् ।
 प्राक्संस्था दक्षिणसंस्था भोक्तृपंक्तिस्तु पेत्तुके । तत्र देवासने प्रागग्रौ द्वौ दभ्रौ पित्र्ये दक्षिणाग्रौ वैकुं-
 र्भौ स्थापयेत् । घृतैस्तिलादि तैले वा स्थापयेच्च प्रतिदिजं । दीपं सव्यापसव्याभ्यां शीपमेकं तु सर्वतः ।
 ब्राह्मणाश्चेतः प्रभृत्याश्राद्धसमाप्तेर्मोचिनः पवित्रहस्ता उच्छिष्टोच्छिष्टस्पर्शं वर्जयंतो वर्तेरन् । अथ य-
 शालक्षणातिथिरागतश्चेत्सव्येन विप्रपंक्तौ विष्णुदेशेन पूजयेत् । सव्येनापवित्रो वेति मंत्रं पठित्वा
 वैष्णवे नमः । काश्यपे । क्षमायै । इति भूमिं नवा मेदिनी लोकमाता त्वमित्यादि श्लोकैः स्तुत्वा च श्रा-
 द्धभूमिं गायं ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं । प्राचीनावीतीतद्विष्णोः परमं पदं तद्विप्रासौ गायत्री च जपि-
 त्वा सव्येन प्राणायामं तिथ्यादिकीर्तनांते पसव्येनासुकपितृणामुपक्रान्तमसुकश्राद्धं कश्चिद्ये इति संक-
 ल्प्य । आदौ मध्ये अंते च देवताभ्यः पितृभ्यश्च । अमुर्तानां च । चतुर्भिश्च । यस्य स्मृत्येति च त्रिः पठेत् ॥

अथ दक्षिणे वामे वा कुक्षौ तिलैः सह कुशत्रयं परिहितवस्त्रान्वलबध्नं दत्त्वा कटिसंलग्नवस्त्रबहिर्भा
 गेन संवेष्ट्य रक्षणारव्योनीवीबंधो निहन्मि सर्वं यदमेध्यचद्रवेदिति श्लोकमंत्रेण कार्यः । सर्वतश्चा
 पसव्येनापहतेत्यप्रदक्षिणं । तिलावृक्षिहो दीरतेतिसव्येन प्रोक्षणं स्मृतं । तिलारक्षंतु मंत्रेण द्वा
 रे कुशतिलान्क्षिपेत् । तरत्समंदीसूक्तेन पावमानीभिरेव च । अभिमंत्र्य जलं तेन पाकादिप्रोक्षयेत्सु
 धीः । यद्वा तद्विषोर्मंत्रेण गायत्र्या वा अभिमंत्रितं । ये देवा इति मंत्राणां त्रयेणैवान्यशारिवनः । वाच
 येत्याकप्रतत्वं पुष्पाद्यं सर्वमुक्षयेत् । नाप्रोक्षितैस्त्य शोषाद्दकाले त्येतज्जपेत्ततः ॥ पदार्थो
 ग्यतां वाचयित्वा देवार्चनं चरेत् । तत्र प्रत्युपचारं देवे पित्र्ये चाद्यंतयोरपो दद्यात् । देवद्विज
 सत्रिधौ उदस्मुरव उपविश्य तद्दक्षिणे करसुत्तानं वामकरेण धृत्वा दक्षिणेन सयवं दर्भद्वयम
 मुकेषां देवानां विश्वेषां इदमासनं । स्याहेति हस्ते जलमासिच्य दक्षिणभागे आसने क्षिपेन्नह
 स्ते दर्भदानं । आसने धासनं दद्यान्न तु पाणौ कदाचन । पितृकर्मणि वामे च देवे दद्यात्तु दक्षिणे ।
 विप्रोधर्मो सि विशिराजा प्रतिष्ठित इति मंत्रेण गृहीत्वा सनमिति वदेत् । कर्तृसनं स्पृश
 न्नपो दद्यात्स्यतामिति विप्रोधर्मोसीति वदेत् । आपो दत्त्वा देवेक्षणः क्रियतामिति निरंगुलीया संतथेत्या

दि प्राग्वत् । इदं तृतीयमि मंत्रं ॥ अथा ध्ये कल्पना ॥ तत्र पात्राणि ॥ हे मंगै र्वांता मयं वा दारु जं
 वापलाशादि पर्ण मयं वा कां स्य वा शं ख शुक्ति जं वा रक्ता पात्रं वा ध्ये पात्रं प्रशस्तं ॥ अत्र विप्रै र्कृत्वा दि
 त्वचतुष्कारावपि देवे ध्ये पात्रं द्वयमेव । यत्तु देवे अध्ये पात्रे पि त्र्ये त्रिणि ३ भयत्रै र्कं वेत्येव पात्र त्वपक्षां
 तरे तद शक्ति परं । एवं पात्र द्वयं प्रोक्षितायां भुवि प्रागग्रकुशेषु न्युञ्जामुत्तानं वा साध प्रोक्ष्य न्युञ्जामहे
 उत्तानी च स तयो र्द्वि कुशे द्वे द्वे पवित्रे निधाय शन्नो देवी ति मंत्रा च त्वा अप आ सि च य वो सी ति मं
 त्रा च त्वा यवानो प्य तू सौ गंध पुष्पाणि क्षिपेत् । केचिदं धदारां ओषधयः प्रतिमो र्ध्वमित्यग्भ्यां गं
 ध पुष्पाणि क्षिपंति । देवा ध्ये पात्रे संपन्ने इत्युक्ता सु संपन्ने इति प्रत्युक्तो वाम करं विप्र रक्षिण जानु
 निन्यस्य अमुक् चि श्वान् देवान् भवत्वा वा हयिष्ये इति पृष्ठा वा हयेत्यनुज्ञातो विश्वे देवा स आग
 तेत्युच्चा प्रति विप्रं पासदियुग्म क्रमेण जान्वे समूधो तं यवान्वि किरेत् । विश्वे देवाः शृणुते ति
 ॐ चोपरुच्य भूमौ शिष्टान् यवान्वि किरेत् । हिरण्य केशीया दयस्तु अध्ये दान गंधादि पूजोत्त
 रमग्नौ कर्णे काले ये देवा स इति आयात पितर इति मंत्राभ्या मग्नि दक्षिण तो देव पित्रा वाहनं कु
 र्वति । कातीयेस्तु अध्ये पात्रा सा दना स्यागेव देव पित्रा वाहनं कार्यं । तथैव कात्यायन सूत्रात् । ततो ध्ये

पात्रसंपत्तिं वाचयित्वा द्विजोत्तमान् । तस्यै चार्घ्यपात्रे तु स्यात्तु स्यात्तु स्यात्तु स्यात्तु ॥ आपो ह्य
विप्रहस्ते दद्याद्ध्यपवित्रके । यदि व्या इति मंत्रेण हस्तेष्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् । विश्वे देवा इदं वोर्घ्यं स्वा
हानम इतीरयन् । प्रतिविप्रं यादित्या इत्यावृत्तिः । केचित्तु यादित्या इत्येनेन दत्तार्घ्यानुमंत्रणमा
हुः । मयस्वेकातीयप्रयोगे विप्रहस्ते अर्घ्यपवित्रकानां ते आवाहनं वंदे गोर्ध्वं नंदं ह्यर्घ्यदानमि
त्युक्तं । एकविप्रस्यैकस्यैव हस्ते द्विरर्घ्यदानं । विप्रचतुष्टयपक्षे एकैकं पात्रं विभज्य द्वयोर्द्वयोर्द्वयं
कूर्चस्तु तत्तत्पात्रस्थ एव । क्वचिह्नीरदधिषतद्रुतं उक्तं सर्षपकुशाग्रपुष्पतिलैर्व्याष्टकमर्घ्यपात्रे प्रक्षेप्य ३६
मित्युक्तं । अद्वयं तयो रपोयश्च नृगंधाद्यै रर्चनं चरेत् । अमुक विश्वे देवा अयं वोर्गंधः स्वाहानम इति क
रणैव विप्रहस्तेष्वेव द्विर्दानं । एवं सर्वत्र देवे स्वाहानम इत्यंतस्तु चार्घ्योपचारदानं । चंदनागुरुक
र्पूरकुंकुमानि प्रदापयेत् । गंधद्वारेति वै गंधमायनेने च पुष्पकं । धूरसीत्यमुना धूपं मुदीप्यत्वेति
दीपकं । सुचंवस्त्राणि मंत्रेण वस्त्रं दद्यात्प्रयत्नः । आसने स्वासने नृयादर्थं स्तुर्घ्यं द्विजोत्तमः
सुगंधं च सुपुष्पाणि सुमाल्यानि सूक्ष्मपक्वः । सुज्योतिश्चैव दीपे च स्वाष्टादनमिति क्रमः । क
र्त्तृत्वा स्वं धृत्तोत्तरीयो विगतपवित्रकरो विप्रहस्तदत्तगंधैर्विप्रभालाद्यंगेषु लिपेत् विप्रभा
ले वतुलपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा न कुर्यात् । अत्र विप्राणां कस्तूरी विवृलिप्ता आयनेने इति वा ओषधीः प्र

तिमो रध्वमिति वागंधशनवदस्तेष्वेवेदंवः पुष्पमिति पुष्पदानं कार्यं ॥ तत्र विहितपुष्पाणि ।
 अगस्त्यभंगराजंचतुलसीकमलंतथा । चंपकंतिलपुष्पंचदूर्वाश्रपित्तवल्लभाः । विहिता
 प्रतिषिद्धाचतुलसीपिंडपूजने । सुकुमारैः किसलयैर्यवदूर्वांकुरैरपि । जलोद्भवैश्चकुसु
 मैर्मल्लिकाचूतपुष्पकैः ॥ अतिमुक्तैश्चतगरैः संपूज्यातगरैः सदा । जातीपुष्पैर्विप्रपूजाकु
 र्यासिंउार्चनंतुन ॥ अथ वर्ज्यपुष्पाणि ॥ करवीरंचधत्तरं विल्वपत्रंचकेतकीबकुलंकुंदपुष्पंच
 किंशुकंचकुरंदिकां । सर्वाणिरक्तपुष्पाणि वर्जयेद्भ्रातृकर्मणि । जलोद्भवा निदेया निरक्तान्यपि
 विशेषतः ॥ अथ धूपः ॥ धूपस्तु गुग्गुलुर्देयस्तथा चंदनसारजः । अगस्त्यश्च सकर्पूरो घृतमध्वा
 दिसंयुतः । ये तु प्राण्यं गजाधूपाहस्तवासाहताश्च ये । न ते श्राद्धे नियोक्तव्या ये च केचो ग्रगंधयः ।
 घृतं न केवलं दद्यादुष्टं वा तृणं गुग्गुलं । पादुदेशे यं वो धूप इति दानं । अथ दीपः । घृतेन दीपो दा
 तव्यस्तिलतैलेन वा पुनः । वसामेदादि दीपो धर्ज्यः । इदं वो ज्यातिरिति वायं वो दीपप्रकाश इति
 वा मुखसमीपे देयः । कौशेयं वार्पासं वस्त्रं विहितं । हृष्टं मलिनमुपभुक्तं छिद्रितं निर्देशं रजकधौ
 तंच निषिद्धं ॥ यज्ञोपवीतं दातव्यं वस्त्राभावे विज्ञानता । निष्क्रयो वा यथाशक्ति वस्त्रालाभे प्रदी
 यते । पितृस्सत्सु वा सोभिर्दे । दद्याद्यज्ञोपवीतकं । यज्ञोपवीतदाने । न विना श्राद्धं तु निष्फलं । य

ज्ञोपवीतं यतिस्त्रीश्चद्राधेषपिदेयं। अथान्यान्यपिदेयानि। धातुमयानि धूपदीपपात्राणि। कमंडलु
 ताम्रमयं काष्ठजं वापि मृन्मयं। नारीकेलमयं वापि श्राधेदद्यात्ततः। छत्रोपानुहासनशयनदर्पणचा
 मरव्यजनपादुकावेशप्रसाधनीपटवासादिसुगंधचूर्णागारधानिकायष्टिकंबलांजनशलाका
 श्वदेयाः। अलंकाराश्च दातव्या यथाशक्ति हिरण्मयाः। केयूरहारकठकमुद्रिकाकुंडलादयः। स्त्रीभ्यो
 योषिदलंकारादेयाः श्राधेषु योषितां। मंजीरमेखलादानकर्णिकाकंकणादयः। सौवर्णं राजतं कांस्यं द
 द्याद्रोजनभाजनं। कर्पूरादश्च मांडानितांबलाय तनंतथा। स्वयमन्येन वा बंदी कृतानां केनाप्युपायेन
 मोचने पितृणां वस्त्रपदं। रत्नचौकं वचनादाद्या दनदानां ते पृथग्यज्ञोपवीतं दत्त्वा शक्तिं सत्वे यैथा शक्त्या
 लंकारादिकं दत्त्वा तत्काले स्पर्शायोग्यानां संकल्पं कृत्वा पूजनं पूर्णं मस्तु संकल्पसिद्धिरस्तु रत्नमुक्तामूल्य
 कौमंत्रहीनं क्रियाहीनं संपद्धीनं द्विजोत्तमाः। श्राधं संपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम। यस्य स्मृत्या च॥
 देवताभ्यः॥ इति जपेत्। एवमासनादिसर्वपूजाकांडं देवं समाप्य पैतृकमासनप्रभृतिपूजा
 कांडमारभेदिति कांडानुसमयक्रम एव भाधवसंमतः। कातीयास्तु आसनस्पर्णावाहनार्घ्य
 पर्यंतपाद्यांतप्रयोगात्पदार्थानुसमयक्रमेणैवं देवे पित्र्ये च कृत्वा गंधादिपूजामेव कांडानुस
 मयेन कुर्यात्। एकंपदार्थं देवपित्र्यादिषु सर्वत्रानुष्ठाय तेनैव क्रमेण द्वितीयादिपदार्था अनुष्ठेया इ
 त्येवं पदे

ॐ

र्थानुसमयः। एकत्रैव सर्वपदार्थानुसमाप्या न्यत्र सर्वपदार्थानुष्ठानमिति कांडानुसमयः। अथान्य
 पवित्रे धत्वा पित्रर्चनं संकल्प्या सनाद्याद्यादनांत पूजा वैश्वदेवोक्तरीत्येव पितृधर्मेण कार्या॥ विशेष
 षस्तु च्यते। द्विगुणभुगं कुशत्रयं विप्रवामे क्षिपेत्। पार्वणस्थाने विप्रत्रयपक्षे पितुर्यथानामगोत्रस्य
 दमासनमित्यादि पृथगुच्चारः। एकविप्रत्वे पितृ पितामहप्रपितामहानामिदमासनमित्युच्चारः॥ ए
 वमग्निमोपचारेष्वप्यहं। शेषं प्राग्वत्। ततस्तृतीयनिमंत्रणमपि प्राग्वत् हस्तधारणपूर्वकं कार्यं॥ अ
 थाध्यासादनं। द्विजाग्रे दक्षिणाग्रां स्त्रीस्त्रीनूदभाना स्तीर्य तेषु आग्नेयी संस्थानि प्रतिपार्वणं पात्रा
 णित्रीणि। त्रीण्येवासाद्य पितृपात्रपश्चिमे मातामहादिपार्वणस्य। प्रतिपार्वणमेकविप्रत्वे नवविप्र
 त्वादपक्षे पित्रीण्येव पात्राणि। एकविप्रत्वे तदस्ते एवार्ध्यत्रयं। नवविप्रत्वादपक्षे एकैकं पात्रं विभ
 ज्य त्रिषु त्रिषु देयं। प्रतिपात्रोपरि दक्षिणाग्रा द्विगुणाः साग्रा निरग्रा वा त्रयस्त्रयः कुशाः। पितृती
 र्येन पात्रेषु जलमापूर्य शन्नो देवी सर्वपात्रेषु सद्यः दनुमंत्रणमाश्वलायनानां। तद्विज्ञेः काती
 यादिभिः शन्नो देवीति मंत्रेण प्रतिपात्रं मंत्रावृत्या जलमापूर्य। हिरण्यकेशीयास्तु शन्नो देवीति
 मंत्रेनेष्टंति। सर्वमते तिलोसीति मंत्रावृत्या प्रतिपात्रं तिलावापः। अत्र पितृशब्दस्य। हस्त्युक्तं। गं
 धादिप्रक्षेपः प्राग्वत्। ततः पित्रर्ध्यपात्रं संपन्नमित्यादियथा लिङ्गं संपत्तिं वाचयित्वा षोडशादक्षिणा

मुखस्तिष्ठन्सम्यंकरं कुराति लयुतं विप्रवाभजानु निन्यस्य पितृ पितामहादीन् द्वितीयां तानुच्चार्य
 भवत्सु आवाहयिष्ये इति पंक्तिं मूर्धन्यमेकं विप्रं पृच्छेत् सर्वत्र पंक्तिं मूर्धन्यं प्रत्येव प्रश्नः आवाहयेत्य
 उज्ञातोऽशंतस्तेति मंत्रावृत्त्या मुक्कमुक्कनामगोत्ररूपमावाहयामीति प्रतिविप्रं मूर्धादिपादं त
 मंसादियुग्मांगेषु तिलविकिरणेनावाह्यसर्वविप्रावाहनां ते आयेतुनः पितरः सद्यदुत्तिष्ठेत् अत्र च
 कातीयेर्नमो वः पितर इत्यादि इह संतः स्यामेत्यं ते नार्चनमुक्तं आवाहने सव्यापसव्ययोर्विकल्पः
 हस्तशिष्टतिलानूविप्राग्रेभूमौ विकीर्य विप्रार्घ्यपात्रसंपत्तिरस्ति युक्ता प्रयुक्तः सव्यं कृत्वा पोदत्वा द्वेते
 वस्तुदभैः सहा र्घ्यपात्रमेकैकं पाणिभ्यामुधृत्य विप्राग्रे स्वधार्या इति स्थापयेत् एकविप्रत्वे एकग्रे ए
 व पात्रत्रयं मंत्रावृत्त्या नवविप्रत्वे पितृविप्रत्रयसुरव्याग्रे पात्रन्यासो मंत्रेण एवं पितामहादिषु सुरव्या
 ग्रे एव एवं च त्रिरेव स्वधार्या इति मंत्रोच्चारः प्रतिपार्वणे अथर्ववेदिनां प्रपितामहादिपित्रंतं
 प्रतिलोभ्ये न सर्वः प्रयोगः ततः संत्वर्घ्या इति प्रयुक्तो पोदत्वा पात्रस्थं पवित्रं विप्रहस्तेषु दत्वा प्रथम
 पात्रोदकं सशेषं स्वर्गपात्रे पत्रांतरे वा गृहीत्वा पितरि दंते अर्घ्यं पितामह इदं ते अर्घ्यं मित्यादियथा लि
 गं प्रत्येकमर्घ्यं देयं पित्रादित्रयाणामेकविप्रत्वे त्रिभिः पात्रैरेकस्यैव हस्तैर्घ्यं देयं षण्णामेकविप्रत्वे
 षट् पात्राण्येकहस्ते पितुः स्थाने विप्रत्रयादिपक्षे एका र्घ्यं विभज्यतेषु देयं अर्घ्यां ते जलदानं पि
 तरि दंते अर्घ्यं मंत्रं श्रुत्वा प्रतिविप्रमावर्तते एवं पितामहादिविप्रेष्वपि एवमर्घ्यं दत्वा विप्रहस्तास्तु वंती

रपोयादिव्या रतिमंत्रेण प्रतिविप्रमनुमंत्रयेदिति ब्रूयः । अन्यशाखिनां तु यादिव्या इति मंत्रेणा
 र्घ्यदानं । अर्घ्यदानां ते प्रतिविप्रमापो हनं । तथा चैकविप्रत्वेन मंत्रणामापो हनं चांते सह देव । वि
 प्रभेदे ह्यवर्तते । अर्घ्यदानेनाम गोत्राद्युच्चारणेन क्रियते । श्राद्धसागरकारेण सुकार्य इति युक्तं भा
 तीसुक्ते । अथ शेषजलयुतप्रथमा र्घ्यपात्रेण त्रदयत्तु शेषोदकमेकीकृत्य तेन जलेन मुखं जने
 कार्यं । आयुः कामेननेत्रसेचनं कार्यं । संस्त्रवांस्समवनीयेत्याद्याश्च लायनसूत्रात् । केचिद्विप्र
 हस्तगलितो ब्रुसंस्त्रावस्तस्यैकीकरणमाहुः । दशादौ मातामहपात्रोदके तस्या त्रदयोदकं सम
 वनीयं मातामहपात्रोदकं पितृपात्रस्य संस्त्रावे संनयेत् । मातृपार्वणभेदे मातामहपात्रसम
 वनीतोदकं मातृपात्रस्य समवनीतोदके तदुदकं पितृपात्रस्यैकीकृतोदकं रतितत्संस्त्रावपा
 त्रं देविकविप्रादुत्तरतो रतिमात्रे प्रोक्षिते दर्भेषु न्युक्तं स कुर्चं पितृभ्यः स्नानमसीत्यासादयेत् ।
 यद्वा प्रथमपात्रमुत्तानं संस्त्रवोदकसहितं मंत्रेणासाद्य तृतीयपात्रेण कुर्चं पवित्रं तदुदका
 येत् । पक्षद्वये पि गंधादिनाभ्यर्च्यो समाप्तं चालयेत् । न च स्पृशेत् कार्त्तिकीयास्तु शुद्धं तामि
 ति भूमिं प्रोक्ष्य पितृषु नमसीति कुशानां स्तीर्य पितृभ्यः स्नानमसीति प्रथमं न्युक्तं तत्वा
 गंधादिदीपांते रचयंति । अथ प्राचीनावीती आद्यंतयोरपोयत्तु नृगंधाद्यैः पूजनं चरेत् । ॐ
 मुक्कशर्मन् यथानाम गोत्रं अयं ते गंधः स्वधानम इति एकविप्रत्वे मुक्कशर्माणः अयं वो गंध इत्या

दिना त्रिस्त्रिंशं धदानं शेषं प्राग्वत् । केचिद्मीते गंधा इति बहुलं गंधे आहुः । अर्घ्यदानं भिन्ने सर्वत्र त्व
 धानमुदितं तेन दानं । अत्र यि अविप्रपूजने गंधादेः पदार्थानुसमयः कां जानुसमयो वा । संपूर्णवा
 वनादि प्राग्वत् । सत्त्वाचतुष्कोणं वर्तुलं च यथाक्रमं चारिणा गोमयभस्मादिना धामं उलानि सव्या
 पसव्याभ्यां कुर्यात् । तत्र नैर्ऋतिमारभ्येशानीपर्यंतं दैवे ॥ ईशानीतो नैर्ऋतिपर्यंतं पित्रे च प्रादक्षि
 ण्या प्रादक्षिण्याभ्यां कार्याणि । तत्र पूर्वोक्तपात्राण्यासादयेत् । नायसान्यपि पात्राणि पेतलानि न तु
 केचित् । न च सीसमयानी हरास्यं तेन पुजान्यपि । कांस्यपात्रं विकल्पितं । पूर्णपात्रेषु पलाशमुद्
 कोदुंबरकुटुबलस्य जा निशस्ता नि । कदली चूतपत्रसजं ब्रूचं पाकानि मध्यमा नि । एवं पात्राण्या
 साद्य पितृपूर्वकं यदितो भस्ममर्ग्यादां पितृपूर्वकं विप्राणां करशुद्धिं च सव्यापसव्याभ्यां कुर्यात् । त
 त्रपिशंग इति रक्षाण इति मंत्रं ह्यं केचिदाहुः । आचम्य करशुद्धिजलं पादक्षालनं संउले सिपेत् । अ
 थाम्रौ चरणं ॥ तत्राश्वलायना नां गृह्याग्निमतां व्यतिषंगेण श्राद्धप्रयोगे गृह्याग्निपक्षचरुणा गृह्या
 ग्नावेव कार्यं । व्यतिषंगाभावे पाणिहोमः । श्रौताग्निमतां दर्शव्यतिषंगाभावात्पाणिहोम एव । पूर्वं
 द्युरन्वष्टक्योर्दक्षिणाग्नौ श्रपणं होमश्च । निरग्निकानां तु सर्वत्र पाणिहोम एव । आपस्तंबादीनां श्रौ
 ताग्निमतां सर्वाधानि नां दक्षिणाग्नौ । अर्धाधानि नां गृह्याग्निमात्रवतां च गृह्याग्नावेव । प्रवासस्थानां सग्नि

का नां च अया आग्नेम नो ज्योतिरुद्ध्वया हति होमे नो त्यादिते लौकिके काग्नौ हुत्वाग्नेरुत्सर्गः ॥ न तेषां कापि
 पाणि होमः ॥ पावस्तु सर्वत्र पथनाग्नावेव ॥ कात्तीयानां गृह्याग्निमतां गृह्याग्निविद्वत् पथनाग्ने पाकाग्नौ
 करणं तु गृह्याग्नावेव ॥ श्रोताग्निमतां सर्वा धानपक्षे दक्षिणाग्नौ अर्धा धानपक्षे औपासनाग्नाविति
 काशिकाया मुक्तं ॥ कात्तीयानामर्धा धानपक्षे एव युक्त इति भाति ॥ निरग्नीनां कात्तीयानां मपसव्यादिना
 पित्र्यादि द्विजहस्त एवाग्ने करणं ॥ तत्र पक्षद्वयं ॥ देवद्विजकरे एव सव्ये न होमः ॥ यदा पसव्येन पित्र्य
 द्विजपुंक्तौ प्रथमद्विजकरे रति ॥ बह्वचानां तु पित्र्यद्विजकरे षेव प्रतिविप्रं होमः ॥ वाजसनेयिनां त्वेक
 होम एवेति श्राद्धकाशिकायां कात्तीयसूत्रवृत्तौ ॥ केचित्तु पृष्टोदिविविधानेनाग्निमुत्पाद्याग्नावेव
 जुहुति ॥ सामगादीनां साग्नीनामग्नावग्नेरसन्निधाने देवकरे पित्र्यकरे वा ॥ निरग्निनां तु देवद्विजकरे
 एव ॥ मृतभार्यस्यापत्नीकस्य प्रथमं देवद्विजकर एव होमो न पित्र्ये इति सर्वसाधारणं ॥ अथ होमप्रकारः ॥
 बह्वचानां व्यतिषंगपक्षे अग्नावग्ने करणं करिष्ये इति पृष्टाक्रियतामित्यनुज्ञातो गृह्यपक्वचरसुष्टु
 त्यदिधा विभज्या पसव्येनोत्तरभागादवदानसंपदामैक्षणैव दायसोमाय पि० नममेति होमस्यागौ क
 त्यादक्षिणभागात्पुनस्तथैवावदाय अग्रयेकव्यवाहनाय स्वधानम इति होमस्यागौ कर्षात् ॥ सव्येना
 पसव्येन वामैक्षणमग्नावनुप्रहेरत् ॥ यदा सव्येन स्वाहातोक्तमंत्रेणाहुतिद्वयं सोमाग्नेय्येया

सेनाशयजुह्यादिति। कातीयानां तु गृह्ये श्रपणमद्यत्वेव पचनाग्निपक्वमन्नमादाय घृताक्तं छत्वा
 र्ववत्प्रश्नानुज्ञानंतरं स्मार्त्ताग्निं परिस्तीर्यति स्त्रः समिधआधाय सव्येनाग्नये कव्यवाहनाय स्वा
 हा सोमाय पितृमते स्वाहेति मेक्षणेनाहुतिद्वयं जुहुयादप सव्येन वापाणि होमे पीत्य मेव प्रका
 रऊह्यो विशेषस्तूक्तः। आपस्तंबानां तु आज्यभागं तं उध्रियतामग्नौ च क्रियतामिति प्रश्ने कश्चि
 ध्रियतामित्यनुज्ञानं। हिरण्यकेशीयानामुध्रिष्याम्यग्नौ च क्रिष्यामीति प्रश्नः। यन्मे मातेत्यादि
 मंत्रैः सप्तानाहुतयः षडाज्याहुतय इति त्रयोदशाहुतयः। मंत्रास्तु विस्तरभया नोक्ताः। हिर
 ण्यकेशीयानामाज्यभागं ते सोमाय पितृमते इत्यादि षोडशमंत्रैः षोडशाज्याहुतयः षोडशाह
 तयश्च प्रतिपार्वणं बोध्याः। मंत्रेषु पित्रादिपदोह आज्यान् पदयो रूहश्च तद्देयेष्वेव ज्ञेयोति वि
 स्तरत्वा न्नोच्यते॥ अथ पाणि होमप्रकारः॥ तत्र विप्रपाणावग्नौ करणं करिष्य इति प्रश्नः। क्रियता
 मित्यनुज्ञा। करिष्य इति प्रश्ने कुरुष्वेत्यनुज्ञानं भवतीति सर्वत्राश्वलायनमुक्तं। कातीयानीनां तु प्र
 वत्येव पित्र्यविप्रपाणि सव्येन परि समुह्य पुर्युक्ष्य मेक्षणेन करेण वा पूर्ववदाहुतिद्वयं सोमायेत्यादि मंत्रा
 ष्यां प्राचीनावीत्येव जुहुयात्। तत्र गामहस्तिनदध्र्मण दक्षिण करे उपस्तीर्य दक्षिणेन विरवदाय वामे
 नाभिघार्य चतुरवत्तत्वादिसंपाद्य। बद्धवानां सर्वपित्र्यकरेषु होमे एको दिष्ठविप्रकरे होमः कृत्वा

२७

हस्तः। होमांते सद्येन परिसमूहने। पाणि होमैक्षणानुप्रहणं न केचित्पाणि होमे परिसमूहनादि
 कंमैक्षणं चनेष्टंति। विप्राश्च पाणि हुतान्नं कर्त्रा देवपूर्वसद्येनैवामासुपक्वमिति मंत्राभि
 धारिते स्वस्वपात्रे संस्थाप्य भोजनं स्नानादन्यत्राचम्य यथास्थानमुपविशेयुः। अथाग्नेोक्
 रणशेषं पिंडार्थमुवस्थाप्य पित्र्यपात्रेष्वेव सर्वान्नपरिवेषणांते परिवेषणीयं। केचिदग्नेोक्
 रणं यच्च परिवेषणोत्तरं सर्वान्नपरिवेषणमाहुः। अग्नेोक्करणशेषं देवपात्रेषु न देयं। कार्तीयानां
 तु सामीनामग्नेो होमे देवपूर्वसर्वपात्रेषु शेषदानं। निरग्नेर्देवविप्रक्रे होमे पितृपात्रेष्वेव पि
 तृयक्रे होमे देवादि सर्वपात्रेषु हुतशेषदानमिति काशिका। अन्नेपाणौ हुतं यच्च यच्चान्यत्परिवे
 षितं। एकीकृत्यैव भोक्तव्यं पृथक् भक्ष्यं न विद्यते। बौधायनानां तु पाणि हुते त्रेभस्मिन्नेन्यान्नप
 रिवेषणमुक्तं॥ अथ पूर्वोक्तवद्देवपूर्वं घृताभिधारितपात्रेषूपूर्वोक्तहविष्यान्नपरिवेषणं स्वयं
 पत्नीवा न्यो वा कुर्यात्। नापवित्रेणै केन हस्तेन च विनाकुशं॥ नायसेनापि पात्रेण श्राद्धेषु परिवे
 षयेत्। व्यंजनादिकं पर्णाद्यंतर्हितहस्तेर्देयं। द्रव्यादेयं घृतं चान्नं समस्तव्यं जनानि च। उदकं चै
 व पक्वान्नं नो द्रव्यात्तु कदाचन। हस्तदत्तं तु नाश्रीयाच्छ्रवणव्यंजनादिकं। अपक्वं तैलपक्वं च हस्तेनैव
 प्रीयते। घृतादिपात्राणि भूमौ स्थापयेन्न भोजनपात्रे। ओदने परमान्ने च पात्रमासाद्य तत्र घृतप

२७

रणेन धिरतुल्यता। पंक्तौ विषमदातुश्च निष्कृतिर्नैव विद्यते। सर्वदा च तिलाग्राद्या पितृभ्यो विरो
 षतः। भोज्यपात्रे तिलान्दृष्ट्वा निराशाः पितरोगताः। हिंशु श्रुंठी पिप्पली मरीचका निशाकादिसंस्का
 रार्थान्येव न तु साक्षात् भक्षेत्। परिवेषणकाले एव तत्सर्वप्रकारमन्नं पिंडार्थं पिंडपात्रे परिवेषणी
 यमिति सागरे। अथोपवीती दैवे पात्रे परितः कुशयवान् विकीर्य पित्र्ये तु तिलान्विकीर्यान्नं गाय
 त्वा प्रोक्ष्य तस्मिन् परिवेष्य दक्षिणहस्त उपरि वामोर्ध्वो दैवे पित्र्ये तु विपरीत इत्येवं स्वस्तिकाकारे
 राभ्यां पात्रमालभेत्। तत्र मंत्रः। पृथिवी ते पात्रं द्यौरपि धानं ब्राह्मणस्त्वामुखे मृतं जुहोमि
 त्थणानां त्वा विद्यावतां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मे पांशेष्टा अत्रासुषिं ज्ञो वे इति। अयं मं
 त्रः। आबस्तं बकासायनादिभिर्नानाविधः पटितो यथा संप्रदायं वाच्यः। इत्यभि मंत्र्य अतो दे
 वेति वा इदं विष्णुरिति वा अत्र च सुक्ता विष्णो हव्यं रक्षस्येति पित्र्ये तु कव्यं रक्षस्येति न्युक्तेन करे
 ण न्युज्ज्वं द्विजां गुष्टमनुरवमन्ने निवेश्य प्रदक्षिणं भ्रामयेत्। पित्र्ये त्वप्रदक्षिणं। अत्र कातीया
 नाम महता इति यवानां दैवे तिलानां पैत्र्ये पात्रपरितो विकीरिणमुक्तं ततो वा मुकरेण पात्रं स्पृ
 शन् अमुके विश्वे देवा देवता इदमन्नं हव्यमयं ब्राह्मण आहवनीया र्थे इदं भुर्गया अयं भोक्ता गदाधरः।
 इदमन्नं ब्रह्म इदं सौवर्णपात्रं अक्षय्यवटं ध्यायेयं अमुकं देवेभ्यः इदमन्नं सोपस्कारममृतं रूपं परिशिष्टं

परिवेष्ट्यमाणं चातृतेः स्याद्वाह्यं नमो नमः ॥ ॐ तत्सदितिसयवदर्भजलं दक्षिणचूरेण पात्रवाम् ।
 भागे भूमौ क्षिपेत् ॥ एवं दैविकं विप्रान्तरेपि ॥ ततो ये देवास इत्युपर्या नः ॥ ततः पितृधर्मेण पितृपात्रा
 लंभां रुष्टनिवेशनाद्यं ते वामेन पात्रमालभ्य पिता देवता एकप्रहेपित्रा दयो यथानामगोत्रादेवता
 इदमन्नं कव्यमित्यादि ॥ इदं राजतं पात्रं अक्षय्यवटछाये यं अस्मत्पित्रे अमुकनामगोत्ररूपाय त्रयस्तु ॥
 ने विप्रैर्व्ये अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो ॥ अमुकगोत्रनामरूपेभ्यः ॥ इदमन्नं सोपस्कारममृत
 तरुणं परिविष्टं परिवेष्ट्यमाणं चातृतेः स्वधाकव्यं नमो नमः ॥ ॐ तत्सदितितिलकुशजलं पितृती
 र्थेन वामचूराधो नीतेन दक्षिणपात्रदक्षिणेभुवि क्षिपेत् ॥ एवमन्यत्रापियथा देवतमहः ॥ पितृरूपा
 नेनैकविप्रहे त्रिषु विप्रेषु पित्रे इत्यादि नैकवचनां तेन त्यागः ॥ एवमग्रेपि त्रिषु ह्यं ॥ ततो ये चेहेति सलदु
 पर्या नः ॥ अतिथिं श्रेष्ठे वधर्मेण स्वेष्टे देवताये इदमन्नमित्यादि ये देवास इत्यादि ॥ अपसव्यं देवताभ्यः
 पितृभ्यः ससव्याधादं ॥ अमृतां ॥ ब्रह्मार्पणं ॥ हरिर्दाता ॥ चतुर्भिः ॥ ॐ तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ॥ यथा
 मुद्दिष्टं तेषामक्षय्याप्रीतिरस्तु ॥ इतितिलोक्तमुत्सृजेत् ॥ सव्यं ॥ एको विष्णुः ॥ अचहीनं क्रियाहीनं मं
 त्रहीनं च यद्देवता तत्सर्वमधिद्रेजायतामित्युक्त्वा विप्रैर्ज्ञायतां सर्वमधिद्रेमित्युक्ते ॥ अनेन पितृयज्ञे
 न पितृरूपी जनार्दनवा सुदेवः प्रीतामिति तिलकुशजलमुत्सृजेदित्याचारः ॥ केचिद्ब्रह्मार्पणमि

त्या हि संकल्पोत्सर्गसव्यमेको विष्णुरित्यादावपसव्यं कुर्वेति । तत्र ब्रह्मार्पणेति एको विष्णुरित्यनयाः सं
 कल्पयोर्विभागे सव्यापसव्यविभागे च प्रत्यक्षवचनानुपलंभात्तथा चारं कार्यं ॥ अह्मते संकल्पे
 न्नं विप्रानस्पशेयुः । ईशानविष्णुः ० गयायै ० गदाधराय ० पुंउरीकाक्षाय ० इति नत्वा पितृपूर्वविप्रक
 रेणुजले दत्ते विप्रास्ते नान्नं प्रोक्ष्य त्रिर्गायत्र्याभिमंत्रयेयुः । कर्त्ता सव्येन पितृपूर्वमापोशनाथ उदकं
 दत्त्वा सव्याहृति कां गायत्रीं त्रिह्रदोत्कामधुवाता इत्यत्र मुक्तामधुमधु इति त्रिरुक्ता ॐ तत्सव्य
 था सुखं जुषध्वमिति वदेत् । विप्राश्च बलिदानवर्ज्यं नित्यवदापोशनं कृत्वा कर्त्ता श्रद्धायां प्राणे निविष्टो
 मृतं जुहोमि शिवो मा विशो प्रदाहाय प्राणाय स्वाहेत्यादिपंचमंत्रेषूच्यमानेषु पंचप्राणाहुतीः कृत्वा
 ब्रह्मणि ममात्मा मृतत्वा येत्युच्यमानेषु ष्ठीं कुर्युः । ततो मौनिनो मुखशब्दचापल्यवर्जयंतः सरो
 षं मुंजीरन् । दधिर्क्षीरघृतपायसानितुनिः शेषं । आपोशनकरविप्रे संकल्पच्छिद्रभाषणात्तनि
 राशाः पितरो यांति । आपोशनं दक्षिणभागे कार्यं न तु वामभागे । पुनरापर्यापोशनं सुरापानस
 मंभवेत् । आपोशानमकृत्वा न्नं मर्द्दन्नेव कर्हि चित् । विप्रेर्बलिदानं न कार्यं । केचिदज्येन कु
 र्वेति । तत्र । पायसाज्यमाषान्नैर्बलिदाननिषेधात् । विप्राश्च वामकरेणान्नं न स्पशेयुर्न पदा
 भाजनं स्पशेयुः । संपादितमेव वस्तु कदादिना याचेयुर्ना संपादितं । अन्नगुणदोषान्नकीर्तयेयुः । क

तानि निषिद्धानि भोक्तुः पितुश्चात्मनश्च त्रियं प्रयच्छन् तत्र दत्तमाधुर्यादिगुणकीर्तनेन प्रगेच
 यन् रक्षामीत्यवदन् याचितं यच्छन् भुञ्जानानपश्यन् हविर्गुणानपृच्छन् देव्याश्रुपातक्रोधा
 दिक्कमकुर्वन् जलं पाययन् शनैर्भोजयेत् । उच्छिष्टाः पितरो यांति पृच्छन् लवणादिकं ॥ अ
 थ सव्येनैव सव्याहति गायत्रीं त्रिकृत्कापौकषसूक्तं च युष्मपाजः २ सोऽहणमियाद्याः २ क्षोभीः
 पितृलिंगकान् इंद्रेशसोमसूक्तपावमानीसूक्तानि अप्रतिरथ संज्ञमाशुः शिशानसूक्तं वि
 ष्णुब्रह्मरुद्रार्कस्तोत्रादिकं भोक्तुं विप्रान् श्रावयेत् । असंभवे गायत्रीजपं कुर्यात् । वीणावं
 शध्वनिं चापि विप्रेभ्यः संनिवेदयेत् । मंडलब्राह्मणं पाठ्यं नाचिकेतत्रयं तथा । त्रिमधुत्रिसु
 पर्णी च पावमानयजुंषि च । आशुः शिशानसूक्तं च अग्नये च व्यवाहनं । प्रौढपाशे बहिः कक्षो
 बहिर्जातुकरोपि वा । अंगुष्ठेन विना श्राप्ती मुखशब्देन वा पुनः । पीतावशिष्टतोया निपुनरुद्ध
 त्यवापि बेत् । खादितार्धपुनः त्यादेत् मोदकादिफलादिकं । मुखेन बाधमेदन्नं निष्टीवेद्रा
 वनेपि च । इत्यमश्नन् द्विजः श्राहं हत्वा गच्छत्यधोगतिं श्राद्धपत्तौ तु भुञ्जानो ब्राह्मणो ब्राह्म
 णं स्पृशेत् । तदन्नमत्य जनसुक्ता गायत्र्यष्टशतं जपेत् । पात्रे विप्रांतरोच्छिष्टसंसर्गतं निरस्य
 हस्तं प्रक्षाल्य मुक्तास्नात्वा दिशतं जपेत् । उच्छिष्टभोजेन सहस्रं जपेत् । भुञ्जानेषु तु विप्रेषु

प्रमादात्त्रयते गुदं । पादकृच्छ्रं ततः कृत्वा अन्य विप्रं नियोजयेत् ॥ अथ विप्रवचने ॥ तत्र पित्रा
 दिविप्रवचने लौकिकाग्निस्थापनचक्रनिर्वापाज्यभागांतेनामगोत्रपूर्वकमग्नौ पितृनावाह्यवैश्व
 देविकमने देवानावाह्यसंपूज्यान्नयागं कृत्वा प्राणायस्याहेत्यादिमंत्रैर्द्वात्रिंशदाहुतीर्जुह्या
 तपुनः श्राद्धं वाकुर्यादिति पक्षद्वयं पक्षद्वयेपीद्रायसामेति सूक्तजपो नित्यः अन्यो
 व्यं वस्त्रोच्यते वैश्वदेविकविप्रवचने होम एव न पुनः श्राद्धं पितृविशेषपि पिंडदानोत्तरं
 वांती होम एव न पुनः श्राद्धं पिंडदानात्प्राक्पितृविशेषां लोददिने उपवासं कृत्वा परेद्युः पुनः
 श्राद्धं कार्यं इदं स पिंडीकरणमहेको द्विष्टमासिका द्विक श्राद्धेष्वेव दशादौ तु वचने तद्दिन ए
 वामेने श्राद्धं कार्यं एव मष्टकान्वष्टकापूर्वेद्युः श्राद्धेष्वपि श्राद्धान्यामेन कार्याणि तत्तच्छेषप्राय
 श्चित्तं वा निबन्धोक्तं कर्तव्यमिति भाति चेदि श्राद्धे पिंडरहितसंक्रात्यादि श्राद्धे च वचने आवृत्ति
 रेव तीर्थश्राद्धे दर्शवदामेनैव महालयश्राद्धे पावैण स्थानीयविप्रवचने पुनरावृत्तिः एको द्विष्ट
 स्थानीयविप्रवचने होम एवेति भाति वैश्वदेविकविप्रवचने सर्वश्राद्धेषु होम एवेत्युक्तमेव हो
 मपक्षे आवृत्तिपक्षे च सर्वत्र सूक्तजपो नित्य इत्युक्तं भोजनांते प्राचीनावीती तस्मात्स्थिति वि
 प्रान् पृष्ट्वा तस्मात्प्रत्युक्तो गायत्रीं मधुवा इति तच्च अक्षं मीति च श्रावयित्वा अथ वाक्ष

नमीये तदंते तत्प्रिप्रश्नं छत्वा श्राद्धसंपन्नमिति पृष्ट्वा सुसंपन्नमित्युक्तः परिवेषणकालेनुधरणे
 धुना पिंडार्थं सर्वांना दुधस्य विकिरार्थं चो धृत्य अन्नशेषैश्च किं कार्यमिति पृष्ठे तसद्विज्ञानं
 ते इष्टेः सह भोक्तव्यमिति प्रत्युक्तिपूर्वकं प्रदद्युः सकलं तस्मै स्वीकुर्युर्वायथा रुचि कातीये स्तुत
 सान्नात्वा वक्ष्यमाण प्रकारेण विकिरं देवे पित्र्ये च दत्त्वा विप्रैश्चः पितृपूर्वं सद्यो दत्त्वा गा
 यत्रीं मधुमतींश्च श्रावयित्वा तत्प्रिप्रश्नः संपत्तिप्रश्नश्च कार्यः एवं शारवांतरेषु तत्रापोश
 नात्पूर्वमेव किरदानं बह्वृचानां तु पिंडांते एव विकिरः हिरण्यकेशीयैश्चांते उक्ताः तत उच्छिष्टे
 भागभ्योन्नदीयतामित्युक्त्वा विप्राः पात्रस्थं भुक्तशेषं देविकं दक्षिणे पेटके यामेव हिः क्षयपितृ
 पूर्वदत्तमुत्तरापोशानममृतापिधानमसीति कुर्युः पिंडदानं त्वाचांते षणाचांते षुवा विप्रेषु कार्यं
 विप्राश्च मुखप्रक्षालनपूर्वकं हस्तप्रक्षालनादि शरायादौ कुर्युर्नकां स्यताम्रपात्रयोः सुद्धोद
 केनाचम्य कयान इति तच्च जपेयुः ॥ अथ पिंडदानं ॥ तच्चाचं नोत्तरमग्नौ करणेत्तरं भोजनोत्त
 रं विकिरोत्तरं स्यधावाच नोत्तरं विप्रविसर्जनोत्तरमिति षट्पक्षाः स्मृत्युक्ताः तेषां शारवाभेदे
 नव्यवस्थेति सिंधुः ॥ तत्राश्वलायनानां भुक्तवत्स्यनाचांते षणाचांते षुवा विप्रेषु पीडनं ततो वि
 किरः ॥ आपस्तंब हिरण्यकेशीयादीनां विप्रविसर्जनांते पिंडदानं ॥ कातीयानां विकिरोत्तरमां चांते षणा

चांतेषुवा। तत्राग्निहोमे अग्निसमीपेपाणिहोमेविप्रसमीपेबद्धचानांपिंडदानं अन्येषांप्राये
 विप्रसमीपएव तत्रद्विजोष्णिष्टादुत्तरतो व्याममात्रेऽरतिमात्रेवापिंडदानंसंकल्प्यबद्ध
 चानामेककरेणान्येषांकराभ्यां धत्तेनसव्येनखादिरकाष्ठेनदर्भमूलेनवाअपहताअसुरा
 इतिमंत्रंप्रतिहेत्वंपठन् आग्नेय्यग्रं प्रत्यपवर्गं पार्वणसंख्ययारेखांमेकद्वित्र्यादिकंयोष्टिरव्य
 प्रत्येकमभ्युक्षेत् पिंडंसंकल्प्यरेखाकरणेचसव्यापसव्ययोर्विकल्पः अत्रकातीयैर्येषा
 णीतिमंत्रेणाग्नौकरणाग्नौकल्मुकंरेखादक्षिणतोनिधेयं रेखासुसहस्राधिनंबर्हिर्द
 क्षिणाग्रमास्तीर्यशुंधंतांपितरः शुंधंतांपितामहाइत्यादिमंत्रैस्तिलोदकंबर्हिष्यासिंचेत्। अ
 त्रकातीयानांपितरमुकनामगोत्राववनेनिक्षेप्यादिमंत्राः। अन्येषांमार्जयंतांपितरः सोम्या
 सइत्यादयोमंत्राः अग्नौकरणशेषयुतसर्वान्नेनमधुसर्पिः तिलमिश्रेण पिंडानूपल्याका
 रयित्वा रेखायांपरान्वीनयाणिनापितृतीर्थेनपित्रादिभ्यः पिंडान्दद्यात् एतत्तेस्मस्मितर्यथाना
 मगोत्ररूपायेचत्वामंत्रानुपित्रैर्मुनामगोत्ररूपायायंपिंडस्वधानमः तेभ्यश्चगयायांश्री
 रुद्रपदेरत्नमस्तुइत्यादिमंत्रैरुहेन अत्रकेषांचित् पिंडपात्रावनेजनंपात्रयुक्तीकरणंच। के
 चित्पिंडेषुमाषान्नंवर्जयंति ततोलोपभाक्त्तृप्तयेहस्तलेपंपिंडदर्भमूलेषुनिमज्ज्यअत्रपित

रोमाधीयध्वंयथाभागमावृषायध्वमितिपिंडानुसक्तदनुमंत्र्यसद्यपार्श्वेनोदुःखवृत्त्यथाशक्तिप्रा य
 णान्नियम्यपर्यावृत्त्यामीमदंतपितरइतितथैवानुमंत्र्यसद्येनपिंडशेषमाघ्रायाचम्यान्य
 पवित्रेधत्वाऽपसव्येनसुंधंतमित्यादियथासूत्रंजलनिनयनंपूर्ववत्कुर्यात् अत्रभुक्तशेषा
 न्नाभावेद्रव्यांतरेणपिंडदानंकार्यं कपिथबिलकुकुटांजामळकबदराणांमध्येशक्तितो
 न्यतमप्रमाणाः पिंडाः केचित्पार्वणपिंडत्रयेयथोत्तरंप्रमाणाधिक्यमाहुः तथाहस्तलेपा
 भावेपिदर्भेषुहस्तनिभृज्यादेवेतिमेधातिथिः। एकोद्दिष्टश्राद्धेषुदर्भलेपोनेतिसुमंतुः अत्र
 नीचीस्त्रस्याभ्यंजनादीनीतिकेचित् पिंडपूजनांतेउपस्थानात्प्राकृणीविस्त्रंसइतिसागरे अ
 शास्मत्पितरमुकनामगोत्ररूपाभ्यंक्षेतिथथालिंगंमंत्रावृत्त्यापिंडेषुतैलंघृतंवांजनंदर्भैर्दत्त्वा
 तथैवांक्षेतिकज्जलंदद्यात् आपस्तंबानामादावंजनंततोभ्यंजनं एतद्धः पितरोवासइतिमंत्रं
 प्रतिपिंडंपठन्वासोवाद्दशांवात्रिगुणसूत्रंवाप्रतिपिंडंदद्यादितिहेमाद्रिः सक्तमंत्रंपठन्सक्तदे
 वदद्यादित्यन्ये कातीयैस्तुमंत्रेणप्रतिपिंडंनामगोत्राद्युच्चार्यत्रिगुणसूत्रंदेयं ततः कशिपूपुव
 हणेनिवेद्यअस्मत्पितृभ्य इतिचतुर्थाक्षतगंधपुष्पधूपदीपसर्वप्रकारकनैवेद्यतांबूलदक्षि
 णादिभिःपिंडपूजांसव्येनापसव्येनवाकुर्यात् यत्किंचित्सच्यतेभक्ष्यंभोज्यमन्नमगर्हितं अनि

त्रयं धनं श्रावणं। अथा करणं। इन्द्राय सरस्वतिवते भागमिति प्रथमं। इन्द्राय पलागमिति द्वितीयं। इन्द्राय सरस्वतिवते भागमिति तृतीयं।
 तथा चतुर्थं। अथ वर्णं। इन्द्राय सरस्वतिवते लागमिति त्रयं। अथ मपाकरणं। याजमानस्य पश्याहि स्फुप गहनं। शाला दार्यं सोमप
 कसेधमसाधिययणं। आज्यधिययणं। पर्यग्निकरणं। उदः अंतः। पात्येव हिंरु पसादयस्कचौ संस्त्रिपत्नीः स भस्वा ज्येनेदे
 हीति प्रैषः। पत्ने पत्नी शवृवर्जं। स्फोदक प्रहारः। तपारणो रवने जनकृतत्वात्। अतः पात्येदे स्फोदा आतिथ्यवर्हिचतुष
 यासाहने वेदाग्रनिष्पत्तिः। स्रक् संमार्गः। पाशुकः संमार्जनं नं स्यापनं। आज्योदासनं। पत्न्या ज्येदेकरां उपत्ये सोमं कृत्वा प
 जमानस्य शाला दार्यं मपरं सनं। शाला दार्यं मपरं सोमं कयराणि पदं परिकरति। यजमानस्यो ग्रवतु र्दके। आ छंद
 वनीयस्यो पपमनी छात्रो धीयस्याहो पोजने वा। अतः पात्ये आज्यप्रोक्तरा फत्पवने। आज्यवेकरां। पषदा न्यपोजने आ
 ज्यग्रहंति रुद वरु वावर्जं। आज्यनंधारणं। यजमानस्य वाससा छादने। स्वगोत्राणामन्वाग्भरणं। शाला दार्यं दध
 मभाधोयाष्टर्णा दुतिवदाजं संस्तुत्य सकृद्वरणमग्नि होत्रद्वराणां। समिद्धं जं शाला दार्यं महोः। त्वं सोम तन कृजो ह
 धेभ्यो न्यकृतेभ्य उरुयंता सिवरुचः स्वाहा। इह सोमा य पुनः सकृद्गृहीत्वा समिद्धं जुषाणां असुरा ज्यस्य वेतु स्वाहा। इह म
 त्यवे। मस्मावउत्तेराधिस्माच्छाला दार्यं च परं देवोत्पतदक्षिणातो होमकाले उपीवशति। अथ ये प्रद्रियमाणानुः। सोमा

मीयेवाचस्पतिप्रेषः॥ यजमानवाचं यथेति च आहवनीयशाखाद्यर्धदक्षिणाग्नीनां परितरणां शालाद्यर्धस्योत्तरतः
पश्चिमतो वा पात्रासादनं। तत्र वज्रग्रिहोत्रहवनी विधेते। शम्पाद्वषट्पलं पवित्रे सख्ये। आस्यस्थाली कुशमुष्टिः। अलि
ः हृदमेखव्यदनानि। योक्त्रं वा। सुतो जेदूपभर। अवध्यादनान्यग्नीषोमीयसक्रान्तिः। आतिथ्यपरिधयो विधत्ते च आ
ज्यं होतृषदनं। वपाश्रपण्णादि निरुद्धवत्। अंतर्धानं कर्तव्यं। अंतर्धानं तर्शा। ध्रुवादिहिरण्यपात्रपुलावभयसमिध
योत्साहवर्जं। उपलम्बनीयनि। इध्मः। आश्ववालप्रक्षरेण सत्रधमातिथ्यवर्हिः। दध्यादिहिरण्यपात्रकलांतं निरुद्धवत्।
येकादशनिपक्षे एकादशायपचतुष्टयानि। वाग्यमनं। सत्कृता एव प्रोक्तराणी गृहीत्वा पात्रप्रोक्तरां। असंचरे। प्रोक्तरां
निधानं वाग्विसर्जः। यजमानस्य च। कुक्ष्याहननं। आस्यनिर्वपेति दवंधः। महावेदिस्वननं। उत्तरपरिग्रहः। अतः पासं
लग्नमनुमार्जितं। पुराकुरस्येति। प्रोक्तराणी प्रैषे। प्रोक्तराणी रासादेये ध्वं वर्हिः। रुक्मसादय। प्रोक्तराणी निधानं। न स्योदकप्र
हारः। पारणी प्रकालनं। इध्मशकटवर्हिः। आसादनं। अनुत्तमस्य वर्हिः। प्रोक्तरां वर्हिः। रसिकुम्भ्यात्वेति प्यस्यापहं। वरा
पक्षेत्राकटवर्हिः। सित्वाजुषं प्रोक्तामिसरोपोमलावसेकः। इध्मनिधानं। अपरादे प्रस्तखजं वर्हिः। तारणा। यमदग्नेयं प्र
ज्योत्सादनं। पयः। शेषेणाहुतप्रदानं। तिः। क्रमरां। शाखाद्येदनं। मिषेत्वेत्यादि। इध्मिधर्मा यमुपवेधनिष्पत्तिः। यवि

त्रैपिहहिमाग्नेपायमानमस्तेस्तमामहिःसीः। सिकताप्रकरणं सर्वत्र प्राप्नुवेनापंचपदार्थाश्च प्राप्नुवेनैव वरुस
 दसिद्धारमपरेण होतुं विष्णोः। तस्य पुरीषनिवायः प्रत्यक्षुखेन अवद्विरसिहव्यवाहनः। रोद्रेण हृदि रापर्वे रौदुर्वीमे
 त्रावरुणस्य विष्णुनिवायः। उदुःपविशपपुरीषनिवायः। श्वोत्रोसिप्रचेताः। रोद्रेणानीकेन० ह्योतविष्णुमुत्तरेण च
 तुरःसमांतरान्नामराणां० सिपोत्तेनेष्टुष्टावाकानां विष्णुना। उदुःपविशपपुरीषनिवायने। उयोसि विष्णुवेदाः। रोपोत
 विष्णुउशिमसिकविः। रौ०। नेष्टु विष्णुप्रवाहिरसिवेनभिः। रो०। अष्टावाक विष्णुप्रवसरसिदुवस्वान्। रोद्रे०। आ
 मिभ्राहृदि रा०। संप्रतिवेद्यंतेदहिणा सुमार्जालीपं। तत्र दहिणा मुखपुरीषनिवायः। अष्टावाक विष्णुप्रवसरसिदुवस्वान्। रोद्रे०। आ
 सरोद्वारं र्वेरातिष्ठन्ननुदिशत्पाहवनीयावीनसम्मादसीत्पादिलिर्मैत्रैः प्रतिमंत्रयीकुरां उभयोर्द्वारं हविर्दानमु
 लयसोद्वारं सदः। तत्र सदोद्वारं र्वेरातिष्ठत्पाहवनीयेहुरौरां। संप्राउसिकुरातुः। रोद्रेणोति सर्वत्र। वहिष्यवमा
 नदेत्रां परिषद्योसिपवमानः० चोत्वाहो नमोसि प्रतक्का। रो०३। आमित्रं मद्योसिहव्यसदनः। रो०३। उदुर्वीमे
 नधामसि स्वर्गेतिः० वर॥। लासनां समुद्रोसि विष्णुप्रवाहः० लाहाप्यं अजोम्येकपातरो०० प्रथमगार्हपत्या अहिरीस
 उभः। रोद्रे०० उक्तरं। उक्तरं० यमलोसि विष्णुवेदा उनातिरिक्तस्य प्रतिष्ठारौद्रेणानीकेन पाहिमाग्ने०॥ ॥ अग्नीषो

राम०

दकासेकः रक्तेहरोवोवलगहनोवनपामिवैस्मवान्प्रत्येकं स्तरां रक्तेहरोवोवलगहनोवलगरामिवैस्मवान्प्रोक्तरा
 दिप्रादृक्किरोपेनातनत्परिकुशाररां॥ अधिषवरोफलकेद्युल्लोतरेप्रक्तास्तिनेचीअरतिमात्रिसंतरां अंतःशालेवोप
 दधति। देकंकनमये। रक्तेहरोवोवलगहनाउपदधामिवैस्मवीपांशुपररां रक्तेहरोवोवलगहनोपर्युहामिवैस्म
 वी॥ तस्मिन्निहितानुहवमोपधान। देस्मवमसितास्मिन्याक्कः पंच। देस्मवास्थुपरवरं परस्तात्करोत्पुद्गतावोहि
 तसिकतोपकीर्णं चतुरस्रं। तत्र उत्तरेवनेपरीषोद्धरां अभ्युक्तरां उपरिसिकताप्रकिररां अंतःपात्यात्पुद्गकमात्रा
 श्या। त्वादृक्किराससमंमहांतंतत्रोदुवरीमिनोति। यजमानमात्री। यपवधेते। देवस्मत्वेत्पभाहान। अवटपरिलेखः र
 दमह०३०। रवननं प्राचः। प्रांसुवधपति। तत्रेष्टुंवरिस्थापनं। प्राची। कुशमुष्टिमुपरियवोसीत्पुष्पवावाः शिक्करा
 दिवेत्वेतियपवत्प्रवृत्तेषांसेकः संधंतामिति। वर्ही०। विप्रांश्चुदंविचपितृवहनमसीति। उद्विमित्फष्टपति। अष्ट
 वरी। अद्वि०६। सभानातमिहं परादृ० हस्वपयित्वा। निखननं कृतानस्वामाहतोमिनोनुमित्रावरुणो ध्रुवेणधर्मणा।
 पांशुभिः पर्युहं वलवतिवेति। वल्लहृतिमैत्रावणादंडेनसमंतेत्रिः पर्येषति समंभूमिकृत्वा हि रूपसेकः। अष्टुं व
 रीमात्रमस्वेतिप्रेषः। आलववावनं पजमानस्य। क्रवासिक्रवोयं० भयादितिब्रहि। पशुभिरितिवा। यजमानस्यपठने।

राम

वोक्तुं पूर्वस्याप्रथवा पूर्वमुत्तरापरं ततो दक्षिणा पूर्वदक्षिणापरं उत्तरपूर्वं। अथवा आग्नेयकोणादारभ्य प्रदक्षिणा
 क्रमेणा। सर्वपक्षे उत्तरपूर्वं तं प्रादेशमात्रव्यासात् प्रादेशात्तरत्वाद् मात्रवोतानवहन् सीतियथा परिलिखितं रत्नति।
 वहन्ति वहद्वहती भिन्नापवाचवद। एको हरावल गहमित्फक्तिरति यथा स्वातंत्र्यं प्रतिमंत्रं इदमहं तं वल गमुक्तिरमि
 यं न्मे निष्ठा यममासीति च स्वाना इदमः यमसमानो इदमः सर्वधुर्यमसबधुर्निचखाना चतुर्थे दह० सजातो यमसजा
 तो निचखाना उक्त्या किरामीति पश्चात् सर्वभ्यः। उक्त्या किरामी उक्तिरां प्रदक्षिणा क्रमेणा। अक्षुपा संभिघार
 रात्रौ सम्पक्॥ सम्पक्के पूर्वयोरसंभेदनं स्वराडित्यवमर्त्रायति यथा स्वातंत्र्यं प्रतिमंत्रं। उ परवानवमरास्वेति प्रतिपस्या
 ताऽधुर्यप्रत्याह। अधुर्यमवराति स्वराडिससपत्नहा। सत्राडस्य भिमातिहा जनराडसि र्होहा। सर्वराडस्य भिवाहा।
 अवमराति यजमानः प्रेषदानमधुर्यो रिति संप्रदायः। अधुर्यपजमानो संमर्त्रो ते पूर्वदक्षिणा धुर्यपरोत्तरे यजमान
 उपविश्याऽवदयो मध्ये हस्तौ प्रक्षिप्य परस्परं समर्त्रेते। अधुर्यः पृथुति यजमानः किमत्रा भिद्वं इति यजमानः। तत्रो सह।
 इत्यधुर्यरूपेषु। पुन दक्षिणा परे धुर्यरासे। पूर्वोत्तरे यजमानः। यजमान पृथुत्यधुर्यो किमंत्रा भिद्वमित्यधुर्यः। तन्मे।
 कश्चिदति यजमानः। प्रोक्त्येनात्र को हरा रति। मे देमत्रा वृत्तिः। एको हरा वोवल गहनः प्रोक्ता मिदेष्वाना प्रत्येकमु

यतो। यस्य पिता पितामहः सोमं न पिबेदथस्य पितासे सरोंद्रा नं पुनरुद्धृष्टमाललेतेति। अत्र च निमित्तवाक्यत्वात् प्रत्ये
 कं वाक्यं त्वात्प्रत्येकं वाक्यं परि समाप्तिः। तथावा न्यतरस्योपि सोमापां नेभवत्येवं दान इति। अयं चान्वारंभणीया
 दत्त आरंभेन श्रूयते। न च दीक्षणीया वत्तं न मध्ये। अतः पुरुष संस्कारकत्वात् पूर्वतरं यजनीये हनिकर्तव्यः। पु
 रुष संस्कारता चास्य यस्य पिता पितामहः सोमं न पिबेत्सु दुर्वात्सराप निरासाय च श्रुत्या विधानमस्मात् पुरुष संस्कार
 रोपमिति सकृच्चक्रिया॥ षोडशर्त्विजो ब्रह्मो ह्यत होत्र धर्युवा ह्यराणां ६। सिप्रस्तो नृमैत्रावरुण प्रतिप्रस्थात पोत
 प्रतिहर्त्रे छावाक वेष्टुनी सुब्रह्मराप ग्ना वस्तु दुर्नेह नृणीते। उपक्रमादेशतस्मिन् षोडशग्न हरां न कर्तव्यं वाक
 त्वं। च मसा धर्यु यदो सार्यो ते वामपि हि क्रतो यजता मरुत्विगारव्यामा भूति। अस्त्विति चेतान। संख्यातत्वात्
 ज्योतिषो मस्य यजक्रतोः षोडशर्त्विज इति। अतश्च ते वामरुत्विक् क्रतिबंधनं कार्यं न भवति। चतुरो वाघां ह्यत्फरुषा
 इतरे यथा वेदं। आघांश्चतुरो वरुत्विजो वृणीते तस्मात्तत्फरुषा इतरे यथा वेदं ये ये यद्वेद विहितस्य कर्त्तारः। ते ते
 वामाघर्त्विजो पुरुषाः प्रधानपुरुष वराणेन च ते पिबता एव भवन्तीत्यभिप्रायः। तथा च लिङ्गमश्वमेधेयत्तमस्त्विति

राम०
 १

भवति। यद्वा यद्दसंते वसंते ज्योतिषा यजेते तितदग्निष्टोमसंस्थेन प्राथम्या नित्यत्वाच्च। चतुः संस्थोऽपि ज्योतिष्टो
 मउक्त्या हीनामनित्यत्वं श्रूयते। यश्च कामउक्त्यं गृह्णीयात्। षोडशिनो वीर्यकामस्तु वीतातिरात्रेण प्रजा
 कामं योजयेदिति प्रकृतिभूताग्निष्टोमसंस्थानां हि प्रकृत्यधर्मास्त्रानेन नित्या नित्यसंयोगविरोधादितरास्तद
 र्मप्रसवइति। तस्मात्तादृक्तं वसंते निष्टोमइति ऐन्द्राग्नं पुनरुत्सृष्टमालम्ब्य हि पुरुषा सोमपीयिनः। पुनरु
 त्सृष्टो गौरिस्त्वते। तस्य हि वाहेन न दोनेत्याहुः सर्गः संभवति। क्वचिच्च दृश्यते पुनरुत्सृष्टो गौरिणी योमीयइति।
 छागो वा स्यादन्वयात्। तस्योऽपि हि हिमवत्प्रदेशे वा स्वमानस्योत्सर्गः संभवति। अतश्चोदकाचुग्नहाय छ
 गरवेति संप्रदायः। यत्तु श्रूयते। पुनरुत्सृष्टो गौरिति तत्र गौरग्नदग्नादन्वत्रा गौरिति भवति। हि पुरुषा सोम
 पीयिनइति यस्यापि त्रापितामहेन वा सोमो न पीतः तस्मैन्द्राग्नो भवति॥ सर्वं श्रूयते। यस्यापि त्रापि

जोवह्योदनं प्राप्नोति तदेव होत आकाशं न्यामक्ता हति वा सर्वान्तराणीति न चतुर एव वरुणं स्वान्त्यर्थः भूतिः अ
न चान्यस्मिन्नेते भूते वा न्यो हतो भूतो वा भवति दर्शयति च एषा हतिं दक्षिणादानं प्रकृत्या अथ योत्रे यत्नेष्टुयाच्छा
वाकायां योनेत्र हत्येव मादि प्राप्स्यता छः स्पृगीत्योतारो वृक्षराः समासलक्षणेन पर्वपोतुरग्नीध उच्चारणं दे
ययजनं जोषयंते ॥ जुषिरी सगार्थः तद्देवयजनमीक्षंत इति वचनात् ॥ उच्चतमः सममविभ्रं शि तद्व्यसस
मः स्यादिति वचनात् अविभ्रं शीति अविनश्वरं भ्रश्यते हि भूमिर्गर्तः यत्रोषधयो न भ्रश्यंत इत्यपरे अमितीदे
वयजममात्रदेशं परस्तादृजी न परस्तादेव यजनमात्रमतिरिच्येतेति वचनात् प्राक्तावरा मुदग्वा यत्किंचान्वा
नर्त्विजः अन्यानाः अनुवचनसमर्था जेत्विजो यदेवाध्यवस्यति तदेव शोभने देवयजनमिति ॥ उद्धृतो यधिम
ले परंते विमितं कुर्वेति उद्धृतार्त्तं यधयो मलानि चर्यास्मिस्तदुद्धृतो यधिमलं देवयजनं तस्या परते विमितं कुर्वे
ति विमितं षाष्टः समचतुरश्रवाची तच्च प्राग्वः शंयस्पृषो परायतः एष्टवंशः पुरस्तादुद्यं चनात् प्राति
दिह्यारं दिज्जनी कोशान्करोतीति वचनात् ॥ उदग्वर्जं वा ॥ वा शब्दः पक्षव्याहृतौ न च्युदग्वारविधायकं वा क्त

मस्तिपर्वोपरद्वारेवविहितेउभयतोद्वारःहविर्दानंभवतिउभयतोयाद्वारःसदस्तयाशालायादक्षिणामपिद्वार
मवगम्यते।वर्मदुष्टादिप्रकृत्याहापयेनाः।होताभिष्टुवन्पुण्यपश्येदितिहेतुर्हिनिपतंस्यानं।नेचदक्षिणाद्वार
रमंतरेणानुसंशेनंभवति।तथाचसत्रकारःदक्षिणातोनिखनतिहोतुःसंशेनइति।अतोद्वारत्रयमेवसप्रमारा
मित्फद्वर्जमेवेत्कृतं।यत्रुदिसुनीकाशालोरोतीतिनेदिक्त्रित्वेप्यपद्यतएवाशालावा।करोतिविमितंवेतिविकल्पः।शा
लादीर्घचनुरश्व।परिवृतेचोत्तरापरेक्रियेतेइतिवाक्यशेषः।दीक्षाप्रभृतिश्रुक्तपक्षेपंचमीःसप्तमीवाप्रसृतःश्रुक्तपक्षे
दीक्षेतेतिवचनात्।तत्प्रभृतिपंचमीःसप्तमीवाप्रसृतोभवति।सौम्यमहर्भवतीतिएकादीक्षतिस्त्रोदीक्षाइतिवाक्य
द्वयमुपनिबद्धोदीक्षेकत्वेपंचमीप्रसृतःत्रित्वेचसप्तमीमिति।एकादीक्षातिस्त्रोदीक्षाइतिवक्तव्येयत्पंचमीःस
प्तमीवाप्रसृतइत्युक्तं।तद्दीक्षाशब्दवाच्यं।यथाचिखासयादीक्षाशब्दोत्पलौकिकस्तस्यविंवायमित्यतनुक्तं।पंचमीसप्त
मीवाप्रसृतइति।ह्रस्वाजिनादिभिःदीक्षितःसन्धावंत्यहनिप्राकृषोयणीयायाःसीदितधर्मैरास्वेतानिदीक्षाशब्दवा
च्यनिर्देशमिदं।संख्याएकादीक्षातिस्तइत्येवमादि।तथाचाहीनेषुमासापवर्गतामभिधायदीक्षाःसत्यापसद्येषु

राम०

गात्कं तथा दीक्षारामुत्तमेह निवेद्य निमानमिति। अहः शब्देन रात्रिरस्य पलस्यातेनाहोरात्रपरिच्छिन्ना दी-
 क्षेति ज्ञापयति। तासु दीक्षासु ते घृहोरात्रेषु यूपपेक्षेदनमहावीरकरणवनीवाहनानि॥ कालातिक्रमेनियतक्रिया
 प्रकालत्वात्। मानुषादिप्रतिबलात्कालव्यतिक्रमो न स्यान्निकर्तव्यानि। प्राप्नोति ते यो काल इति॥ तस्मत्त्वात्॥
 समं स्वत्रकारणं॥ दीक्षितस्य सतो नित्यानामक्रिया सोऽपि दीक्षित एवेति। ह्यहोरात्रा अपरिमिता वा भवन्ती-
 ति वाक्यशेषः। पुराणां हे दीक्षा क्रयः प्रसव उ स्यात्। शिष्टानुस्मरः। गाता प्रक्रमो स्यान्ने विरोधे। प्रक्रमो स्यान्ने वापु रण्ये-
 ह निभवतः। इतरत्रुत्पत्तिविरोधो नियतकालत्वात्। न वा बोधितत्वात् न चैतदंगीकर्तव्यं कृतः। अचोदितत्वात्।
 न स्वत्र बोधना स्मृतिस्त्वयं तेन यत्रुत्पत्तिविरोधो नास्ति तत्रास्याः। प्रामाण्यमेव विरोधे त्वप्रामाण्यमिति॥ दीक्षासु
 यूपपेक्षेदनं यथा हतिं प्राधुत्वा यथा ते वाग्निं मथित्वा दीक्षितस्याग्निहोमप्रतिषेधश्च्युतेः। दीक्षासु यूपपेक्षेदनं कर्तव्यं
 दीक्षारामेव यं यथा हतिं हत्वा यथा ते वाग्निं मथित्वा कृत एतत्। दीक्षितस्याग्निहोमप्रतिषेधश्च्युतेः। न दीक्षित-
 स्यान्नावेता माहतिं जुहोत्याज्यं चारणी वा दाय यथा तिकर्ति मथित्वा यथा हतिं जुहोतीति। संप्रदाये विकल्पः

दीक्षासु यद्येह नमित्यस्य सत्रस्यायगव्याख्या ॥ यद्येह दात्राम्प्राहतिं हत्वा यपं वक्ष्यन्वैष्टव्यर्चाजुहोतीति श्रु
 तत्वात् ॥ ययांते वाग्निमथित्वेति वा ॥ शब्दो विकल्पार्थः ॥ यत्पुनरुक्तं न हि दीक्षितस्याग्नीवेतामाहतिं जुहोतीति स ययांति
 कसंयनविधि शेषभूतोर्थवादो न प्रतिषेधविधिरिति ॥ अपि च यथाहति समनंतरमेव श्रूयतो यदाज्यं परिशिष्टं भव
 तितदाहते यत्र क्षणाः शस्त्रं भवति तत्तदाहते त आयांति स यं पंपं जोषयंत इति ॥ अतश्च दीक्षाणां प्रागप्याहतिं हत्वा
 त्वय व्याख्या ॥ उच्छ्रयरा काले वोभयं होम छेदने सन्निधेः ॥ उच्छ्रयरा काले वा होम छेदने भवतः ॥ कुतः ॥ तत्संनिधौ हि
 शिष्येते ॥ यपं वक्ष्यन्वैष्टव्यर्चाजुहोतीति दीक्षास्वेव वा दीक्षासु येषां छिनत्तीति वचनात् ॥ सन्निधिर्वचनेन बाध्यतां स
 मारोस्त्वग्नीशालास्त्रं मं पूर्वोध्यै गृहीत्वा रणियाणि गृहे दमगन्तेति समारोपः ॥ सत्रत्रयसिद्ध इत्कृत्ता सच नित्यधा
 रित्यक्षे सर्वार्थत्वात् न भवति सर्वार्थे हि धारणामिति ॥ सोमाधाने पि अग्निनित्यधारीति न समारोप इति संप्रदायः ॥ अत्र
 पुनः शक्तते वक्तुं वसवधर्मोऽग्निनित्यधारिता ॥ क्रतुधर्मश्च समारोपः ॥ तद्वरणो वक्त्रे तोर्वै गुर्यामिन्न रत्रपुरुषस्य ॥ क्र
 तोश्च सादुरां कते व्यं विरोधेन पुरुषस्य ॥ गतश्चिय पक्षे पितये वेति चेत् ॥ न सर्वक माथेत्वा दुराणा स्या अरण्यो रभा

रामः

वाता अरण्यभावेपि च न भवति । तथा च मंत्रलिंगं ॥ अयं ते ये निर्जलियो यतो जातो अरोचया इति ये पुनरत्रापि समा-
रोपमिच्छन्ति त एव प्रष्टव्याः ॥ अरण्यो रभावे च शाः लास्त्रं भप्रसादने लो विकारणि भवसेव यजमानं संस्कारात् ॥ अथा-
रणीया रणौ कृत्वा शास्त्रा मध्यवस्तीति तच्चैतथा जमाना सर्वे न सर्वे रोगव संवदेतेति यजमानं हि प्रकृत्वा हाथारणीया
रणौ कृत्वेति हादृशा हे च सर्वे अरणि पाणयो गृह्यति मन्वार मने शास्त्रं भप्रसादने कुर्वन्नात दुक्तमपि भवति गृह-
पत्यन्वारं भवति ॥ शास्त्रायाः राजानं निदधात्पादतश्चेता यद्वा रणपादा हता प्राक्रया दन्तमुपहरंत्य सैह विष्मममा-
सां हविष्यं ब्रीह्युवादिह विष्मत्वेपि च मांसप्रतिषेधः ॥ अग्निं विहृत्य समसु प्रक्रमेष्टद्देव्या मेघसाग्निवित्पे विहर-
णो न च मंथनमथ क्षिप्तेति । गाह्यपत्यस्योद्धृतात्समप्राचः प्रक्रमो न्यक्रामति ततः प्राचं व्यामं विमिमीते तस्य मध्यं आ-
हवती या योद्धृत्वा बोक्षतीति वचनात् । समसु प्रक्रमेष्टद्देव्या मेघेत्फुल्लं । अनग्निविचित्पे च अनियम इति । अपराहे-
अन्तीष्टमुपपन्नं वीनवा । अश्वाति । कृत्वयमपदि श्पात्यस्मा उत्तरेपरिवृत उदकुं भवत्यश्वदीक्षा कृत्वा पदशश्च
तदर्थं द्व्यसंस्कारः विधानसामर्थ्यात् । अधस्तनसन्नेपराह्ण गृहणां उत्तरेपरिवृत उदकुं भवत्यश्वदीक्षेति अने

न संवर्धते अपराहेदी हेतेति वचनात् ॥ नापि त उपनिषतिन खानि निक्कंतत इति प्रकृत्य सर्वे अपत इति द्विगो गो
 दाने वितार्यो नतीमा आपदुति वितारणो च केशो भो हनं कंकतदिना उत न्नि उं दी चै रने ॥ उता न्ने चै दयति ॥ तिस्रस्य
 तीति ॥ इमा अपदुत्यनेन मंत्रेण गोदानं च दक्षिणां शिरसेः पार्श्वेण विष्टयिष्यां दीयत इति गोदानं यपवक्तु शतरूपा ॥
 अंतर्देधाति ॥ सुरेणा वाभिनिधायः यपवदेव छित्वा दद्यात् प्राप्ति ॥ छित्वा केशानु दद्यात् प्राप्ति ॥ एवमुत्तरं
 स्त्री ॥ उं देनादि गोदानं संस्कारोति नापिताय सुरे प्रयच्छति तेन केशाश्च मश्रुवर्षाता मश्रुणाश्च सुरा न्यत्वं प्रसिद्धा ॥ अत
 स्त्वेनेत्येव ते ॥ आयो अस्मानि तस्नात्वा हि दाभ्यस्तु क्कामत्फत्तरं पूर्वोद्दे ॥ ह्यो मं वस्तो निषेष्टं वेप्रया दहतं ॥ ह्यो ममात समहत मधीतं निषेष्टं वेप्र
 यादिति प्रेषपर्व प्रक्षालनं कृत्वा परिधत्ते चेदं धिरभ्युत्थ च धिरभ्युत्थ वा परिधत्ते ॥ स्नातवस्य वा मोत्र धीतं विचित क
 शं प्रसरित दशं दीक्षात य सोरिति ॥ स्नातं वस्य वा आज कशो चितं विचित केशं प्रसारित दशमित्यहत मपि ॥ दीक्षात यसा
 रित्यनेन मंत्रेण ॥ ननी विकुरुते ॥ अनी विकं यारिधते ॥ समाचार परिप्राप्त मुत्तरीयं ॥ एवं प्रतिप्रस्थाता परस्मिन्परिहते राम

पलीतस्मीदीक्षयतीति वाक्यशेषः। वपनं वा वपनं वा भवति वा न भवति। वपनाभावे च वितारणो दनादिनमवति
 वपनायेत्वात्। धेन्वनुदहयोर्नाश्रीयात्। धेन्वनुन्मांसं नाशितव्यं। सधेन्वे चानुदहश्च नाश्रीयादिति वचनात्। क्र
 नु मध्ये समाम्नानात् क्रतुधर्मो यमिति प्राप्त आह। पुरुषधर्मो वा संन्याशितं व्यं। सधेन्वे चानुदहं ह्येन्नो भवात्। पुरु
 षधर्मो वा यं क्रतावे स भवात्। प्राप्तिपूर्वको हि प्रतिषेधो भवति न चेदप्राप्तिरस्ति। कथं येन दीक्षितस्य यो व्रतता
 विहितानि व्रतं च ययसि हविः शेषभक्षतोक्ता अतः प्रतिषेधस्या संभवात्। पुरुषधर्मस्वायमिति संप्रदायः। इष्टाश
 नविषयो यं प्रतिषेध इत्ये परे। तथा च प्रकरणा स्यात् बाध इति। अ० सलभोजनं वा। अ० सल० पीवी स्पल उच्यते। त
 स्मात्वा भोजनं भवति। अ० आम्बे वाहम० सल० चेद्वतीति॥ प्रमाद्या ग्ना वैस्मव एकादशकपालः। प्रपाधवाहग
 हीतविमिते प्रवेश्या ग्ना वैस्वकादशकपालः। कर्तव्यः एकादशकपाल इति शुतिरनुक्ता एकद्विंशदपरिमाण
 हिभिः प्राप्तेति कपालसंख्येति ज्ञापनाया आदित्येभ्यो वाचरुः। सा चेयं स्वयं विभाषा। तदेक आदित्येभ्यश्चरुं नि
 र्वयंतीति वचनात्। प्राक् समिष्टयजुषः॥ करोति। दीक्षणीया हि प्रकृत्यश्च पते। तस्मात्तस्य यज्ञस्य समिष्टयजु

राम०

नजुहुति॥ समिष्टयर्जुर्वर्जवा॥ समिष्टयरेववानजुहोति॥ सर्वलायेवसमिष्टयजुरेवनजुहोतीतिवचनात्॥ अत
श्चवर्हिहोमादयः प्रवर्तन्तएव॥ ध्रुवाज्यस्योद्भूतभूषुविनियोगाज्ज्ञः पंचमंजुद्धाध्रुवमासिचैति॥ तद्विनियोगोत्तरं
वर्हिहोमादय इतिन्याय्या उपपादः श्रुवर्तिप्रागग्नीषोमीयात्॥ तस्माच्चत्किंचित्प्राचीनमग्नीषोमीयात्रेनोपांशुवर्ती
तिवचनात्॥ वागंतेनबाहीक्षणीयाग्नीष्वेस्वरं नीचेस्वरामितरेयावत्पावाचाकामयेततावत्पादीक्षणीयायाभ
नुक्रयात्मेदं प्रायणीयायांमंदुतरमातिथ्यायांउपा४॥ अथसदःउपांशुपसदोभवन्ति॥ उपसदामुपांशुत्वावि
धानात्प्रागग्नीषोमीयादुपांशुच्यते॥ प्रागग्नीषोमीयादुपांशुपक्षेचदीक्षिनोयत्रात्प्रागग्नीषोमीयादुपांशुच्यते
मुख्यते॥ शालांपर्वरातिष्ठन्नभ्यंतेकुशेषुनवनीतेनशोमोध्यनुलोमः४॥ सपादकोमहीनांपयोमीतिशाला
यापुरस्तात्कुशेषुयवास्थितंयजमानमधपुंभ्यंते॥ तमभ्यनकीतिवचनात्तानवनीतेशिरसश्चोरभ्यनुलोममहीनी
पयोमीत्यनेनमंत्रेणा॥ सपादकश्चाभ्यज्यतइति॥ हवस्येत्युत्पावनक्तित्रैककुदांजनेनाहवस्येत्यनेनमंत्रेणाति
राग्नीअनक्तित्रिककुत्पर्वतः॥ तदीयमंजनेत्रैककुदांजनयत्सोवीर्यमितिप्रसिद्धेतेनांजनेनस्वयमेवयमेवयज

राम०

मानः। अभावेत्तु चैककुहाभावेत्तेनांजनं नेन द्विर्दृष्टिर्वात्रिस्तरे पराक्र। पराशुपानकीतिवचनात्। पराशुपेते।
नेतश्चासुतश्चासकसकमंत्रः। इव्यांतेरत्वाच्चाप्रत्यंजनं मंत्रपरिष्ठापौवचनात्सकमंत्रवचनं। शरेषां कथासाम्
या। सतलयाश्चावनकीति॥१॥ कुशपवित्रे अत्यतिमैतिपावयति सप्तभिः सप्तभिः प्रतिमंत्रमच्छिद्देति सर्वत्र
द्विरूपरिनासुत्तज्यप्रदक्षिणा० सकृदवाङ्मुकुशपवपवित्राणि कुशपवित्राणि ते येजमानं वाचयति सप्तभिः सप्त
भिर्अत्यतिमैतिप्रतिमंत्रं। अच्छिद्देति सर्वत्र अनुवर्गः। द्विरूपरिनासुत्तज्यप्रदक्षिणा० सप्तभिर्वा। एवमपि
द्विअत्यतिमैतिप्रतिमंत्रं प्रकृत्यातद्वा एक० स्यात्। अथो अपित्रीणि स्युः। अथो अपि सप्तस्यु रिति एता एवोभयत्रपवित्र
व्यक्तयोवाङ्मुमेरुपरिष्ठाच्चेति। कारधीयायोनवकृतः। पावयति इति अत्यतोत्तकथमुपपद्यते वित्यतिमैत्येवमा
दिभिर्मंत्रैः साभ्यासमेकं पावनमुपरि नभितथा द्वितीयो एवमेव सकृदवाङ्मुकृति। एवं चाभ्यासापेक्षयानवकृतः
पावयत्यतीत्यप्यन्तार्थं भवति। अभ्याससमुदायापेक्षया च द्विरूपरिनाभिसकृदवाङ्मुकृतिवत्सर्वं नेयां एकशतेन वा
राजसूयापावयति वा शब्दो विकल्पार्थः। आवौ देवास इति वाचयति। वंद्यजमानके सर्वेषां वाचनं। अतैति च प्र

राम०

योगः॥ स्वाहा यज्ञमित्यंगुली अचते नाना हस्तयोः नाना एव क्रदस्त्रयोः हे अपि कानिष्टिके संकोचयति। स्वाहा
यज्ञमित्यनेन मंत्रेया। एवं शेषे प्रतिमंत्रो हव मेवांगुल्यवनं शेष प्रतिमंत्रो उन्नमेन सुष्टी कृत्वा स्वाहेत्या स्वावाग्य
तः॥ उन्नमेन मंत्रेण सुष्टी कृत्वा स्वाहेत्या स्वावाग्यतो भवति॥ अंगुष्ठौ तस्मिन्नेव अंगुली उत्सृजति॥ वाग्यतं प्रवे
शत्या हवनीयगा हे पत्या वं तरेणा वाग्वि सर्गकालस्यानुक्तत्वा देवमंत एव वाग्यमंशुति एव सुष्टिकरणा वाग्यम
नोत्कर्षे प्रवेशनेन वाग्यमंशुति। वचनाच्चा हवनीयगा हे पत्या वं तरेणा प्रवेशनं। सोऽस्य संचर आ प्रसवाता सोऽस्य
यज्ञमानस्य संचरो भवत्या सुत्याया आहुः प्रयोगसामर्थ्याच्च मयो दादृष्टव्या॥ नाभि विधिरिति। एवं प्रतिप्रस्था
तापत्नी मभ्यंजनादितस्मादी क्षयतीति वाक्यशेषः॥ अ परेणाच्चा प्रवेशयति प्रकृतत्वाद्वा हे पत्या हवनीयो वा अ
तरेणेति विकल्पः॥ वृहं याजमानके अभ्यंजनादिवाह गृहीत प्रपादनांतं एकैकस्य संस्कारैतावत्वात् अ
सुष्टी क्षाया मपि प्रपादनांतं एकैकस्यैवा॥ ऊर्ध्व भरण निजुहोति स्यात्प्राः स्तुवेण कृत्वा इति प्रतिमंत्रं कुंड
भरणीति वैदिकी संज्ञा तया हि संव्यवहारो दृश्यते प्राकृतान्योर्ध्व भरण निहृत्वेति स्यात्प्राः सकाशात् स्तुवे

राम०

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

निदधाति देवसवितमिति। यजमानस्यात्वारंभः। देवसवितरेषते नृभर एतत्त्वमिति विसृज्योपतिष्ठते यजमानो एतत्त्वदेव सोम०
 रायस्यो घेरातिष्कमरां यजमानस्य। त्वाहनिर्वरुणस्य पात्रान्मुचे। अत्रेव तपाहवनीये समिधमाधाय महंती रूप
 स्पृश्यां गुलीर्विसृजेते। पत्नी च गार्हपत्येन स्मी। समिदाधानं महंत्कपस्पृश्यां। अंगुलीर्विसर्गः। चात्वाले महंती प्रहे
 पो ध्वयोः नाम महारां यजमारास्पृश्यां हेभीतने च यजमानपत्न्योः पयोव्रत निदृत्रिः। सवनीयहविः शेष भक्षः। अम्भ्रा
 हानादि वषामाजनांतं निरुद्धवरः। अयंतु विशेषः। नात्रोपाकरणं मंथने। नत्रेपता नुसुहृते प्रैषः। नात्र परियत्रावोप
 न्मानयने तेष्टः पत्नीसुदानयेति प्रैषः। नात्राज्यभाजो वपायादिरभिघारणं अग्नीषोमाभ्यां छागस्पवपायै मेदसोऽव
 हित्योष्ठागस्पवपां मेदः प्रैष्य। यागः। दहमग्नीषोमाभ्यां। वपामार्जनं। नवसतीवरिग्रहणं स्पंदमाना ना। अनस्तमि
 ते। अस्तमितश्चेन्न रािका ब्रह्मणं। ठक्कुषोऽहिरण्यं वोपसुपरिधारयनाह्लाति। तत्र वसतीवरिग्रहणं हविष्मतीरिमा
 आपोहविष्मा अविः अस्तसूर्यः। एतन्नालाद्ययमपरेण संस्थापने। अग्नेर्वोपसुहस्पसदसि साह्यामि। उत्क
 रेसु ब्रह्मरापा प्रैषः। सुब्रह्मरीपसु ब्रह्मरापा माक्षयेते। पुत्रीयां तदा कानां। आदित्याभ्ययेदुता यामयि। वपा होमात्
 प्राग्यधादित्योभ्यस्तमिया म हा पूर्ववसतीवरिग्रहणमिति केचित्। पशुपुरोडाशो। वाचस्पति प्रैषः। तत्र द्विरासादनं।

राम०

रणोत्पत्तयस्मात्तत्तवेदिश्रोणोतिदधाति। इन्द्राग्नौ मोगधेयी स्यमित्रावरुणापोरिति वा। पुनरुक्त्यन्त्यमीध्रे स्यापनं
 विधेयी देवानां भागधेयी स्य अमर्षो उपसर्गपातिर्वीर्यः सहजानो हित्वेत्तर्ध्व। सोमं चासंधामाग्नीध्रे। दीहितश्च तत्र नो ए
 त्रिं सोमं रक्षति। सकृत्सराणां प्रेष उक्तेरुत्तरे पूर्ववर। परिवाप्याये होहने अपाकृत्य षड्गोणामेकैकस्य षड्गस्य उपसर्ग्यादि
 परिहृत्वा नोतमपाकराक्रमेण होहोदशं वत्। चतुर्षु अवापात्रेषु विक्रानि। क्रमेणोदसना। आतचने इन्द्रस्य सरस्व
 तिवत्तस्मात् ४ सोमेनातनचीत्यातं च त्रयाणां दिधिषु मस्यारं द्रस्यत्वा भाग ४ सोमेनातनचीति। विस्मो हव्य ४ र
 क्तेत्येकैकस्यापिधानं। क्रमेणानिधानं। होहना नोत्पकराणां पुनर्वत्सपाकराणि मिद्राय मित्रावरुणावते भागमिति
 विशेषः। आरवापगहने। अग्निधेरसना नोत्पपनं। गोहदानमध्वर्यवे। कुंकुमादिना उन्मर्देन मध्वर्योः। कुंकुनमु
 द्रिकावस्त्रतां बलदंतप्रहलनं च। ध्वर्यवोरात्रौ सोमरक्षा दीहितस्य॥ अथ स्वस्याहिः। ब्रह्माधि स्यात्तु नरेण शास्त्र
 दार्यं पूर्वरोत्पत्तदृष्टिगतः। रास्तेः॥ अथ वा अतिप्रणीतं दक्षिणे नोपविशति पौराण्यमास्या मपररात्रे पजमानेन स
 हयत्तमानपुरुषाः। अतिजः प्रबुध्यध्वमिति प्रेषः। आचोतोदकाः। शाला दार्यः। पठपस्युः शयः। सवनीयपरो। वाच
 स्यति प्रेषः। आहवनीयशाला दार्यं दक्षिणाग्नी नोपरिस्तराणां पात्रासादनं। शाला दार्यं स्योत्तरतः। अग्निहोत्र

राग०

हवृणावर्जः। आम्पादृषदुपलेपवित्रेधेरगतिपवित्रे। आज्यस्थालीकुचामुष्टिपहेयोऽङ्गं स्तुवादिभ्रवा सहितम्
ग्रीधमीयवृत्तखोउत्पतिरात्रयोः पाकवैषम्यादुपाश्रपणीश्रलोसंभिन्नयपसंबंधवर्जमुपकलनीयानिपशुवत्
हृदिगावर्जः। वाग्यमनं। पवित्रकरणां प्रोक्तृणां संस्कारः। वज्रादिपात्रादिनां प्रोक्तृणां। प्राजाद्वार्यपुनरेरा प्रोक्त
णीर्नीधाने। अंतःपत्तेरतिकेचित्वाधिसर्गः। कुकुटाहननं। आज्यनिर्वापोध्वयोः। वेदबंधः। आज्याधिष्णयरा
पर्यन्तिकरणं। उदः। अंतःपात्तेप्रोक्तृणां प्रैः पहेपत्नीश्रहाभाकः। स्फोदकप्रहारः। नपाणपोरवर्जने। अंतःपा
त्तेस्फेपधरवर्हिषासादनं। वेदाग्रनिष्पत्तिः। पात्रसंमार्गः। पञ्चवज्रावेदाग्रस्थापनापहेपत्नीसञ्चहने। आज्योद्यसना
दियत्पाज्यावेहेरां। आज्यस्थालीवेदस्तकहृदिपृषदाज्यपात्रप्रोक्तृणां स्फेपध्वावर्हाद्यादापात्रीध्वेगमने। आ
ग्रीउत्पवनादिपशुवदाज्यहरां। आज्यानाधारणं। आज्यानि सोमं कृदीमादायाहवनीयेगमने। आहवनीय
सोत्रेरेरध्वनिधानं। ब्रह्मन्निधेप्रोक्तृणां ग्रीधमीत्यादिरध्वप्रोक्तृणां। सकृत्प्रोक्तृणां वेधो। नृपञ्चाङ्गनरवेदः। प्रोक्त
रां। त्वरेरेतरोर्देवा। वर्हिः। प्रोक्तृणां। सशेषोमन्नावसेकस्तरेणाधात्मा लभोपपन्नानां तमग्रीधमीयवत्। नात्रस
मिधामावाधयाहुतिः। पाणीप्रहालनं हविर्धने प्रवेशनं र्देषांतरेणाहुं सोममदिसुसंख्येषु निहधातिवहेत्वे

ति। यजमानस्यारंभः। हरेत्वा मनसेत्वा० ऊर्द्धमिममधुरं दिवि देवेषु होत्राय षसो मराज न विश्वास्त्वं प्रजा उपावरो
 ह। अद्रीणां च सखानि स्युर्वीपां स्पभ्यं तरणि। विश्वास्त्वातिविस्त्रयोपतिष्ठते यजमानः। विश्वास्त्वं प्रजानुपावरो हेतु एते
 न हराणां सोमार्थं स्याभिषवे। देवां तरेदत्यर्थः। नो हराणां ततः अतिषवोत्तरका संतेन माग्नेरा नो हराणां वहिर्ध्रुवा वात
 कृतत्वा युष्मासिषाव पुनर्नो हरामिषां तरेण आहवनीये समिदा धानं कुर्वन् प्रातरनुवाकोपाकरां दिवेभ्यः प्रात
 र्यावभ्यो नुव्रहि। इति। इतः करे स ब्रह्मरापा प्रेषः। तद्वा कृतं। प्रातरनुवाकं जायद्रपासीत ध्वर्युः स्वप्नाद्वा। अग्नीं सवनी
 य निर्वोपः। तत्र वाचस्पति प्रेषः। प्रणीता प्रशमनं पात्रा साह नो। मर्या कर्प रेका हन्ना कपात्ना वि। कृष्णाजिनं। उत्तररक्त
 मल्लेशा खोप वेषः। उपसर्जनी पात्रा देव न व तुष्यं पंचविला पात्रं वाजिनं मोदं प्यता वहानं यवा पूरा पात्रं कर्मा
 वर्गं चेति। हृदय कल्पनं। पात्रांतरे प्रोक्तं। य हज्री पशुर्पोमि होत्र हद रापा दानादि ग्रहणां साह नानां। य हरो इन्द्रा
 य तुष्टं गृह्णामि। इन्द्राय हरि वतेषु च०। इन्द्राय एष रावते तुष्टं गृह्णामि। देव स्पतेति सर्वं त्रचतुर्मुखिको निर्वोपः।
 भूता यत्वेत्यादिसादनांतं। प्रणीताभ्यः प्रोक्तं। संस्कारः ब्रह्म न हविः प्रोक्षिष्यामीत्यादि। इन्द्राय त्वा तुष्टं प्रोक्ता
 मिन्द्राय हरि वते त्वा इन्द्राय एष वतेत्वा। पात्राणां प्रोक्तं। प्रोक्षणीति शेष करणं। कृष्णाजिना दानादि तुष्य वि

प्रमोकांते कंडने कुक्कुटाह ननवर्जो कृतत्वात् चर्वक इदमंद्रस्य इदमिंद्रस्य हवतः इदमिंद्रस्य एषावतः इदमिंद्रस्य फ
 लीकरणादिकपालोपधानानंतरे नर्तनोपधानं प्रथमकपालसधर्मैरादेशोरेचनाभ्यहनेन सः शालाद्वयैश्च यरांस
 वनीयानी उपसर्जन्मधिप्रयरां ऐंद्रस्योहणांते परिकृत्वा लनांते दोहः ऐंद्रस्येहणादि पुरोडाशधाभाजोयुग
 पदधिप्रयरां प्रथमनं पुरोडाशस्य धानानामधः संतापनं मंत्रेण धानानं प्रथमनामिदं लिमर्शनाभीवासाभा
 माले रिप्तालंभनं पुरोडाशस्य इहृणां धानानां धानानासहस्रं देवो बद्धति पात्रा मोप्यालि मंत्ररां शिकरांते
 चर्वकः इदमिंद्रस्य हरिवतः इदमिंद्रस्य एषावतः पुष्टस्य प्रथमकृत्यनां धानं मसीत्यादिना पेयरादि संयावे
 नांते पुरोडाशकरां कृत्वा जिनास्तराभितिके चित् अतमे हरिति पुरोडाशस्य भिवासः पूर्वविषले पेन सह
 पि कले पस्थापनं पात्रं अक्षिप्रकालनं एवैरां समीत्य प्रतपनं आश्विक दानं पतावदानं च विलापात्री वाति
 नभांडुस्य संमार्गः वेदाग्रस्थापनं उन्नेतु पात्रयोजनं एवोत्तरपूर्वाद्धं उपा ४ संतर्प्य मयोः दक्षिणमुपा ४ शोतद
 यरेणाद्विदेवत्यादि प्रत्यं चिरात्वा वमैंद्रवायवपात्रं अजकवैमैत्रावरुणां अनागलसुनाकृतिरित्यर्थः अथमा
 धिनं पात्रं एवस्य प्रदक्षिणापूर्वाद्धं पुक्कामयिनोः दक्षिणां पुक्कस्य आग्रयणस्याली एवस्य मध्ये स्थापनं तस्या

चरुहिणोऽप्यस्यालीसपात्रातयारित्यस्यात्पुत्रां। आग्रयणस्याऽप्यर्च्यैः परैर्वेदाः कृतपात्रे एवेककुक्कुराकृतीन्
 भयतो मुखे कार्कष्यं मयेऽप्युत्थवा प्रादेशमात्रे निधीयेते। ते च दक्षिणो त्रैभवनः। ग्रहपात्राण्युत्तरवत्सहस्रानि
 वैकं कसालि प्रादेशमात्राणि मध्यसं ग्रहीताणि। आग्रयणस्याऽप्यर्च्यैः अपरे राक्षसकुक्कुराकृतं प्रादेशमात्रं पारित्य वै
 वारुणां तस्योपये भयतो हं पवित्र्यो र्गुत्तं। अहस्यावता दैककत दोरा कलशपात्रमरत्निमात्रं प्रत्ये
 च उपरिष्ठादहस्यनीत्वा तस्मा परित्रयतरतो हं पवित्रं करोति। पूर्वैराण्युत्तलेन सत्तरं कवस्याली। उत्त
 रस्यानस उपस्तमनं स्पुष्टा कवस्याली उत्तरस्य धरिप्रचरणी हविर्द्वानस्पृशाम्यान्तरे। पूर्वैराण्युत्तम
 रिपुतभुता अपरे राधावनीयं उपयेव। प्रागहं हं च मसान् सह कान वैककतमपान् अधः स्यापयति। तत्र
 च मसानां लङ्का वैकं कतमपान् अधः स्यापयति। तत्र
 नाहं गुलदं दंति वाहं डे चल करामिति। होतुर्मंदल एव स्याद्वस्त्राश्चतुरप्रकः। उद्गान्तरां च अपि स्या
 द्याजपानः। एषु स्मृतः। प्रशास्त्रावत एव स्यादुत्तिष्ठो ब्रह्मशंसिनः। पोतुर्ये विशा र्वी स्यान्नेषु स्याद्विरही
 तकः। अथावा कस्य रास्ता च आग्नी प्रसमपयकः। परापस गे कधनान युग्मा तु दहरांति प्रभति आपच

नांपर्यंतानां प्रातरनुवाकसवनीयनिर्वीप पात्रयोजनानियुगपत् अभ्युषात्तत्पुत्रित्युच्यमाने होत्रा अध्वर्युः पूरणीकृति
 च दास्यं संस्तुय चतुर्गृहीते प्रकरणा समित्पूर्वकमाहवनीयेऽग्नेः शोत्वमि रिति होमः अग्नेः शोत्वमिः समिधा सविता हवं मे स्वाहा
 इदमग्न्यधिष्वग्ने यावदेव सवितृभ्यः अपरत सादाज्यशो घाहृहीत्वा उदगच्छाह अयिष्य होतः मैत्रावरुणा स्पच मे
 साध्वर्ये वेदिने वः पत्नीं सुहानया एकधनिन एत अमी वात्सले वसती वरीतिः प्रत्युपविष्टा सै होत चमसे नव। एते च त्वारः
 प्रेषाः सावसनाः आपागत्वा देवीराप इत्यस्वहृतेति देवीरापो अयानं पाद्यो व० मागस्य स्वाहा इदमपो नमः। कार्ष्णि रसी
 ति मैत्रावरुणा वमसे नाज्यमपो हति। कार्ष्णि रसं स उद्रस्पतेति तेन मैत्रावरुणामसे नमः ह्नाति। समुद्रस्पत्वा कृत्वा उभय
 मित्रं नेनैवमंत्रेण एकधनिनः एकधनो अत्रयेति। पात्रे जनांश्च पत्नीं द्वौ द्वौ बहु वचने सञ्चारणार्थं पत्नीं चाहो च शश्व
 दुभयेति तस्मै प्रत्येत्सवात्सलस्योपरि मैत्रावरुणा चमसवसती वरीषु सः स्पर्शयति समापदति। इतरैतरस्मिन्पानय
 ते के मैत्रावरुणा वमसे मयमं। तत्रमंत्रः समापो अद्वि रग्मतसमो षधी भिरी षधी होत चमसे वसती वरीः कृत्वा पन
 मानाय प्रपद्यति सानिग्राभ्या अवेरपो ध्वर्यो उरते वे होत्रा एषो ध्वर्युः मत्स्याहा उते चने नमुः प्रचरणी सः सवममि
 ष्यो मो जुहोति अभवि चतुर्गृहीतं यमग्रति इदमग्रं आहवनीयो चतुर्गृहीत पक्षे समित्पूर्वकं। उ वक्ष्ये प्रथमं पर

रिद्धिमात्तभतेयमग्ररति। एण्यालंभनंवाचोऽग्निनियमग्ररति। अदिरतिरात्रेवात्रालभनेअतीत्यदह्निरोनहोतारंमैत्रावरु
 णाचमसमाधवनीयेनवनयति। चसतीचरतीयेषाग्निः प्रातःसवनेपातस्मान्नेष्वानरोमहिनविश्वरोमःसवःपावकोऽदिर
 णादधात्वायुष्मंतसहभृश्यामेतितावच्चैकधनानांतेनैवमेवेणअवनीयते। चसतीचरिषोषमेकधनरोषंचस्कधनस्य
 नेनिधायाधिवरोपेयुर्विश्रंति। सोमास्त्रिषवार्योऽउत्तरतोषुपजमानौ। एर्वाधुर्युरपरोपजमानः। अस्मादह्निरातआतो।
 अपरेणपरीत्यहविर्द्विनापरंतउपविष्टानामुक्ताचरणादतरेःधुर्युपुरुषास्तुपुपविश्रंतिप्रतिपस्थाताप्रतिहर्तारमंतरे
 रोत्सवेनवाहुनाउक्ताप्रस्तोतारोनिनिधापहविर्द्वानंदह्निरोनोपविश्रंति। निष्येनेतारोउक्ताचरणापपरैरोत्सप्र
 तिपस्थातुपूर्वेणप्राक्चस्थावुपविश्रतः। अग्निषवार्योनामीषांतरेणाहरणो। उदहाहिरण्य। यावाणानिग्राभ्या। दशाप
 वित्रसंभरणीनांअधिहिरण्यवेधनाअयादानं। देवस्यत्वेत्पद्रिमादायवाचयथ्यतिप्रविकाशतयेपाणाप्रहानंसउपा
 ७ सुसवनःदेवस्यत्वा० आदृष्टावसिगतीरमिममधरंकुधीद्रायसधत्तमंउन्नमेतपचिनोर्जस्वतंमधुमेतपयस्वतं
 निग्राभ्यासंजास्वस्तआसभवावनंहिकारपूर्वयजमानस्य। निग्राभ्यास्यदेवक्रतस्तुर्पयतमामनेमेतर्पयतवाच०
 वितृषन्नितिब्रहि। वितृषन्नउपा७ सुसवनेसोममिमीतद्रंद्रायत्वावसमतेरुद्रवतरतिपंचकृत्वःप्रतिमंत्रं। दंद्रायत्वाव

समेतेरुद्रवतेमिमेन्द्रायत्वादित्यवतेमिमेन्द्रायत्वाभिमतिद्वेमिमेस्पेनायत्वासोमयतेमिमे। अमयेत्वायस्योषदे
मिमे। यन्नरतिमितालेननं। यतेसोमदिविज्योतिर्येन्द्रावेवोचः। ऋष्यकाभिषवायेमत्मानामंशुनामपकवर्णानिद्याभा
स्य प्रतिप्रस्थाता० अथस्वहृत्तं गुल्मंतरेसद्वैदोऽनुरुतेसत्यमंवाध्वयीरुतीयसवनार्थेदत्तरेषात्रयाणां प्रतिप्रस्थाता
दीनां पाणिप्रकालनं। हिरण्यबंधनं देवस्य त्वेत्प्रदानं। सर्वेषां वाग्यमनं। निग्राभ्यासेचनं। चात्रास्त्वहत्ततुरोरे
धी० सोमस्य पिवता प्रहरणं मालेमी संविष्टा। ऊर्जधत्सु धिषरो० पाय्माहतेन सोमः। तृणापाहं प्रहरामिनतुभ्य०
सोमिहेष्यवा मनासा ध्यायेत्। अपरिमितप्रहारेरभिषवः। पुनरुत्पत्त्युनः। कुहेनं। एवंवारत्रयं। सोमाप्यायनं० अ० पुर०
सुखेदेव सोमाप्यायता० स्वस्तितेदेव सोमस्योमत्रोप्यहो। त्वमसेत्मानु० शूनवधाप्यग्रागपागिति वाचनं। प्रागपाडु
हगधरा० तेंद्रप्रव्रीमितेव चरति ब्रहि। यजमानस्य पवने सरसान० अ० सभरणपाध्वनीयेवधायाध्याहरति स्वमा
सेचनादिति पर्ष्यायेद्वितीयः। तृतीये पर्ष्यायेति ग्राभ्यावाचनं। ते च मसेद्रिनिधाय पुनर्वाचनं। तुस्मीवा
॥ इति मह्यभिषवः॥ ॥ अथ ऋष्यकालिषवः॥ तत्राधिषवरो चर्मणं सुसुद्धिनिवपनं। निग्राभ्याहो त्वमसेत्मानु
म्यात्रास्पतिसेचनं। अद्रिरुघमनं देष्यं सतसाध्यान् तृणापाहं प्रहरामिति वाचनं। अथ कत्वः प्रहरणं। प्रागपावाच

नेरवेवरा। उपांशुपात्रग्रहणं। प्रतिप्रस्थातोपर कृतिपात्रं। अंशुधयसंगुल्यंतरेकृत्वातद्वीयग्रहणं। उपयामग्रहीते सिवा
 चस्पतयेपवस्वदृष्टो अं६ पुभांगलतिपतः गृह्णामि। पुनः। अत्रष्टेत्पादिप्रागपावाचनान्तं पूर्ववत्। प्रहरणं मेकाह
 शकृत्। प्रतिप्रस्थातांगुल्यंतरस्यमपरमेषुठयंनिधायपूर्ववद्ग्रहणं। उपयामग्रहीतोमिदेवोदेवेभ्यःपवस्वयेषांभागे
 सिग्द्रामि। पुनरासेकादिप्रागपावाचनान्तं द्वादशकृत्। प्रहरणं। प्रजमानस्यप्रागपावाचनान्तं त्रिमवधायचतुर्थवाच
 नान्तं। अंशुवातिधानं। प्रतिप्रस्थातापात्रोपर्यंशुधयकरणांग्रहणं। उपयामग्रहीतोसिमधुतीर्नद्वस्त्वधिकं। अत्र
 तान्त्रं। अंशुनसोमेषासन्नमधुर्युपनेसोमादाभ्यनामजागृवितस्मैतसोमसोमायस्वाहा। दशपवित्रेणग्रहस्यपरिमार्ज
 नं। अलिचरतः। देवस्यमग्रहीत्वाविरजन्नासादनान्तं त्रमंत्रः। अस्यत्वाप्राण६ सादयामि। उदकोस्वाहेत्कत्थानं। उ
 र्वतरि। कृमितिनिःक मरां। उर्वतरि। कृमन्वेमि। अत्यसौप्रदायहोत्चमसं। अन्वारंभोपजमानस्यहिप्रेरोदमंग्रहं। गु
 हवदितियजमानश्चाह। वरवरणांवरप्रदानमधुर्योः। अस्यउपांशुग्रहसमध्यर्थवरोरुक्त्विगानमधुर्योः। तुभ्यं। स्वाह
 तदत्फपांशुहोमः। स्वाकृतोमिविषेभ्यः० स्वाहात्वा। सुभवसर्प्याप। इहसर्प्यापात्वाहाकारहोमः। पशुन्मंत्रसमाप्तिः॥
 इत्वापात्रमुन्माष्टुं॥ प्रथमं परिधौ उन्नतं पाणिं प्रागुपमार्धदेवेभ्यस्त्वेति। देवेभ्यस्त्वामरीचिवेभ्योवस्वाहो हि

वसुसुमलिवरहोमः देवाः ॐ शो ० सो फहा आग्रय सास्यात्मा सेषा सेकः । ततो यस्य वतार्थमपहृष्टस्योऽशोः प्रासने स्यात्मा ।
 उपांशुपाचासादनं प्राणायत्वासादयामि । उपाः ६ सुसवनं पाणिना प्रमत्तपात्रसंनयमुदधुखस्यासादनं । आनायत्वासा
 दयामि द्रोणककलशप्रोहरातस्योपरिपवित्रं वितननमुद्राच्छरणं । अनुर्वन्नधुर्वः । जुनेता आधुने ये सोमसमानी यद्वा
 तचमसे आसिं वति । ततो ग्रहागस्त्येते । उदितैतव्योमग्रहरा सुपयामग्रहीतो स्पंतव्यश्च । यजस्व गृह्णामि । सुविधा एते
 ग्रहाणां विरयेषां सेचनवर्जो दशापवित्रेण ग्रहस्य सुखसंमार्जनं । अन्वारंभः निष्क मया । उपांशुवद्देमः स्वां कृतो सि विष्णु
 भ्यः स्वाहात्वा सुभवसर्प्याय सर्वं जुहोति । इदं सर्प्याय तु जुनेन पाणिना ग्रहस्याधो मुखस्य मार्जनं । प्रथमे परिधौ तु जुनेन पाणि
 ना प्रत्युपमार्जनं देवेभ्यस्त्वामरीचियेभ्यः । एतद्ग्रहासादनं स्वस्थाने । उदनायत्वासादयामि । उपांशुसवनसंस्पृष्टत्वा
 सादनं एद्रवायवंगृह्णत्वा वायविति धारया सोमं ग्रहाणां । आवापो भूषणचिपां वायवेत्वा गृह्णामि । अपगृह्णत्वा पुन
 र्ग्रहाणां इंद्रवायुं । इदं वा वासुशंति हि । उपयामग्रहीतो सि वायव इंद्रवायुभ्यां त्वा गृह्णामि । परिमार्जनं । स्वस्थाने स्थाप
 ने रक्षते पोनिः संजोषोभ्यां त्वासादयामि । मैत्रावरुणाग्रहाणां धारया । अयं वा मित्रावरुणा ॐ क्रतु ६ इदं रप ० मित्राव
 रुणाभ्यां त्वा गृह्णामि । यमसाग्नीरातापेनं कुशावंतर्द्धपरापावयमिति । रापावय ६ मनपस्फुरंती परिमार्जनं । सा

सौ न एष ते यो निर्वृता युष्मांसा रयामि स्वस्थाने सा ह नो षु क्रवै र्वे न वा तं प्र त्व ये ति । धारया सोम ग्रहणं । तं प्र त्त या र्वे था ।
 बर्हसे ठ पयाम गृहीतो सि चं डाय त्वा गृह्णामि उदको । परिमार्जनं । सादनं । एष ते यो निर्वृता युष्मांसा रयामि स्वस्थाने सा ह नो षु क्रवै र्वे न वा तं प्र त्व ये ति । धारया सोम ग्रहणं । तं प्र त्त या र्वे था ।
 धि न मयं वे न रति धारया । ग्रहणं । अयं वे न श्वो रय त ० म ति भी रि हं ति । उपयाम गृहीतो सि म क्को पत्वा गृह्णामि उदको ।
 कुशांतर्द्धन स क्रु सिः । श्री राणा ते नं मनो न ये धि ति । मनो न ये सु ह व ने षु ति गं ० दि शो ग ल्त सौ । परिमार्जनं । स्वस्थाने सा ह नो षु क्रवै र्वे न वा तं प्र त्व ये ति । धारया सोम ग्रहणं । तं प्र त्त या र्वे था ।
 दनं । एष ते यो निः प्रजाः पाहि । सा दया मि । आ प्र यणं द्य पणं द्यो र्ध र यो र्ये दे वा सर ति । धारा स कर रा मु ने त य ज मा
 न योः । ये दे वा सो दि ५ वे का द त्रा ष्यं नु ष धं उपयाम गृहीतो स्या य व णो सि स्त्वा ग्र प राः । अ लि स व रा ति पा हि । द
 त्रा प वि त्रे रा ग्र य रा स प गृह्णामि त्रि हि क त्प सोमः प व त र ति मे क्क षे वा हि हिं हिं वा षि स गो धु र्योः । सोम प व ते सोमः प
 व ते सोमः प व ते । अ सै र्वे ह रो सै ह त्रा पा । स भ ता य प व ते वि षे भ्य स्त्वा दे वे भ्यः गृह्णामि । परिमार्जनं । सादनं । एष ते यो नि
 र्वि षे भ्य स्त्वा दे वे भ्यः सा दया मि । उ च्छु प्स्या त्वा द नं धारया सोम ग्रहणं उपयाम गृहीतो सी द्रा य त्वा ह ह ह ते व य स्व त उ च्छा
 व्यं गृह्णामि प दं ब्र ह्म ह्म प्त सै त्वा वि स वे त्वा गृह्णामि परिमार्जनं । सादनं । एष ते यो नि ह व क्क भ्य स्त्वा दे वे भ्यः सा दया मि । एष ते यो नि
 क्र वं म ह्मे नं दि व र ति धारया ग्रहणं । म ह्मे नं दि वो दे वा । उपयाम ० क्र वो सि ० त कि न मः गृह्णामि । परिमार्जनं । उ च्छा ह

राम०

शोपश्चादाद्रत्नस्य स्थाने सादने एषते यो निर्विघ्नान्तरायत्वा सादयामि त्रिआहोमादस्य सन्ध्यामन्त्रस्य पीषे कुर्यात् रात्रि च
 विघ्नान्तरायद्वा मुद्रांतराणामुपरात्तात् ८५० क्रवोसीति हराण्यस्थालौ ग्रहान् अर्चयन् रौद्रिणा कलत्रां कृत्वा सर्वमार्सि च
 तिस्रसन्ध्यां होतुं च मसात् ॥ अधर्ष्य प्रतिप्रस्थात् प्रस्तोत्रं ह्यन्तरं प्रतिहरेत् सन्ध्याः समन्वारं वातिः कामेति पाणिप्रकृतं नम
 धर्ष्योऽतिः क्रमरो धर्ष्यः प्रथमः ॥ यथासंख्यमिति रेयस्तदिति विप्रुद्धोमः ॥ सकृद्गृहीते न समिरपूर्वकमाहवनीये प्रचरणाय
 यस्तद्रसस्कंदतियस्तच्छ्रु ८५० तं ते जुहोति मनसा वषट्कृतं स्वाहा तदसोमाय ॥ अधर्ष्यं वो जुहोति वेदि तरो अ
 धर्ष्यं राधुने प्रक्षाठं चो गच्छति ॥ अन्तरं ग्रोवात्वाले प्रास्पति देवानामुक्तामरासि ॥ उद्गान्तराणामुपरात्ता द्वितीयांतराणाम
 हे पस्तच्छ्रीतयस्तसोमः पवत इति पवमानो पाकराणाम् प्रस्तोत्रे त्रयं प्रपद्ये सर्वेषु पवमानेषु ॥ अन्तराणो वा अ
 स्मिन्महे कुत्रा मुचि समर्पणं ॥ उपरात्ता उद्गान्तराणामुपरात्ता ८५० पविशति ॥ अधर्ष्यं प्रतिप्रस्थात्तारौतयोश्च हृत्क्रियो यत्
 मानः ब्रह्मा ब्रह्मिणा तठ पविशति ॥ पवमानो पाकराणाम् प्रस्तोत्रे कुत्रा मुचि प्रपद्ये नाहसोमः पवते सोमः पवते
 सोमः पवते ॥ अथवा मातः सवने अन्तराणो पाकराणाम् अन्यत्र तरो स्वप्रस्तोत्रा ब्रह्मस्तोत्रो मः प्रशास्तारित्युक्तं ब्रह्मा
 एतं ते देव सवितरिति ते नमामवेत्यंतं पठित्वा कृतं सवित्रः प्रसवरति ॥ एवं सर्वस्तोत्रेषु द्वाव दस्तात्रार्थं अनुमानाति ॥

सर्वत्रस्तयमानेवहिष्यवमानेउन्नेतापवित्रमंतर्द्वयपरतत्पासिंचतिआधवनीयस्तोत्रोतेप्रेष्यत्यध्वर्युः। अग्नीरमीवि
 हरवहिसरणीहिपुरोडाशां३अलंकुरुप्रतिप्रस्थातः। पशुनेहि। विष्णुमिधिरहारां करोत्यग्नीधः निवपनक्रमेणाग्नौ
 भार। अत्रुपस्थावहिंसरणां। पुरोडाशविभस्मीकरणां। पंचविलापात्रीस्थापनंवाजिनभोडस्य। उपस्तारामुभयेधत
 त्रस्यासिधारणामहत्वावाजिननिषेकः। तत्रस्याभिचारः उद्धासनंक्रमेणापूर्ववत्। मध्येपुरोडाशः। परस्ताद्धनाहृक्
 रान्तःकरभः। यश्चाहधि। उत्तरतः पयस्याकपालसंख्याप्राणादानंइंद्रगण्डिंद्रपशवंतंगाण्डिंद्रसरस्वतिवंतंगाण्डिंद्र
 मित्रावरुणवंतंगाण्डिंद्रवाजिनोगाण्डिंद्रकपालाभ्यंतनंउद्धासनं। प्रतिप्रष्टातुः पश्चानयनं। आग्निनेगद्रातिद्रोणकल
 त्रान्मुष्टिनायावामिजिपावांकत्रामधुमत्युष्मिनास० यज्ञमिमिकृत। उ० स्पष्टिभ्यांत्वागद्रामि। परिमार्जनं। सारनाप
 षतेयेतिमोधीभ्यांत्वासादयामि। ग्रहानेवक्रयतिथ्याग्रहीतमवकान्वाचयन्प्राणायामरतिप्रतिमंत्रं। उपा
 ७७सुसवनंइति। आग्निन० षष्ठं। शुक्रामंथिनौयुगपत्। पूतभवाधवनीयौचयुगपत्। विष्वाभ्योमरति। कोसीति
 द्रोणकलशंभर्तुवः। स्वरितिजपति। तत्रापंप्रकरः। प्राणायंमेवचोदावचंसेपवस्वेतिब्रुवन्नुपाशुमीहस्वेत्यध्वर्युः। प्रा
 णायमेवचोदावचंसेपवस्वेतिपजमानर्दकृमाणाः पठति। एवंवापानानायमेवचोदावचंसेपवस्वेतिब्रुवन्नुपांशुसवनमी

कृत्वा यजमानस्य पठनं उदात्ताय मे० स्वेतिब्रुवन्नंतर्प्यामी कृत्वा अतु पठनं यजमानस्य सर्वत्रावाचे मेवर्वादा० त्रैद्रवा
 पवमी कृत्वा कृत्वा ह्यं मेव० मेवावरुणामी कृत्वा श्रोत्राय मेव० त्राश्विनमी कृत्वा इच कृत्वा मेवर्चोदसौवर्चसपवेष्वा
 मिति कृत्वा शुक्रा मयिनवि कृत्वा आत्मने मेव० पवस्वेतिब्रुवन्नाश्रयणामी कृत्वा इजसे मे० स्वेतिब्रुवन्नुत्थामी कृत्वा आ
 पुषमे० ध्रुवमी कृत्वा॥ विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौवर्चसे पवेष्वा मिति ब्रुवन् एतभ्यो धवनी पावी कृत्वा कोसि
 कतमोसि न्नातीरपा मेति ब्रुवन् द्रोणा कलशमी कृत्वा भर्भुवः स्वरिति यजमानस्य जपः॥ तात प्रियान् चानानवका
 शयेत्यप्रवोगोपनं कटपटादिना पूर्वसना मुडुर्ध्वं द्वितीयं परित्ययरां करेति पूर्ववरपरिवीरसीत्यनेनास्ववेव
 ग्रहमे० ठपावीरसीति त्वरामादाय तेन पशुमुपस्यत्पदेवानिति॥ मंथने॥ अतस्तेत्यादिना तं ध्वनं देवस्येति
 यपे अग्रे यत्तु ध्वनिपुनर्जिह्वा प्रोक्तुं गेत्वाधिकः॥ होतृनामग्रहानं पशुवरकृत्वा पुनराश्रावने॥ इदं होत्रादिति होतृवर
 रां॥ ततोऽध्वर्युस्यानेनेष्टाश्राव्य अग्निना ध्वर्युश्राव्यैवार्त्वा॥ अध्वर्युराश्राव्य मित्रावरुणौ प्रशास्तारौ प्रोशास्ता
 त॥ पुनराश्राव्युदं द्रोवस्त्रावस्त्रावदिति ब्राह्मणां ध्वनिने॥ आश्राव्या परुतपोत्रात् आश्राव्यमावेनेष्टादिति नेष्टां
 आश्राव्यमी अरुणी धातु अग्नीधं॥ आश्राव्य अग्निर्ह देवी नं विशां पुर एतायं सवन् यजमानो मनुष्याणां न

योरस्वरिमा० तन्वः॥ यथा प्रवृत्तं प्रवृत्तहोमौ नु कृतिप्रचुरणपासकद्वहीतेन समित्पर्वकं स्थानेन उपवित्रयनुष्ठेवाचे भूयासं
 जुष्टो वाचस्पतये देवि वाग्पते वाचो मधुमनुष्ठतमंतस्मिन्माध्याः स्वाहा सरस्वत्यै । इदं वाचे वाचस्पतये सरस्वत्यै । स्वाहा कार
 होमः पश्चान्मेव समाप्तिः । पावकान इति द्वितीयां सकृद्द्वहीतेन समिद्धर्जैः । इदं सरस्वत्यै । एवंमेव प्रवृत्तहोमः सर्वेषां पुन
 राश्राव्य पाशुकं वरणां अग्निहोदेवीनां विज्ञां पुरस्तादां पतमानो मनुष्याणां । इत्वादिव पामार्जनानां निरुद्धवत् । परिप
 राव्याहुत्योर्नियमः । नरेपता तु मुहूर्तप्रैषः । निष्पत्ती सुदानयनात्राज्यमागौ । द्विरस्त्रिद्वारणां वयः । अग्निं गच्छेति प्रा
 राहो नो अवेद्यत्राहा । अग्नयेष्वागस्पवपायै मेदसो नुव्रहि । अग्नयेष्वागस्पवपायै मेदः प्रस्थितं प्रेष्य । इदं मग्नये । वपासा
 र्जनां ते धिष्णो यस्याने । सपत्नमाना धिष्मन्पतिष्ठंते विभरसीति प्रतिमंत्रं । सपत्नमाना अतिजः सहोच्चारं पूर्वरा
 तिष्ठं त उपतिष्ठंते । अग्नीध्रहोत्रविष्पमेवरुणा धिष्मन्ब्राह्मणा च । सिधिस्योत्यधिष्पने हृदिष्मन् अथावा धिष्म
 मर्ता लीयधिष्णानां विभरसीति प्रतिमंत्रं मुपास्याने विभरसि प्रवाहणे । रोद्रेणा नीकेन पाहिमात्रे । पिष्टहिमात्रे
 ने पायमानमस्ते कृत्वा माहि ८ सीः । एवं वा दूरसि हववाहन । रोद्रे ० । २ स्वात्रो सि प्रवेताः । रोद्रेणोति सर्वत्र शतुषो
 सि विष्वेदाः ४ । उरि रागसि कविः ५ । अंवारि सि चंभारि इत्थं वस्परसि तु वस्वाभू । मार्जालीये पुंश्चरसि मार्जालीये

रामः

०८ आहवनीयावहिष्यवमानदेशाश्चात्वालश्रमित्रोऽडुंवरिपत्रनासनहृशानादार्पणपाजिह्वात्संभ्राडसीतिप्र
 तिमंत्रं।संभ्राडसिकृशातुरौद्रेणापरिषद्योसिपवमानःअनलोसिप्रतक्ताःअप्येसिउव्यसहःअतधामसिस्वर्ग्येति
 पसमुद्रोसिविष्णुमचाः।६अजोसेकपात्तुअहिरसिवुध्रः।८व्रत्नासर्मसदोमधोप्राजहिमोःप्राक्तनोगार्हपत्यः।३
 न्करःसमस्तोसिविष्णवेदाजनातिरिक्तस्पतिष्ठारौद्रेभवागसीतिसदोलिमर्शानेवागस्येद्रमसिसदोसिना
 तस्पष्टरवितिष्ठार्ये।कृतस्पष्टारौमामासंतामस्यर्षावेहृणाअध्वनामध्वपतेप्रमातिरस्वमेसिनपयिदेव
 यानेभयानमित्रस्यमेत्यतिजःमित्रजमावहृषेहृधु।सूर्यावेहृणाअतिजामितिकेचिरएतत्सूर्यासहोलिमर्शाने
 दिवोत्रयोःसववयोःसर्पराभवतिधिस्योपस्यानादिवा।पंचविलापात्रीस्यानामासादनंसवनीनांप्रियेध्वीम
 लिःप्रिप०सहआसीहतवातिनस्योत्करेप्रियेराधाभा०।पुरोडाशादिसवनीपानाप्रत्येकंमंत्रवहालंलनोव
 तिनस्यच॥कृत्वात्रात्मातंभःसवनीयपागातरूवेमाज्यभागोयजेप्रैधौ॥अवद्यमाह॥प्रातःप्रातःसवस्येद्रा
 यपुरोडाशासांनामनुब्रूहि।उपस्तरणामभयत्रपुरोडाशादीनांप्रत्येकंदिर्द्विरवदानप्रहरां॥प्रत्यलिद्याररांस्त्रि
 ष्टकृदर्थमुपभृतिप्रहरां॥द्विरलिद्याररां॥अतिक्रम्याप्राव्याह॥प्रातःप्रातःसवस्येद्रायपुरोडाशप्रस्थितान्प्रैधौ

दधुते होमः इह मिन्द्रायेन्द्राये हरिवते परवन्ते सरत्त्वतिवते मित्रावरुणावते च। सिष्टं हृदयं समानयनं। अग्नयेति
 षक्तेते उग्रहि। अग्नेयेति षक्तेते प्रेष्य। इह मग्नयेति षक्तेते। निधाय क्रुचैः न संवराभ्यं हारां। प्राशिवादिभ्यो मग्न
 रांते। अथावाकार्यं पुरोडाशना कलत्रहारां॥ द्विदेवत्वे प्रासनार्थं पुरोडाशापयस्याधाना नीचग्रहारां॥ इडावहा
 ने हो। त्विष्टे निधाने पारीषत्तालने द्विदेवत्वे प्रचारः। ऐन्द्रवायवाहाने वायवदं द्रवायुभ्यामननु हि अस्मिन्
 वरसे प्रतिप्रस्था आदित्यपात्रे गृहीत्वा द्वाणा कलत्रा उपयाम गृहीतो सीतित्यहारां। परिमार्ज्यं। इह मग्नयेति
 योनिः साहयामि आश्रायवायवदं द्रवायुभ्यां प्रेष्य यागः। इह वायवे। द्वितीयवषट्कारेण मग्नयेति प्रस्थाप्य
 सत्रो व होमः। उत्तरार्धे इह मिन्द्रवायुभ्यां। इह मग्नयेति षक्तेते। होत्रे ग्रहसमर्पणं। अग्नेति प्रस्थाप्य
 त्यस्य ल्यामा सिंचति। आदित्येभ्यस्त्वा आसिंचामि मैत्रावरुणाग्रहा हानमध्वर्योः मित्रावरुणाभ्यामनु। प्रतिप्र
 स्थाप्य ता एव वज्रहणाघासे वनाते। आश्राय मित्रावरुणाभ्यां प्रेष्य। इह मित्रावरुणाभ्यां सत्रो व होमः। होत्रे ग्र
 हसमर्पणं। आश्विनग्रहारां। अश्विभ्यामनु ब्रह्मि प्रस्थाप्य ता एव वज्रहणाघासे कान्ते। अग्नयेति अश्विभ्यां प्रेष्य
 सत्रो यो यागः। इह मग्नयेति षक्तेते। होत्रे ग्रहप्रदानं। प्रतिप्रस्थाप्य ता आसे कान्ते न तरेन पात्रेणादित्येभ्यो मग्नयेति प्रस्थाप्य ता एव वज्रहणाघासे कान्ते।

स्मृजुगयैषते सोमस्तु ऋक् स्वमात्वा ह भर । उन्नेता उन्नरेवेदिमपरेण स्थित्वा हा । उन्नेयमानेभ्योऽनुः उन्नरे
 हिमपरेणानवसचमसेषग्रवाकवमसवर्जं क्रमेण दोणकलशाद्युक्रानयनं यत्तममः सोमानयनं । युक्राह
 भिवांरां ऐकैकस्य त्रिभुजयने । हीतसुमसे प्रथमं ॥ ॥ अथ युक्रामं यिप्रवारः ॥ सुत्र युक्रामध्वर्योः । मंयिग्रह
 रो प्रतिप्रस्थातुः । यपसकलद्वयद्वयग्रहरासुभयोः । तयोर्मध्ये एकैकस्य प्रोक्तं । एकैकमने कितं । प्रोक्तं प्राणी
 तेन । लोकि केनेत्येके ॥ अपिधानं प्रोक्ताभ्यां । अपिमानं नमप्रोक्ताभ्यामुभयोः । अपाकः चंद्रदत्तध्वर्युः । अपर
 योमर्क इति प्रतिप्रस्थाता । उह ० उभयोः । निष्क्रमणमध्वर्योः देवात्वा शुक्रपाः प्ररायंतु प्रतिप्रस्थात निष्क्रमणं देवा
 त्वा मंयियाः प्ररायंतु । अपरेणोत्तरवेदिमरतीराध्वतः । दहिरास्यात्तरवेदिप्रोक्तो शुक्रस्याप्युत्तरवेदिमध्वर्यो रविः
 जन्म । अनाध्वसि एव प्रतिप्रस्थातोत्तरस्यात्तरवेदिप्रोक्तो मंयिनमासादयत्पनाध्वसि । सर्व इति दहिरांय
 पदे शंगध्वर्युः ॥ सप्रजा इति प्रतिप्रस्थातोत्तरं ॥ सवीरो वीरान्प्रजनरायस्योषरायजमाने । सप्रजाः प्रजाः ० प
 जमाने । अपरेणोत्तरवेदिमरतीराध्वतः संजगमान् इति पयालिंगं । पूर्वणाशक्रौ । संजगमानो दिवा रयिव्याः शुक्रः शोचि
 षादत्तध्वर्युः ॥ संजगमानो दिवा रयिव्या मंयीमयि शोचिवेति प्रतिप्रस्थाता । अप्रोक्तौ पृथक् कलौ निरस्यत निर

शोडशसुधुर्ध्वःतिरस्त्रोमर्क इति प्रतिप्रस्थाता उहकोऽ॥ आहवनीयो प्रोक्तो प्रास्पतः॥ शुक्रस्याधिकानमसीत्यध
 र्ध्वः॥ मंथिनाधिकानमसीति प्रतिप्रस्थाता॥ अष्टिचस्पतिजयोध्वयोः॥ आश्रावरासुभयोः प्रत्याश्रावरां॥ अध्वर्युराहाप्रातः
 प्रातःसवस्पशुक्रवतेमधुश्रुतदंद्रायसोमान्प्रस्थितान्प्रेष्य॥ वषट्कृते स्ताप्रथमेत्यनेनयपंद किरास्थित्वाध्वर्युः
 हहोमः॥ यपोत्तरतः प्रतिप्रस्थाता तैलेवमंत्रेणातदनुहोमः॥ उभयतो यपं प्रत्यश्रुचौ जुहुतः॥ सा मिमध्वर्युः प्र
 थमेतमनु प्रतिप्रस्थाता चिमसाध्वर्युवश्चातस्तीतुकृतिवषट्कारानुवषट्कारयोर्होमः॥ सर्वेऽङ्गान्तराः॥ यद्वा
 यद्दमग्रयेत्सिद्धकृते॥ प्रेष्यति च॥ प्रेतुहो तृचमसः प्रव्रजराङ्गान्तरां प्रयेजमानस्यप्रयंतु स हस्यानाहो जरां
 चमसाध्वर्यवउपावर्तध्व॥ शुक्रस्याभुजयध्वं रषापंचानी चममसामनासुपावर्तनं॥ अन्त्येनेनिधा शुक्रस्या
 भुःत्रयनं॥ यथागतमेत्यप्रतिप्रस्थाता शुत्रपोत्रेशे वमसिचति॥ तमध्वर्युर्होत्रचमसं नयति शुक्रामंथिपा
 त्रयोः खरेनिधानं॥ प्रशास्तब्राह्मणाष्ट॥ सिपोतनेष्टमी चमसेषु शुक्रस्य पारिजातं॥ होत्वा च साध्वर्युव
 उन्नयेति प्रशास्तचमसग्रहणमध्वर्योः॥ आश्रावाह प्रशास्तयज्ञा वषट्कारे होमः॥ अहो हरे स्वमाश्राव
 णादि अनुवषट्कारांतं सर्वत्र प्रेषेद्विशेषः॥ ब्रह्मण्येजपो तर्पणेनेष्टयज्ञा॥ अग्नीयज्ञा इदं॥ अग्नीवराणां प्रशास्त

राम०

: इहमिन्द्राय वसराः इहं मरुभ्यः । पोतुः । इदं त्वच्छेवानोपत्तीभ्य इति नेष्टुः । इह मग्ने ये इत्यग्नीधः । प्रथमः ऋत्वेति
 मेवात्तं पंक्तिरिति जपति रं पंतु होत्रामध्वोपाः । सिष्वापाः सप्रीताः सद्रुतापस्वाहा होतृ च मसे रहीत्या होतरं प्रत्यङ्
 पसीदति अया इग्नीदिति । अथ द्विदेवत्पभक्ता ऐंद्रवायव्यद्वरा मध्वर्योः ऐतवसः उत्तमसः होतरु पक्षयस्वा सु
 खे लौकयित्वा भक्तरां वाग्देवी जुषाराणामोमस्य तप्यतु सह प्रारो न स्वाहा । गात्रालंभनं हि त्रैमागात्राणि हरिवः शि
 वो मे सत्यमधीनुपतिष्ठस्वोर्ध्वमेनालेः सीरमा मेवाङ्गलिमतिगाः । होतृ च मसे शेषावनयनं । होत्रामह्निने
 पुनरध्वर्योर्मक्तरां रविवत् शेषावनयनं च । पुन होतुः शु होतृ च मसे शेषावनयनं ततो हेतुलं कुरां स्वरात्वात् ।
 शेषावनयनं मैत्रावरुणादानमध्वर्योः । ऐतवसर्विद्वत्सः होतरु पक्षयस्वा च कुरुषां कौत्वात्वाग्देवीति भ
 क्तरां । गात्रालंभनं हि त्रैमा । शेषावनयनं होतृ च मसे होतुलं कुरां शेषावनयनं । आश्विनादानं ऐतवसः संय
 द्सः होतरु पक्षयस्वा शिरसि प्रहृक्किरां परिहार्योऽत्रोऽष्टौ कथित्वा भक्तरां वाग्देवीति गात्रालंभनं । शेषावन
 यनं होतृ च मसे । होतुलं कुरां शेषावनयनं पुरोडाशमात्रा मैद्रवायवे प्रास्पति । ययस्यां मैत्रावरुणो । आश्विने धा
 नाः । तानि प्रतिप्रस्थाता हृक्किरां स्पह विह्वानस्यो तरेवर्तमिति निदधानि होत्रे इडा समर्पेणादिमपीहमिति जपंत

यो रोगो मा वर। चमसिनां चमसो घपन। न सवनीयां चतुर्ध्व करणं सर्वत्रा रूपा निधानं अवांतरे जालक रणं होतुः। सवन प्रार्थना पत्र
 मानस्य अथ चमस पत्रः। सर्वत्र सोमल के उपद्रव भूरांगा जालं लनं च होतु चमसं भूरे ध्वः प्रथमं प्रति प्रस्थातारं होतारं एष्टु
 भूयति। प्रति प्रस्थाता ध्वं होतारं च एष्टु भूयति। तिसंवधः होता ध्वं प्रति प्रस्थातारं च एष्टु म०। ब्रह्म चमसे होता ब्रह्म रणं
 एष्टु म०। एवं च वद्वार निमित्तो महुः। उद्गाता होतारं प्रस्थातारं प्रति हर्त्रां च एष्टु। प्रक्षोता होतारं सहातारं प्रति हर्त्रां
 एष्टु। प्रति हर्त्रा होतारं सहातारं प्रक्षोतारं एष्टु। उद्गात चमसे नान्यो भूयति। हितिके चित्ता होता पत्र मान चमसं ग्रही
 चा सन् उपद्रव स्वमहुः। यजमान स्व चमसं ग्रहीत्वा होतारं एष्टु म०। पुनरभ्युनीते सुप्रशास्त्र चमसं होता एष्टु प्रशा
 स्तरुपद्रव स्व अध्वर्यु नुप० भूयति। प्रसास्ता स्व चमसं ग्रहीत्वा होतारं अध्वर्युं च एष्टु म०। अध्वर्यो हो मा निषु वनिमित्तो भूयति। प्र
 शास्त्रादीनां च वद्वार निमित्तः। ब्राह्मणा ये सि चमसे होता ब्रह्म रणं अध्वर्यु उ० ब्रह्म रणं सि होतारं अध्वर्युं च एष्टु पो न चम
 से होता पोतारं मध्वर्युं च य०। पोता होतारं मध्वर्युं च एष्टु। नेष्टु चमसे होतारं नेष्टारं मध्वर्युं च एष्टु। नेष्टा होतारं मध्वर्युं च एष्टु।
 ॥ आग्नीध्र चमसे होताग्नीध्र मध्वर्युं च एष्टु। अग्नी होतारं मध्वर्युं च एष्टु म०। होता स्वीय चमसे ध्वं प्रति प्रस्थातारं च एष्टु एष्टु
 होताग्नीध्र चमसं ग्रहीत्वाग्नीध्र मध्वर्युं च एष्टु म०। अग्नी होतारं मध्वर्युं च एष्टु होता स्वीय चमसे ध्वर्युं प्रति प्रस्थातारं च

एष्टुसमाख्यातिमित्रभक्तः पुनरभ्युनीतेषु होमालिषवनिमित्तोभक्तो ध्वर्योऽप्रज्ञास्त्रादीनां वषट्कारनिमित्तः। तत्राध्वर्युः प्रज्ञा
 स्रवमसे होतारं प्रज्ञास्त्रादिं च पश्चात् प्रज्ञास्त्रा होतारमध्वर्युं एष्टुः। एवं ब्राह्मणां छंसि नमसं गृहीत्वा ध्वर्युं होतारं पञ्चसल्लुप
 क्रयस्वेति एष्टुभक्तः। तदेव च मसं ब्राह्मणां छंसि गृहीत्वा होतारमध्वर्युं च एष्टुभक्तः। अध्वर्युः पातनमसं गृहीत्वा होतारं
 च एष्टुभक्तः। पोता होतारमध्वर्युं च एष्टुः। आग्नीध्रवमसे ध्वर्युं होतारमध्वर्युं च एष्टुः। आग्नी होतारमध्वर्युं च एष्टुः। एवं वषट्कारस
 माख्या योस्तत्रेण होता स्वचमसे ध्वर्युं प्रति प्रस्थातारं च एष्टुः समाख्यातिमित्रलक्षणां आप्यायने च। अना आप्यायसेति ह
 भ्यां सोमासे को वा असर्वभक्ताश्चमसाः। दक्षिणा स्पृह विद्धि न स्पृह दक्षिणां निदधति च समानध्वर्युः। तत्राध्वर्युः सा आ वै श्वदे
 वा नृदजा मध्यान्तपुरेण शत्राकलमादाय स सप हूतोऽस्मदत्युक्तोतिष्ठति। वहिर्निःक्रम्य। अथावाका। अथ च नाह। अथा
 वाकवदस्वयत्ने वा घां। नृपो अस्मानिति श्रुत्वा वाके ध्वर्युं गृह होतारं माहो प ह व म यं ब्राह्मणा दधते नृ होतारं प ह व
 स्व होत्रा नृ प ह वेद त्रे उन्नीयमाना या नृ ह्रीत्युच्चेता आह। उन्नेतुं द्रोणा कलशा दृष्ट्वा वाकचमसो नृपेन। प्राप्ताय अथा
 वाक्यजा वषट्कारेण वषट्कारो होमः। इदं मिन्द्राग्निभ्यां इह मय्येति विष्कृतो। त्वयैति जमः। अथावाकसमीपे आगता
 ध्वर्युं रथा वाको प ह व सेति एष्टुः। गात्राले मनो आथावाकपुराण शहानं निधाय स्वचमसं गृहीत्वा ध्वर्युं पुष्टुप हूत

तोसितलसेवेमधुर्यः॥अतुनाप्रेष्यादहमिन्द्राय।उपया०नमस्यायत्वेतिप्रतिप्रस्थातापूर्ववन्निः।अग्राग्रायाअनुना
 दहमित्रावरुणाभ्यांपात्रसुखविपर्यासउत्तयोः॥उपयामगृहीतोसीयेत्वागृह्णामीत्यधुर्यः॥अहमिन्द्राय।उपया०नमस्यायत्वेतिप्रतिप्रस्थाता।अतुलिःप्रेष्यादहदेवायद्रविणोदसेउपस्फुर्तेत्वेतिप्रतिप्रस्थाता।अतुलिःप्रेष्यादहदेवायद्रविणोदसेउपयामसहसेत्वेत्यधुर्यः॥प्रव
 वन्निष्कमणादि।दहदेवायद्रविणोदसे।उपया०सहस्यायत्वेतिप्रतिप्रस्थाता।दहदेवायद्रविणोदसेपात्रसुखविपर्या
 सउत्तयोःसहैवग्रहणो।उपनपसेत्वेत्यधुर्यः॥अतुनाप्रेष्यादहअग्निभ्यां।उपया०नमस्यायत्वेतिप्रतिप्रस्थाता।अत
 नाप्रेष्यादहमेग्रयेगृहपतये।उपयोदवागृह्णामीत्यधुर्यः॥उपयामगृहीतोस्य॥हसस्यतयेत्वेति॥अतुनादिपूर्ववत्प्र
 यतरस्मिन्तुपात्रोप्यसेकः॥रित्तेनपात्रेराप्रतिप्रस्थातुरेन्द्रासमग्रहणो।दोषाकलत्रात्तादृद्रापीत्यागत०सत०यिता
 ।उपसीद्राग्निभ्यांत्वागृह्णामीति॥परिमाज्जेन॥प्रदक्षिणावर्त्तनं।एषनेयोनिर्निर्द्वाग्निभ्यांत्वासादयामोनिशादनंस्वरेम
 तुपात्रंठितौयंगृहीत्वाधुर्यः॥प्रतिप्रस्थाताचहोतुर्येठपविद्यपप्रतिप्रस्थातारहोतारंचोपहृपमहृपत्यधुर्यः॥प्रतिप्र
 स्थाताअतुपात्रंगृहीत्वाधुर्यहोतारंचोपहृपमहृपति।होताअतुपात्रंगृहीत्वाधुर्यप्रतिप्रस्थातारं॥ध्या०भ०पात्री
 लीयेपात्रप्रक्षात्मस्वरेनिधाता॥होतुः।उरस्तात्माशंसनो।सो।सो।सो।मि।सु।च्यमानेप्रदक्षिणावर्त्तनं।उं।प्या।मो।है।वदतिप्र

श्रीएवकंसंमार्गः। इति सवनीयनिर्वापः। पशुविशंसनादिप्रथमशमित्रनुशासनांत। तणाभ्यां वैश्वदेवंगहमुपसृजेप्र
 सोत्रैररोप्रयश्चुपावर्तधूमितिस्तोत्रमुपाकरोति। सोत्रोपासनं। उन्नमापांस्तोत्रिपायां प्रकृतायां होतुः। पुरस्तादुप
 वेशने। शस्त्रोते प्रदक्षिणामावृत्य हविर्हने गत्वा वैश्वदेवपात्रमादाया आह उच्छ्रायजसोमस्य वषट्कारानुवष
 ड्कारयोर्होमः। इदं विष्णोर्भ्यो देवेभ्यः। स्विष्टकृते च हूयमाने च मसानेकं पने। प्रदक्षिणावर्तने। नृदोगत्वा होतारं रथद्वाल
 कः। होता धुर्युष्ट्या अचपहूय च मसानां भक्ताः। सर्वलक्ष्यमसाः। नाप्यापने च मसानं च मसानां। मार्जीलीये
 पात्रप्रक्षालनाखरे सादनं। मार्जीलीये च मसानं प्रक्षाल्य पश्चादुत्तरवेदे स्थापने। उच्छ्रयविगृह्णाति त्रैधं देवेभ्यस्त्वेति
 सर्वभ्यः प्रशास्त्रादिभ्यः। देवेभ्यस्त्वा देवायं यत्तस्या उपेष्टव्यमीति प्रशास्त्रे विगृह्णाति। परिमार्जने। प्रदक्षिणावर्तने
 तस्त्रीसादनं स्वस्थाने स्थितानां च मसानां प्रसात्तु च मस सर्वकमुन्नपने। यस्य विग्रहस्तस्य प्रथमं च मसं मुन्नयति। त
 णाभ्यां यहमुपसृज्योपावर्तधूमितिस्तोत्रोपाकरणं प्रशास्तुः। पुरस्तादुपविश्य। शस्त्रप्रतिग्रहणं। शस्त्रोते प्रदक्षिणा
 वर्तने। हविर्हने गत्वा च पात्रमादाया आह उच्छ्रायजसोमानां वषट्कारानुवषट्कारयोर्होमः। च मसा
 नां वा इदं मिव रुणाभ्यां स्विष्टकृते च प्रदक्षिणामावृत्य प्रशास्तु च मसं संशेषां शोकः। स्वरे पात्रनिधानं। अध्वर्यो प्र

विहर० प्रतिप्रस्थातुर्हिरगा उपवर्त्तयेति प्रेषः अप्रवर्त्तयेति प्रेषः अप्रवर्त्तयेति प्रेषः अप्रवर्त्तयेति प्रेषः
लंकराणां प्राणानां पुष्पपुरोडाशप्राणानां अत्रिगण्य इदं गण्य इदं हरिवंते गण्य इदं प्रेषणं वेतं गण्य इदं सरस्वतिवंते गण्य न
पयस्यापुष्पपुरोडाशस्या साहनालंभने जुह्वयभूतोरुपसृताणां अवधूतो नृवाचने अग्नये पुरोडाशस्या बुद्धिः अवधानत्र
हारां कृताम्पंगो उपमृतिस्त्रिष्टुक्कृत्ये च ग्रहारां आश्रया अग्नये पुरोडाशं प्रेष्यस्त्रिष्टुक्कृत्वागः समानीया प्राणिना हि मा
र्जनं भागपरिग्रहारां सवनीया साहनादि होतृधिस्पनिधानांतं प्रियैर्धामलिरित्यादि प्रातः सवनवत् इदं सवनं नय
नेषु पुनरभ्युत्थयने नद्धि हे कयलकः पुत्रा मंथि प्राचारे आश्रया माध्वे हि न स्प सवन स्पतिष्ठे वल्यस्प भागस्प
पुत्रवतो मधुसुत इन्द्राय सीमान् प्रस्थिता मप्रेष्य मंथी वत इति वामधुसुत स्थाने न कल संवादा वारम्पवमभ
ज्ञांतं प्रातः सवनवत् इदं लंकरां प्रातः सवनवत् मार्जने चालागपरिहरां शाला द्वार्ये हाकिरा होमवासः एतदु
हिरण्य ७ हवत्यामवधाय चतुर्गृहीतमुदुत्समिति उपविशुपसमित्तपूर्वकं उदुत्सं जातवेद सं० सूर्यं स्वाहा इदं सूर्यापावि
त्रे देवानामिति द्वितीयो तेनैवाज्यशेषेण चतुर्गृहीत्वा हिरण्ये निधाय होमः वित्रं देवानां सुदगादनीकं० तत्स्थुष
च स्वाहा इदं सूर्यापा आग्नीध्रीये मे नयेति एव संस्कृतेनाज्येन सकृद्गृहीत्वा समित्तपूर्वकमाग्नीध्रीये अमे नयस्य पथा० वि

五

धेमस्वाहा॥ इदमग्नये॥ अयेन इमं यमं सकृद्गृहीत्वानसमिरा॥ अयेनो अग्निर्वीरिव स्फुराणो॥ नर्हषाणः स्वाहा॥ इदमग्नये सहिरापो
 यजमानः शालां रवेरातिष्ठन्मसि मंत्रपते दक्षिणां वीर्हिर्वेदितिष्ठतीर्ह दक्षिणां तोरुपेण वरति वेदेर्ह दक्षिणां तस्थिता दक्षिणां ह
 पेरावोरूपमभ्यागो॥ प्रेतवंद दक्षिणां गवां ऽशान्ते ह्यशं वातिक्रामति॥ प्रेतो दनतिलमाषाश्च॥ यजमानस्य अंतरे शाला
 सदसी आनुगगमनमाग्नीध्र्या वन॥ दक्षिणां द्वयमाग्नीध्रा दक्षिणो न नीत्वा पात्वा लोक्तं वं तरेण नीत्वाग्नीध्रात्पुरनस्था
 यनं सुवस्त्रं पांच प्रेष्यति वासहो गच्छति विस्वरिति॥ विस्वः पश्यंत रिकं प्रेक्षते यत्तत्स सदस्ये रिति सदस्यात्॥ ब्राह्मणमथ
 त्याग्नीध्रं गमनं दक्षिणादानार्थं ब्राह्मणमथ विदेय॥ सधा तु दक्षिणां॥ तत्रोपविश्य दक्षिणां संकल्पः॥ नुक्ता शालाविविभा
 जेनापवा न्यहीत्वा अस्पृश्या अग्निं योमसं स्पृज्यो निष्टोमस्य क्रतोः सप्रथमं गवां शान्ता सोम्यति॥ सोहं संप्रददे॥ अस्मद्रा
 ता देवत्रा गच्छत प्रदातारमा विज्ञात इत्यनेनाग्नीध्रे हिरण्यदिदानं आदिष्ट दक्षिणां चो मध्ये यो विभागः सोमग्नी त्प्रतिष्ठा
 घना मयै दनतिलमास्वानामालेखने॥ तत आग्नीध्रं निष्क्रम्य सहः॥ प्रसादुपविष्य यक आत्रेयं क आत्रेयं क आत्रेयमि
 त्याह॥ पुनरत्रिगोत्रो ब्राह्मणप्रत्याह॥ अहमात्रेयमहमात्रेयमहमात्रेयं॥ अहा लेपमवालेपमकौट्टेयमशौभेयमवा मरण
 मगोपवनमित्युक्त्वा आत्रेया पसदसः सुरस्ताडुपविष्यामसद्वाता इति हिरण्यदानं॥ अतिष्ठोर्ह दक्षिणां ददाति॥ यथा वि

अस्ति प्रतिगारहानागतलोचोयोजति यत्तु ह्येतत्प्यमहामोदैवेति स्फुटप्रतिगारहानासंते प्रदक्षिणामावृत्य हविर्द्वेन
 गत्वामरुत्वतीयपात्रदाने प्रतिप्रस्थातुरिक्तेन कुंठमरुत्वतीयग्रहणं द्रोणाकलशात् ॥ उपयामग्रहीतो सिमरुतो त्वो ज
 गद्गामि परिमार्त्तेन सादनो अतिक्रम्या आयाहा ध्वये उग्रसो यज्ञसोमस्य वसुधते ध्वये मनु प्रतिप्रस्थातुर्होमः इन्द्रा
 मरुत्वते सिद्धकृते चावमसानां कं पने प्रदक्षिणामावृत्य सहसो गत्वा होतारं पृष्ट्वा मङ्गलं होता पात्रमाहाया ध्वये पृष्ट्वा
 लङ्कः ॥ अनुपहृत्य कुंठमरुत्वतीयलङ्कां प्रतिप्रस्थातुः मार्जनीलीये पात्रप्रहातनं स्वरे सादनं होत्रादीनां यथाक्रमे
 णानुपहृत्य च मसानां लङ्कां आप्यायनं च दक्षिणा सहविर्द्वेन स्पष्टारसादनं मुक्तापात्रेण द्रोणाकलशात् ॥
 हेंद्रग्रहणं अनाख्वा महो इन्द्रो न्यवदा चर्षणि प्रा० लिभेत् उपया० महेंद्राय त्वा गद्गामि वाग्यमनो परिमा
 र्त्तेन सादने एषेते यो निर्महेंद्राय त्वा सादयामि शुक्रं पूतमृतासैकः ॥ त्ररागभ्यां ग्रहमुपस्पृश्या पात्रे धूमिति ॥
 पाकरां नता वक्तोत्रमिति ब्रूयात् ततश्चुत्वारः प्रेषाः सावकाशाः ॥ अलिषोतारो लिषु राहता ॥ लसन्ना उह
 द्यतो ग्रीदाशिरं विनयसोमस्य विनात् ॥ अनीषमि श्रमं पुमलिषु र्वति अलिषोतारः ॥ अलिषवा र्थानामि
 षोतरेणाहुरां पाणि प्रहातनं हिरण्यवंधनं देवस्य ते मद्रिमादापवाचं यथति ॥ माले रिति प्रहरणं त्ररागलि

३२
 ध्याने। पुनरुत्पत्त्यनुकूलनं वाचयं। आध्यायने। अष्टपुरः सुखेदति। प्रागपावाचनं। संलक्षणं। धवनीयेव धायाध्याह
 रं। सुखं। एवं धवलीष्वोपनः। तृतीयवाचनं। तेऽङ्गिणाचतुर्थवाचनं। प्रागपागितितस्मीवास्तुयमाने आधुवनीयेऽत्र
 जीषस्यावधानं सदसिस्तोत्रीपाकरणं। अग्नीसवनीयानिर्वापः। वाचस्पतिप्रैषादिपात्रासादनेष्वर्पिणिहोत्रहवसपा
 दिकर्पैरैकादशकपालानि। वारुणार्थमेककपालशम्पाकृत्साजिनोत्तरतुल्यमस्य संहवदुपलं। तवजं। प्रोत्री। शास्त्रो
 यवेषः। उपसर्जनीयात्रापंचविलापात्रीपुरोडाशपात्री। पृथक् वदानेऽध्वर्य्वीहियवाः। चरोरुपकल्पने। मेषविलो
 डनश्चापकल्पने सवनीयहविर्ग्रहणानंतरं सोम्यग्रग्रहणं। सोमाय जुष्टं गवुरुगा जुष्टं। प्रोक्त्रोत्वाधिकं। पंचविला
 पात्रनंतरं पुरोडाशपात्रीसंमार्गः। संमार्जनं प्रतिपत्तिः। आशिरविनयनं। त्रायं माध्वे दिनसवनवतपशुपुरोडाश
 वज्रं। स्तोत्रीपासनं। निःकेवलस्य शस्यस्य चाशस्त्रांते प्रदक्षिणामाहत्य माहेंद्रपात्रं गृहीत्वा प्राच्याहोत्तराय जसो
 मस्यावधक्काणुवधक्का रयोर्होमः। इदं माहेंद्राय स्विष्टकृते च। द्रुपमाने च मसानां कंपनं प्रदक्षिणाह्वयसदो गत्वा हो
 तारं पृच्छालकुरां। होताध्वं पृच्छुः। माज्जालीये प्रकाव्योत्तरं वेदिमपरेण विरलने। उत्साविग्रहणं। शर्ववत्। मंत्र
 मात्रे विज्ञेयः। इन्द्राय त्वा देवायं यज्ञस्यापुष्येऽर्द्धमीति त्रयाणां प्रागष्टावाकविग्रहोऽसनीवर्षेऽर्द्धसेकः सकलः

राम०

एकधनस्पवरदंतरतीयः सवनं कवीनां वसीयो नयंतु। इंदमिंद्रायेति त्यागः। विष्णुपि। अथावाकविग्रहांते परस्ता
 त्तोहारिति छत्रं। प्रशास्तः प्रसूहीति प्रेषः। न सर्परां। एहियजमानं। अध्वर्युपजमानः प्रतिप्रस्थात्री उच्येतारः। एवेद
 राहविर्द्धनं प्रविशंति। पत्नी चोपरेण दारपिधानं रतभरुपरिसंखवेत्यः कदाचनेत्यादित्यग्रहं सशेषं। कदा
 चनसि। एच्यत आदित्ये सत्त्वाग्रद्रुमि। अपगृह्य पुनः कदाचनेति कदाचनप्रयुक्तस्य। हित्यादित्येभ्यस्तत्त्वाग्रद्रु
 मित्कुशोतर्द्धनं। हध्राप्रीराणेत्येनं पृथ्विर्मेते मध्ये वायुसो देवानामिति। यज्ञो देवानां। सदादित्येभ्यस्तत्त्वा। उपा० सुसव
 नेन मिश्रयति विवस्व आदित्येति। विवस्व आदित्ये यज्ञे सोमपीयस्तस्मिन्मत्त्वा। उपा० सुसवनमुच्येते प्रयच्छति आस
 जयाह रतिप्रयच्छन्मेषः। आधवनीये च मसे वा सोमवते प्रावधाय स्थाने निदधाति परिमार्जनं न सादृशं। अथाह तद्वा
 रतिः। क्रामतो ध्वर्युं प्रतिप्रस्थाता रोदारापवरं। यजमानस्य अन्वारं च निष्क्रमणं। अहमपि धाय पाणिना स्थाप्यावा
 आदित्येभ्यो नु ब्रह्मी मनुवाच न। उवाच यप्रत्या प्रावरां पिपेभ्यः प्रियधामभ्यः प्रियव्रतेभ्यो महस्वसरस्पतीभ्य नुरो
 तरं कृत्वा ध्वरेभ्य आदित्येभ्यः प्रेष्य। अथवा अनुवराणां प्राक अस्य मे त्रयो द्वारं। इति माध्यंदिन सवनं समाप्तं।
 उत्तरवेदिमपरेण उदञ्चुखोपविष्टो यजमानो लोकद्वारिणं सामगायति। जुहोति वदुत्वा प्रतिप्रस्थात्रे प्रयच्छति शेषो। अ

असमर्पणप्रेषः वागैर्मेद्रमसीत्पारभ्यधिष्णोपस्थानां तमाध्यंदिनसवनवरा आग्रयणमाहायासिचतियवित्रेधिरुतल
 तं। नेष्टुराग्रयणस्यसोमनिनयने। प्रतिप्रस्थातासंख्यौ। उच्येता उदं वनेन च मसेन वा आधवनीयात्पवित्रे सोमासिकः।
 तत्र आग्रयणग्रहणपूर्ववत्। अत्र वा षोडशीग्रहणं। उच्येता त्रेष्वेकपाधारपास्तभ्याग्निरमासिचति आशीर्मऊर्ज
 सुतसप्रजा० सपत्नान्। आशिरं दधिविनीतां प्रहसैत्तद्वत्तेन मवेकृते पत्नीपाणिप्रकालने अधर्षे प्रतिप्रस्थात्यप्रति
 हर्त्तुं सुबन्तं तसमन्वारस्वानिः क्रमणादिमाध्यंदिनसवनवत्। इयास्तु वित्रोपः। स्तपेमानं उच्येता धवनीयसोमपवित्रे
 मंतर्द्धीयत्तभत्वा सिचतिप्रतिप्रस्थातः पशो संवदस्वेति। ततएव कुंले अनीकरणं। धिष्ण्विहरणं। अनुष्टुप्
 वोर्हस्तारणं। सवनीयानां प्राणदानं। पूर्ववत्सोमवारुणयोश्च। सोमं गच्छावरुणां गच्छ। प्रतिप्रस्थाता जुह्वा पयसा
 न्यमाहायोपनिः। कुम्पमष्टुति। यत्वा पृष्टा धित ६ हविः। अग्निना श्रितिष्टतमिमेव वृता च षतलगवोनष्टत ६ हि। अध
 र्योरेव संते मन इति हृदया निवारणादिप्राकृतं। अग्नयेष्वागस्पृह विषीत ब्रूहि। अग्नयेष्वागस्पृह विः प्रस्थितं प्रेष्यः॥ राम
 अमृतप्रागुक्तं। उच्येता हावने कपापुके अंत्प्रधानां ते स्विष्टकृदर्थग्रहणं। वराहो मशूयय कूपकू। समासिच्यदि
 ग्यावारणं। मार्जनां ते सवनीया सारनादिधिष्ण्येडानिधानां तमाध्यंदिनसवनवत्। स्विष्टकृदंते संवदस्वदृगां। उच्येता

नेप्पा नुवृहि। उन्नरेवेदिमपरेण चमसानो विरत्ननां एषां होतृ चमसंग हीत्वा प्राचाह। ततो यस्य सवनं सप्ततो विमुक्तो वा जुव
 तो हृहस्पतिमते विष्णवे आवर्त्तित्रां ३ आशीर्वत रतिद्रापसोमान् प्रक्षिप्तान् प्रेष्य होमाने तरेप्येतु होतुश्चमस इत्यादि आशीर्वता
 भुनक्ष्वपि विदेशा। आशीर्वतो भुनक्ष्वना आश्वनादिप्रशास्तये ज्ञेयादि श्रेया उग्निरित्येतमाधे दिन सवनवत् होतुप
 बीजनादि र्वावातरे उभसोते। तच्चतुर्द्विकरणं चमसो धमने सवनं प्रार्थना चमसमस्तवमसाप्यायना हविर्द्वा नितिधानं भक्षा
 त्यर्वेहर्द्वा नेपया स्वचमसे यजमानपितरभ्यर्पि उदानं। येषां चमसामसे तितैः यथा वेद चमसे यथा गोक्ष्वचमसे धूपैः। तत्र
 विधिं दृष्ट्वा मध्याह्निं दार्घ्यं द्रव्यमादाय हविर्द्वा नेगत्वा स्वचमसं स्यायेदसिगा मुखोपविश्य। अपसं विनिवेधनं कृत्वा सव्यं
 जानुनिपात्य गोत्रं यजमानपितः। असुक्शर्मन एतत्तत्पारिषु चर्पि उदानं। एवं पिता महयोः पिं उदानं। अत्र पितरदत्ता
 दिजपः। अमिमहं। तति चानि विविधं मनादि सत्रदानां तं जीवपित्रकस्य पिं उदानाभावात्। तिकर्त्तव्याः। हविर्यज्ञर्त्ति
 जट्टो प्राप्तेत्याग्रीधीये। समस्य मार्जनं। पवित्रप्रतिपत्तिः। लागसमर्पणं। उपांश्च तस्मीमयोरन्यतरं। एसा वित्रग्रहणं।
 ममद्येति। दद्याद्विधेयाग्रयणस्यात्मा। वाममघसवित० स्याम। उपयामग्रहीतो सि० भगा यदेवायत्वा सवित्रे गदा
 मिपरिमार्जने देवाय सवित्रे नुवृहि आश्वदेवाय सवित्रे प्रेष्य। वषट्कारे होमः। नस्तदुः। इदं देवाय सवित्रे अभक्तिर्न

महावैश्वदेवग्रहणमुपपामगृहीतोसिस्तर्मासीतिउपनमःविश्वेभ्यस्तत्त्वादेवेभ्यः॥ इदमिदं परिमार्जनं साहजं स्यानेप्रदक्षिणा
 वर्तनं एष तेयोनिर्विश्वेभ्यस्तत्त्वादेवेभ्यः साहयामि होतुः पुरस्तात् प्राङ् सनादिप्रतिगरहानां तैर्ष्ववत् एकया च दक्षिणैश्च
 ममानेहि देवमानि हि देवमानि पात्राणि प्रतिप्रस्थाना प्रहात्मखरे स्वस्थाने निदधाति प्रघावा यत्तैरित्येतास्महीमीदृशे वेति विः
 प्रतिगरः साडुकि कालीयासवेष्टनप्रदक्षिणा वर्तनं ग्रहादानं आश्राव्य उक्तुं शायजसोमस्येति प्रैषः वषट्कारो वषट्कारो
 र्यागः इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः इदमग्रयेत्विष्टकृते ह्यमाने च मसानां कं पने ग्रहमादाय होतारं एष्टु लक्ष्मीं होताध्वं वषट्कारं
 कः मार्जालीये प्रहात्मखरे स्यापने होत्रादीनां यथाक्रमेणानुपहृष्य च मसुलक्ष्मीं सर्वलक्ष्मीं मार्जालीये प्रहात्मपश्चा
 उत्तरदेहे स्यापनमुन्नेतुः सोमस्य प्रचरः प्रियेण धाम्नेत्यासारनं आलेभनं क्रवाञ्च सदभित्तिनात्मा जलः आज्यग्रहणं
 उपायुयागवच्चतुर्गृहीतग्रहणं जमदग्नीनां पंचगृहीतं अतिक्रम्या प्रायाह अतिवृत्तस्य पजा इदमग्रयेत्तत्राह स्पउ
 पांशु वषट्कारे होमः जुह्वा सुपत्तराणां मध्याह्न एवाहो देवदानं ग्रहणं प्रत्यक्ष पत्तराणां न कृताभ्यंगः अतिक्रम्या प्रायसोमसो
 मस्य पजेति सोमस्य यागः इदं सोम्याय पुनरुपरिष्कारायापनश्चतुर्गृहीतेनाज्ययागः तत्र विष्कं वृत्तस्य पजेति इदं विश्व
 वे विशेषः अन्यतरतो वा वृत्तस्य यागः तत्र एव वदाज्यं गृहीत्वा प्रायश्चा विष्कं वृत्तस्य पजेति विशेषः ॥ इदमग्राविष्कभ्यां

पाहा आग्नीनेष्टरुपस्य मासीदनेष्टपत्नीसुहानया उद्गात्रा संख्यापय उच्यते तर्हो तु चमसमनचयसोमं मातिरीरिचरति।
 प्रभावयेत्फल्गादिषु आग्नीनेष्टरुपस्य उपवेशने। उक्ताभ्यां लक्षणां आग्नीध्रे पात्रप्रक्षायने। एवेसादनं होतृचमसाही
 नोमुच्यते नमुच्यतेऽनेष्टुः पत्मानयनमपरेणाक्षरेणात्रिरसः प्रोरावनं। तृणाद्यमादाय होतृचमसमुपस्थत्प्रसोत्रोपाकर
 णा। प्रारब्धे स्तोत्रेनेष्ट्या पात्रं न हस्तं धनीमाह पत्न्यद्रातारमी कृत्स्वप्रतिहिंकारमी कृत्स्वप्रजापतिर्हविषा सिप्रतिनिधनमुर्वी
 सेकः। एवं हिरपरं पत्न्यद्रातारमी कृत्स्वप्रतिहिंकारमी कृत्स्वप्रजापतिर्हविषा सिप्रतिनिधनमुर्वी सेकः। एवं हिरपरं पत्न्य
 त्रानुजाता गच्छतीति कृतावा। आह्वप्रतिगरी। स्वाहुः किलीया सपाहिकं मदा मोदैवेति। एवानवा इन्द्रो मच्चवेति। आस्पमाने
 क्रवः होतृचमसेवनपतिः क्रवः क्रवेरोति प्रतिमस्याता क्रवः क्रवेरा मनसा। सस्कराय जमानवमसे वैष्वा नरस्यावन
 यनं पहेत्वा स्वाति प्रदक्षिणा वर्तने। अग्रहत्वा तृचमसाहानं। आग्रा व्याह। उत्कृष्टा पजसोमाना। वषट्कारे होमः। चमस
 होमः। नात्र प्रदक्षिणा वर्तनमग्रहत्वा। अध्वर्यु होतृभ्यां होतृचमसे मङ्गलां होतुरस्येषु चमसेषु ब्रह्मचमसश्चैकं आ
 ग्रीध्रचमसं मतं वषट्कारनिमित्तं भङ्गं। रतरेषां चमसिनां समाख्या निमित्तं भङ्गं होतुः चमसेऽध्वर्युं वष्ट्वा पुनः स
 माख्या लक्षणां पात्रप्रक्षानं प्रशास्तः प्रसहीति प्रैषादि सर्पाणां तं उत्सुकसमासादिधारणुपाज्ञां तं पशुवत् अत्र

पहेषोऽग्नीपाणः। तत्र च मसो अयनं सोत्रोपाकरणं। त्रसंते प्रदक्षिणा। अहमादाया आयाहो-
 ष्ट्या पजसोमानो। व
 षट्कारानुवषट्कारयोर्होमः। चमसानां चः प्रदक्षिणा। अध्वर्युर्होतृभ्यां इंद्रश्च संभ्राडिति ग्रहभक्तृणां होतुः। स्वचमसा
 पूर्वसर्वचमसेषु वषट्कारनिमित्तं भक्तः। इतरैषां समाख्या। स्वचमसेषु न होतुः। समाख्या भक्तः पात्रप्रक्षालनं। वातालेस्या
 पनो। आग्नीध्राद्वा अंगारहरणं। अनेकपापुके सर्वगुदप्रक्षेदहोमः। एकादशानुपाज्ञाः देवेभ्यः प्रेष्यादेवेभ्यः स्वहितिधारणु
 पाजययस्यापहे अनुपाजते स्वरुहोमः। पर्येकादशिन्यामपयस्यापहे मध्यमवर्जं स्वरुहोमः। तत्र दिव्यबोधमोगश्च नु
 स्वर्गोतिः। यैवी शस्मना शरात् स्वाहा। कथ्यहने अग्नेर्वनस्पतेरिंद्रस्य वसमतो रुद्रवत आदि० सोमस्येति मिति
 ति। अग्निर्वनस्पतिरिंद्रो वसमा कद्रुवाना० सोमस्तमप्यनुदंतु। अभ्यक्तुं कद्रुदिधुरिनिधानां तं। सह शारवेया प्र
 स्तारः प्रहृत्य त्वां वाजिनयामेभक्तानः। सन्निधानं द्रोणाकजशोहारियोक्तं ग्रहणं। आग्न्यापारत्तुपयामग्रहीतो
 सिरिहिरियो जनो हरिभ्यां त्वा। नुशावंतर्धो यधाना वपनं। हयोधानास्य० इद्राय। परिमार्जनं। उचैतुमुं द्विक
 रणं। धानासोमेभ्यो नु प्रहीत्स्व चेतुः। आग्न्या यधाना सोमान् प्रस्थितान् प्रेष्य वषट्कारानुवषट्कारयोर्होमः। इदमिंद्राय
 हरिवते स्विष्टकृते वपहे सर्वस्य। असर्वहो मे भक्ता हरणं उचैत होतारं एष्टु भक्तः। होता उचैतारं एष्टु भक्त्यपति

उत्तरवेदोसदसिवाधानाविनाशः। आलं इत्यर्थः सहस्रवच्चाराणोधानानां। उत्तरवेदोवा निवाफासिप अश्व सनिर्लेहो मरुया
 मि। अनेन प्राणालं हः। आकलाधानं देवकृतस्येति प्रतिमंत्रं सर्वेषां इदमग्रयतिमा गाः देवकृतः मनुष्यः पितृः आत्मः
 एनसः यच्चाहमेते। चत्वा नमपरेण हरितकृशानवधायशर्ण चमसावमर्शने। अचमसिनां सनिहित चमसावमर्शने सं
 वर्चसेति सुख्या मपालेभेते। संवर्चसां लिखं। अधिकारस्य श्रीधेदधिभरुणां। सर्वर्त्विजां यत्तनमश्नुत इति वेधालेभादि
 पत्नीसंपाताः पशुवत् अनेकपाशुकैः सर्वा निज्जावनीलिः। दक्षिणाग्निहोमांते वेदविमोक्तः पट्टेकौ पोस्पनवसमिष्ठ
 यत्तुं विरुहेति समिद्रा इति प्रतिमंत्रं। समिद्राणो मनसा यत्तिपाना स्वाहा। इदमिन्द्राय संवर्चसां लिखं स्वाहा। इत्तु
 धायतोतिः। इदं तस्वाहा इदं धात्रो। सगावो देवाः वसन्ति स्वाहा। इदं देवेभ्यः। पो अश्वहः तिष्ठतां तु स्वाहा। इदमग्रये
 वयं हित्वा विद्मः स्वाहा। इदमग्रये देवा गातु विद इदं वाताय पत पतंग धुं इदं यज्ञाय पृष्ट। एष ते यज्ञो पत पते। इ
 दं यज्ञाय पत पतये। स्वाहाकारः सर्वत्र आसंघौ दुं वर्यो वात्वा ल ७ हरति सोमलितं चकस्म विषाणां मे फले वात्वा ले प्रा
 स्पतिमाहिर्भर्माम्दानुः। अनेकपत्रिके अहिपदकृशादो विपरिणाम्यते। प्रतिप्रस्थाता चर्चाकुमेखले। योक्तं च दीप्त
 वं धनपट्टे। उरु ७ हीति पजमान स्पवाचनं। सामगावति प्रेषः। गांते। निधानपठनं सर्वेषां। आसंघौ दुं वर्यो वात्वा ल ७

रामः

पार्थगमनां अर्द्धपथे उदकांते च पुनः सामगानप्रेषः ॥ गानं निधनं च ॥ अथो वक्रमपत्वा च नेन मो वरुणा येति वा हुग्रहीते
 पजमानो न मो वरुणा यालिखितो वरुणा यपाश इति ब्रह्मिपाशः ॥ वरुणप्रवाहवद्वभयेधिः निष्काषस्याने वारुणाः पुरोडाशः
 एककपालेनेष्या अजीषग्रहणं विष्कृते च सकृत् प्रणीता विमोकांते समुद्रे न दत्तजीषकुंले प्रावृते ॥ समुद्रे ते ह्यप्यश्व
 नः ॥ धे मयत्वाहा ॥ विसृज्योपतिष्ठते दिवीराय एष वो गलः ॥ परिचुवत् ॥ अजीषकुं मम ज्ञानं अयमप्यतिबुधसुरा ॥ स्याद्विष्क
 र्माजिनो तमज्जनो मा मेन्द्रियं ज्यैष्ठ्यं श्रेष्ठ्यं व्योषीः ॥ पञ्चायकलाजिनदानं ॥ यजमानपत्न्याः क्षानादिसमिदाधानां तं वरुणा
 प्रवासवत् ॥ सोमलितप्रासनमुदके ॥ नदानं वाससो ॥ उदयमित्फनेत्रोन्नीताः ॥ आमहपाजपंतो गच्छेति ॥ अपामसो मम मरुता
 अभ्रमाजन्मज्योतिरविदामदेवानां किं न मस्मान् कृणावदरातिः किमु धर्तारमत्तमर्त्ये स्पेति ॥ यथेत्तमेत्याहवनीये समिदा
 धानां दद्यानां समिदसीति पत्नी च गार्हपत्ये तस्मी ॥ व्रतग्रहणं एकवृद्धिर्होमादिसमिदाधानां तं ॥ कृष्णाजिनमेकैकत्वाया
 लाहार्यमपरेण पञ्चमानस्यासनं संस्कृत्या ज्यैष्ठ्यं कृत्वा होमो धुर्योरुत्तरं वेद्याहवनीये मेन्द्रियं ज्यैष्ठ्यं श्रेष्ठ्यं मन्त्रिर्हधातुत्वा
 हा ॥ इदमग्नये ॥ कृष्णाजिनं निधायेदयनीया प्रायणी यवत् ॥ अयं विशेषः ॥ प्रथमोऽग्निः यथा स्वस्ति श्रुतर्थी व्रतग्रहणं विमो
 चने ॥ शालासुखीये उदयनीये न चरंतीति श्रुतेः ॥ अतिप्रणीत एवाहवनीया ॥ शालाहार्यो गार्हपत्यः ॥ गोपशुः कलौ निविष्टः ॥

वशात्तावेअना। तदत्तावेपयस्याउत्पनीपायांविशेषः। षडासनावावस्पतिप्रेषः। प्रणीताप्रणयनादिवेद्यालंभनांतेवेदयोः कवि
 मोकः। समिष्टयजुर्वातापस्वाहेतिवर्हिर्होमादिभागप्राशनानां देवताअग्निं सोमं सवितारं यथा स्वस्तिं आग्नेनावरुणा अदितिं।
 ब्रह्मणे। अग्नेः सोमस्य सविबुः पय्यापाः स्वस्तेरदितेरु० अग्निः सोमः सविता पय्या स्वस्तिरदितिस्तम०। तत्रास्वाद्येदनाय
 वगृह्णन्तं सान्नाप्यवत् मित्रावरुणाभ्यां लागमिति विशेषः। उपवेदानिष्पत्तिः। पवित्रवंधना षडूर्गस्यापाकरणं। षडास
 नं वावस्पतिप्रेषः। प्रणीताप्रणयने। उत्तरवेद्याहवनीयेपरिस्तरणं। पात्रासादनं। अधिहोत्रहवराविर्वज्रः। पवित्रघ्ने
 नानि पवित्रे। आग्नेयस्पालीकुशमुष्टिः। होहनचतुष्टयं योक्त्रं क्रवः। क्रवा स भहनाव घ्नादना निपरिधयं विधत्ते। आ
 ज्ये होतृषदनां जह्नुर्वाजिनस्त्रां प्राश्निप्रहरोः। षडापात्री। उपकल्पनीयानि रथं काष्ठं ह्यं अष्टादशवाप्रस्तरव
 र्हिः दधिववाग्यमनं। पवित्रकरणादिप्रोक्तं। संस्कारं तं कर्तुं। दिपात्रप्रोक्तं। अंतःपात्ये प्रोक्तं। तिधानं। वाचिस
 र्जः। आग्नेनिर्वापोवेवबंधः। उपरुषादिपरिष्कालनांते होतृः। आग्नेयादिप्रयणं पर्यग्निकरणं। उदवष्टते दधिप्रोक्तं।
 र्णीप्रेषः। नस्फोहकप्रहस्यः। तपाणोरवनेन जनेन अंतःपात्ये स्फोधमर्हिरासादनं। क्रवानां तजुक्तादिसंमार्गः। प्रो
 क्षित्रहरणश्च तावदोतवाजिनलोडपात्रीणां संमार्गः। वेदाग्रप्रासानादिआग्नीधे संवंधपात्रान् गृहीत्वा क्रवायामिव

राम

चतुर्देहीतग्रहणं पुनः पात्रान् सहीतोत्तरवेदावागमनं। इधमोक्तृणादिनवेदिमोक्षरांप्रसरवर्हिः। वर्हिरसिक्कचेत्वा।
नवेदिस्तरां। व्रह्मणो प्रसरवर्हिप्रदानादिअन्यैरवष्टादनं। तं। दध्यात्समिवाधानादिस्त्रासादनं। तं। तत्रविशेषः।
त्सुकेहहंनं अष्टतवत्पुनरुपभृत्पोर्वतशब्दजंमंत्रेणासादनं। वृतायसिक्कवानामेतिक्कवा। वाजिनलं। उस्मोपस्तरां।
वाजिननिषेकः। आमिहोहासनं प्राणदानं मित्रावरुणौ गच्छेति। वाजिनो गच्छेति वाजिनो। आप्त्यस्थालीपयस्यावाजिनः।
मादयोत्तरवेदांगमनं। पूर्ववेदासादनं आनंलनं। आत्मा ललः। उदबुतग्रहणं। होतृषदनं। सदसि। होतरेहीति।
धमप्रहेपः। आहवनीयोपवाजनं। अग्निसंमार्गं प्रेषी। अग्निसंमार्गः। आप्राप्त्यहोत्तरवरां। ननिद्रवः। तो। हरावाराः।
अप्लागप्रलती। तं। प्रकृतिवत्। प्रधान्यागे मित्रावरुणाभ्यामनुवर्हि। मित्रावरुणौ यज। इदं मित्रावरुणः। भ्यां। नरा
मागचतुर्द्वकरां न संचरत्पुक्कृणं। प्राग्मित्रावरुणं न वत्सेव समस्यमार्जनं। पवित्रप्रतिपत्तिः। अग्निसंमार्गः।
हने मित्रावरुणयो रक्तिं। मित्रावरुणौ तमपनुदत्तौ। जुक्काल्पुक्कृणादिप्रसरप्रहेपांतं। सह। आसपावाजिन
योगोत्तरांतः। संवादसंयोर्वाक्योस्त्वाक। परिधिप्रहेपः। संस्त्रवादतिः। दिशेतिधानं। अत्रवावाजिनयागः।
वेदयोक्त्रविमोकः। आवेदेस्तरां। अन्यैरवष्टादनं। वर्हिहोमः प्रणीताविमोकः वतविमर्षेति॥ इतिपयस्य

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

ज्योतिष्यो मधर्मा एकाहे द्वादशाहे च प्रथमस्य द्वात्यस्यो मधर्म उन्नेरे सुवात्पत्तो मेषा प्रथमस्य सायः क्रम्य ठत्तरे सुसा
 यः के सुधर्मोः ज्योतिष्यो मधर्माः सर्व क्रतुषु लवंति। अग्निष्टु त्ववे के। सत्रात्मको अहीनात्मकश्च द्वादशाहः। षडुत्तरे
 इत्कत्तं। तत्रात्मप्रिये मेमात्प्रादं। अस्ति गुरां। तत्र ज्योतिष्यो मेनात्प्रिये मसं स्पेनेति विशेषः। एकादीह्यपहे
 मपद्ये नते महावीरकरां। अनेकदीह्यपहे न्यतरं समन्तहनि महावीरसंलरणा। तत्रातः पात्ये संलारः निधानमुह्वं
 स्पे मदेव लो कवपा। चराहविहृतं। एतीका। तज्जापयोगे वेधुकाः। कस्मान्निना अति। ऊं दुं वरी मरति पात्री वैकं कंती वा।
 देवस्पत्वेत्यत्मा दत्तं देवस्पत्वा। अहदेन रिसि। सद्ये कृत्वा दहिरो नालभ्य जपति पुनत इति। पुं जने० तिः। अहमारते
 दहिरो। तत्राभ्यां पाणिभ्यां। दहिरो सा विः। देवी घावा एयिवी० व्याः। मखापत्वा मखस्पत्वा शीर्मे। कस्मान्निने निधाने स
 वस्या वरहविहृतं मियत्यग्र इति। इयत्यग्रे० स्मै। इन्द्रस्यौजस्येति इतीकान्। इन्द्रस्यौजस्य० स्मै। मखायेति मखाय० अति
 मशा मिप्रत्ये के। पुगपवित्ये के। कस्मान्निनं परिगृह्योक्तं रतः परित्तंगय नि। प्रैतु वल्लरा सति। वल्लाय जमाप्स। प्रैतु
 वप्ररा सति। वल्लाय जमानप्स। प्रैतु वल्लरा सति। वल्लाय जमानप्स। प्रैतु वल्लरा सति। वल्लाय जमानप्स। प्रैतु
 रित्ते सिकतो पकी रौ प्राद्वरे संभारकरां। मखायेति। संभारा परे धर्पो रूपशने। वल्लय जमानो स्वस्याने उ पविशतः।

संलक्षसंसर्गो मखायेति । मदादानं । महावीरकरणं । मखायेति महावीरं करवाणि । प्रादेशमात्रमर्द्धमात्रसेवनच
नमेखलावंतं मध्यसं गृहीतमर्द्धमेखलायास्त्रं गुलं निष्ठितमलिमश्रुतिमचस्पशिररति । अदाने मंत्रदत्ते । ए
वमित्रो हौ महावीरो प्रतिमंत्रं । हृत्पद्मनिष्ठितानं लने मखायेत्यधिक । सकृत्पुकराकृते पितृते सखी परिमंत्रले
हिरा । कपाले मंदकचक्रस्माजिने निधानं । जवेधुकास्त्रं ह्यायति । मखायेति प्रतिमंत्रं । महावीरान् । तस्मी पितृनादीनां कर
णालिमर्द्धनस्त्रं ह्रात्तधूपनप्रहतोद्धरावसेचनानि । अश्वश्रुताधूपयत्तपश्चस्पतेति मंत्रं । उवावरमिप्रदहनं वमखा
येति प्रतिमंत्रं । दिवापाकः उद्धरां च । पक्वालुद्धरत्यजवेत्वेति प्रतिमंत्रं । ऊजवेत्वा उद्धासयाभि । साधवेत्वा । सकृत्तेत्वा ।
अजापयसावसिंचति मखायेति प्रतिमंत्रं । इति महावीरकरणं । उपसदावरिष्ये शुश्रूष्यन् प्रवप्रेरावयति प्रसवये । तत्र
एपिधाने । मंत्रं वाचं मित्यध्यायपनमाधत्ते पत्न्यदृशं नंगा ह्येत्तं उदैगनुशास्तरा । कुशेषु पात्रासादने द्वाद । अंडे वराणि
पात्राणि । उपयनी । महावीरे । परीक्षासौ पितृने रौ हिरा कपाले रौ हि । राहमौ वसुचो अनुत्कीरौ । स्थिरा मयसं । ध
ष्टी । शतमाने मुजपलेवान् । विक्कं कतशकला वि ८ श्रुतिप्रादेशमात्रान् । सकृदुजवेदं । धवित्राणि । कृत्स्नानि
ननिर्मितानि परिधिं च मरुजुसंदानं । आसंदी कृत्स्नानि । अभि । सिकताः खरायोः । अर्थपतिपात्री । पवित्रे

४७
 हनानिपवित्रो प्रोक्ताणीपात्रोऽपसर्जनीपात्रोऽहंकपिष्टेचाप्रवित्रकरणं प्रोक्ताणी संस्कारं कृत्वोद्यमोत्थापाहवत्स
 न्यचुरिष्यामो हेतयलिखुहि प्रास्तासमानिगायेति प्रैषेत्त्रयं सावकाशं ब्रह्मानुज्ञानोपमापत्वेति महावीरं प्राकृतिप्र
 तिमंत्रवायमोपत्वा प्रोक्तामि मखायत्वा प्रोक्तामि सूर्यस्य त्वानपसे प्रोक्तामि आसादनक्रमेण पात्राणां प्रोक्ता
 नृह्नी पर्वपादराखूणां मय्यर्चनिर्हसदङ्किरातो निखनति होतुः संदर्शने प्रतिप्रस्थाता पूर्वानदारे निर्हरणं कृत्वा
 दङ्किरादरमाश्रित्य होतुः संदर्शने निखननं गार्हपत्यस्योत्तरे स्वरतिपवनं तत्र पंचमसंस्कारः आहवनीयस्योत्तरे स्वर
 तः तत्र त्रयः पदार्थाः दङ्किरातो नित्यं धिष्टस्वरं तत्रापि यत्र संस्कारः पूर्वगाहवनीयं संस्कारो संदीप्यमाह तस्य
 जासंघानुत्तरतस्त्यापनं आसंघं कृत्वा जिनास्तरणं तस्मिन्नक्षपरापोष्णनिधानं महावीरो च विकल्पेन द्योदनी
 खूणामयस्य निर्हरणं घेवमंतं प्रतिप्रस्थातुः पूर्णाहुतिवदाज्यं संस्कृत्य अंजनीं फक्ष्यमाने देवत्वा सविता मध्वा
 नैक्तिमंत्रेण महावीरं जनेन द्योतेनुररणं महावीरस्य रजतशतमानं स्वरउपगृह्णति पृथिव्याः सः स्रष्टा स्यात्पृथुक्र
 गापुति प्रैषः पत्नी शिरः प्रोर्णते स्वया सः सीदस्वैत्फक्ष्यमाने होमरिमुं प्रजवाहि पणानादीष्य प्रतिदिशो स्वरे
 करोति ते सुमहावीरमाज्यवंतमर्चि रसिरो विरसितयोसीति अनाद्येति पत्नमानस्य वाचनं अनाद्यया पुस्ता

राम०

ॐ जोमेदप्रतिब्रह्मि जोमेदादेवा सुपरिधारयन्ते। प्रतिमंत्रं प्रतिदिशं वाचा च नंदकिरातनुत्ताने पाशिना मिद्रवः वि
 द्याभ्यामानाष्ट्राभ्येसाहिमनोरश्चेति प्रादेवा सुतरतः। मनोरश्चासिधुष्टिभ्यां भस्मना परिकिरणं। अंगारेष्वकिंककतः
 कलैः परिश्रयति त्रयोदशालिः प्रागुदग्निः। अलितः प्राचौ द्वौ मेवेरात्वा हा निः परिश्रयत्वा तस्मीं गृह्ये। तस्मीं प्राचौ तस्मीं
 हं चो। तस्मीं प्राचौ तस्मीं सृष्टं चो। अधिकं रकिरातः। सवर्णं ज्ञातमानेनापिधाने दिवः सठस्य रासाहि चंद्रंगाय। कृसाति
 नावकृतैर्ध्विचैरुपवाजयति। त्रिलिङ्गं उवन्निर्मधुमधु। एकं प्रपद्यति प्रस्थात्रे अरं अग्रीधे। धत्वेति त्रित्वः परिकामेति पितृ
 चहेव च च। अतेतदतरया वृत्तिः रुचिने धर्मे उत्तरपरिक्रमण पक्षे सकृत्। अविधि प्राप्ते सवर्णं ज्ञातमाने स्वस्थाने स्थापना प
 ति प्रणवमोजेन महावीरं पुरिषं च तिस्रकवेरां जेहि राकरां प्रस्थातुं स्त्रीं तत्र सूर्याग्निहे। ब्रह्मवर्णो रादानं। वतुर्मुष्टि
 कद्वयस्य ग्रहणं कपालद्वयस्योपधानं। अभद्रं। उपसर्जनं विप्रयरो। पात्रां पिब प्रक्षेपः। उपसर्जनं सासेकः। संयवनं।
 पित्रं वधनं। अधिप्रयरो। प्रथमं। अद्विभिमन्त्रीनां आलंभनं यत्तालिवासः। इडेवावा एपि वीदत्फच्यमाने परिधिपरिध
 नमाहवनीये। शिहिगाहवन्पोरादानं। उपसर्जनं। तत्र स्त्रीं लिवाः। उदसं। क्वचोरासादनं। आहवनीया रकिरातरो। अ
 त्स्वती मित्फच्यमाने रुचिना धर्मः। इत्याहोपोतिष्ठ न ध्वस्यः। द्वितीयं परिक्रमणं न कृतं चेत्तस्यैव। धर्मस्य तन्वोगायेति

ब्रह्मणस्पतिरुच्यमानिसमुद्रायत्वेतिवातनामानिजपतिगघ्नहवनीयं।समुद्रायत्वातावाघस्वाहास०पितृमतेस्वाहा।यडुपय
 मम्योपतितंपयोमतेवातहर्मैःआसिंचतिस्वाहाधुमाय।स्वाहावर्मःपित्रेरतिजपः।आम्रावणो।प्रत्याआवणो।अग्निनोवर्मस्यपज
 ।वषट्कृतेविष्वाआशरतिस्वाहाकोरहोमः।विष्वाआशरदहिरासद्वि०मध्विना।इदमग्निभ्यां।त्रिभुक्तकेपने।द्विविधारमंयत्तमि
 भयत्तद्विविधाः।अनुवषट्कृतेस्वाहाभयशतपत्रुणैर्होमः।स्वाहानयेयज्ञियापत्रापजुर्भ्यः।इदमभयेयज्ञियापस्विष्टकृते।अधि
 नाधर्ममितिब्रह्माभुमंत्रयतेधर्मैः।अध्विनायमंयानः।घावा।एयिवीभ्यांपितृस्व।इशामासुतक्रमणधर्मसिधुधर्म।अमेन्यसे
 इतिस्वेरेकरोति।अमेन्यसेमंवित्राधारया।विककतशकलैर्जुहोतिबुधर्मन्यस्वाहापस्मेशरसरतिप्रतिमंत्रं।द्रुत्वाद्रुत्वाप्रथम
 परिधाउपश्चयति।स्वाहापस्मेशरसे।इदंपस्मेशरसे।स्वाहाग्रावाभ्यः।इदंग्रावभ्यः।स्वाहाप्रतिरेवेभ्यः।इदंप्रतिरेवेभ्यः।चतुर्थ
 महुतमुदडीकुमारोदहिरातोवीहैष्कपगृहति।स्वाहापितृभ्यउक्तेवहिर्भ्योवर्मपावत्यः।इदंपितृभ्यउक्तेवहिर्भ्योवर्म
 पावत्यःनोदकस्पर्शः।स्वाहावाएयिवीभ्यां।इदंघावाएयिवीभ्यां।स्वाहाविश्वेभ्योदेवेभ्यः।इदंविश्वेभ्योदेवेभ्यः।सत्यमंच
 सर्वलेपाक्तंरुहिराकुमारोप्रतिप्रत्येप्रपृथति।स्वाहारुद्रायरुद्राहेतयो।इदंरुद्रायरुद्राहेतयो।नोदकस्पर्शः।त०स०उ
 त्रतःआनायाउदंचनिरस्पति।स्वाहासंजोतिषेत्कपयमम्यामासिंचतिधर्मैः।स्वाहासंजोविषाज्योतिः।अहःकेतुनेत्क

त्रयेहिराहोमः सामोते। न पश्यताति कलानि प्रहरति। अग्निहोत्रावता दुत्वावाति नवरुहः। उवपह्यमधुद्रुतमितिलहः। म
 धुद्रु। तमिद्रुहिः सी। उपयमनी प्रहालेषिष्ठस्वरे उदकासेकः। अत्र वोपयत प्रहरां। शान्तिकरं। सः साधमात्रा
 ब्रह्मस्य वसाद्गवतो रत्नमानेयवसो रकेधेनवे प्रयंते के। सर्वपात्रागामो संघो स्थं पने। अनीममिति महः।
 भीषादर्शनं। शान्तिकरणमववा। रतिप्रवर्गः। वाचस्पतिप्रैषाधपसन्। अपराद्धे पुनः प्रवर्ग्यपसदौ। तत्रो हिराहोमे।
 एविः केतनानुषतामिति विशोः। इदं रात्रौ उपसदा चरिष्यं शुश्रूष्य न प्रवर्ग्य चरं। उपसदं ते प्रवर्ग्यो आदने। तत्र
 तः पात्ये परिबर्म्पनिधानं॥ रक्षिरो नदरेणो घिष्ठस्वरतिं त्वय पात्रे कर्त्तव्यं तः पात्ये निधानं इतरेषां रवेण॥ आहव
 नीयेत्रीष्वालाका न प्रदीप्य प्रदीप्या ग्रीधो धारयति। एणादुतिवदा न्यसंस्कारो ध्वर्योः। चतुर्गृहीतग्रहणं मुचरद्वे
 शालाको तृतीयो होमः। पाते बर्मदिया सु० स्वाहा। इदं दिया पेषु च येनालिद द्वे शालाके द्वितीयो वाहे। अयाते व
 मितरि हे स्वाहा। इतरि कृपयु च ये प्रा न्य उपविश्य तृतीयं पाते बर्मदिया सु० स्वाहा। इदं दिये ये शुक्लं पत्नीमग्रतः
 कृत्वा हे त्रस्य वेदिं क्रमणं। कृत्वा स्पृत्वा न्यसे सामगापेति। प्रैषः। सर्वे निधनसपयंति। अर्घ्यं ये पात्राणि निधाय न
 उः सामगापेति प्रैषः। निधने च। उत्सादनं देश पात्राणि निधापयेषः। पूर्ववत् निधानं च। उत्तरवेदिं त्रिःपरिषि स्य वि

२३०

कददिति मंत्रक मेरावा अविक्कदहृषा हरिः निधिः प्रतिपरिषेकं मंत्रः नालिष्टां प्रवृजनीयं निदधति चतुश्चक्रि
 सष्टिमा प्राचौ दतरोत्तस्मी उपद्रायं चतस्मी अलितपरीश सौरो हि राहव न्यो चावक येवा ले अलितः अभिमुत्तरत।
 आसंदी दहिणातः कृष्णाजिन सुत्तरतः सर्वतो धरित्राणि परिधिवर परिधाश्च रज्जु संदानं वेदनुयय मन्मा माधाय
 चार प्राची मांसा दयति पश्चात्तिवृते चालितो रंङ्गः स्पर्णाम पृष्ठं पश्चात् पश्चाद्द्रोहिण कपालो पश्चाद्दृष्टी अन्य
 न्मद्यो खरो उत्तरतः दहिणातो मार्जालीय देवं व हि वै कश्चिच्छरवर निधानं नालि मन्पात्र योजने आसे चतवे
 ति पयसः श्रयति धर्मैत तैषरीषः महिशेषं व्रत मिश्रं दीहिता यप्रपद्यति व्रत कावो रत्नं चैत्वे चक मेव दानं अत्र वा
 चोदि परिषेकः वार्षा हरं सामगायेति प्रैषः सामगानां दृष्ट्या होत्रीयं सामगायत दानं चात्वा ले मार्जयंते स पत्नी का
 अविजः समित्रिया तरेति उद्धय मित्कृमणाय नर एवोर्द्धय जमानस्य अधस्युर्वा अनये मे स्माह वनी ये सति
 दाधानं रधो स्पेधिषी महि समिदसिते जो सिते जो मयि धे हि पत्नी वृत डंङ्ग उद्गात्रो उद्गात न्नाहे न प्रस्नातारति के
 चित्ता अग्नीध्रेज्जो ॥ इति प्रवर्ग्यो सादनं ॥ अर्द्धवृते प्रते रंद्रायेति द्वितीयो करणं एवं चत्वारः प्रतिप्र
 स्यात्त ईहिणा उपावर्त्तयेत्पस्मिं स्याने प्रतिप्र स्यात्त ईधि वर्मो यदध्याहरदहिणा उपावर्त्तयेत्पेवं प्रेषः प्रति

प्रस्थातुर्दधिवर्मोहरणं। अध्वर्युः प्राणदानं करोति। दंडं गच्छेति। सदसः पुरस्तादासनं प्रियेण धाम्नेति। कृवाञ्जसदन्विता
लंभः। नात्मा लंभः। अग्निहोत्रहवरणपोशाखापवित्रकरणं। उपस्तरणं। यावति धावाथपिवौ इति दधिवर्मग्रहणं मध्याह्ना
यावती। अपिण्ड द्रुमपुष्पैर्होतुः। पुरस्तात्। होतवदस्वपते वायमित्याह। वाघां तेषां तद्विहितं तिष्ठन्नाह। अतिप्रणी
तं प्रतिगमनं। आश्वा यददं दधिवर्मस्य पजेति प्रेषः। प्रतिवषट्कारं हो

ॐ
मि
हम

सर्वप्रायश्चित्तीयमुंडनं च कर्त्तव्यमेव नित्यत्वाद्द्वर्षपूर्णमासचालुर्मास्यादिसुंडनेपिनदोषः
 नचमुंडनंचौलमित्यक्तं ब्रह्मोदाहोतुमंगलमिति वचसा मंडनमुंडनयोः परिगणनादाधा
 नादीनां न दोष इति वाच्यं वाक्यं सोदाहरणार्थत्वात् अथवा ब्रह्मोदाहान्नचौलकमित्येव च
 कथं मंडनान्नमुंडनमिति सामान्येन वचनरचनानर्थक्यापात्तात् तस्माद्ब्रह्मोदाहानादिलघु
 मंगलादुदाहारे ज्येष्ठमंगलाच्चाधानादिसुंडनमपि वर्ज्यमिति भाति एवं सति कुले च द्रुक
 र्मोपरोधः स्यादिति चेत् विवाहजतचूडोत्तरमंगलेषु पिंडदानादौ मासाधत्तकालप्रतिबंध
 वत् पित्राधन्यमरणे ल्यकालप्रतिकूलनिर्णयवत्सलघुमंगलोत्तरमासाधत्तकालं सुंडननि
 षेधकत्वं सुक्तिबलादाश्रयणीयमिति भाति अत्र विषये प्राचीननिबंधेषु विशेषो न दृश्य
 ते तथापि धार्ष्ट्येन मयोक्तो विशेषो युक्तश्चेद्भास्यः ॥ इति मंडनमुंडननिर्णयः ॥ अथ प्रतिकूल
 विचारः ॥ ॥ विवाहनिश्चयोत्तरं वरस्य कन्यायावासगोत्र त्रिपुरुषात् फकुलेकस्य चिरणे
 प्रतिकूलदोषः विवाहनिश्चयश्च वैदिको लौकिको वा ग्राह्यः तत्र वैदिको वा दानाख्यविधि

नाहोतुमुर्यः लौकिको लग्नलिधिनिश्चयादिवरवध्वोः भूत्कभाषाबंधपूगीफलदानादिभ्यः ।
 संगोत्रत्रिपुरुषे त्यक्त्या मातामहकुलादिव्यावृत्तिः तन्नाचवरस्तत्पूर्वपत्नीवरमातापितरौवरपि
 तामहपितामहावनूढापितृष्वसाचेति पूर्वत्रिपुरुषी वरस्तस्य भ्रातापत्नीपुत्रानूढकन्यासहितो
 वरस्यानूढभगिनीवरस्य सुषापुत्रो भनूढकन्याचपौत्रस्तद्भ्रातृचानूढपौत्रीचेति परत्रिपुरुषी
 पित्रमृतस्य ल्योपित्रव्यतसुत्रतस्य ल्यावनूढापित्रव्यकन्याचेति संतानभेदे त्रिपुरुषीचेति स
 गोत्रत्रिपुरुषीपुरुषपरिगणना एतेषामन्यतममरणे प्रतिकूलमिति पर्यवसितोऽर्थः अत्र भ्रा
 तापुत्रः पौत्रादिभ्यानुपनीतोपित्रिवर्षाधिकचयोग्राह्यः एवमनूढभगिन्यादेरपित्रिवर्षाधिक
 त्वं युक्तं भाति एवं वधकुलेष्वसं एवमेव मंडनमुंडनादावपित्रिपुरुषगणनोक्त्या अत्र विशेषः पिता
 मातापितामहः पितामहीपित्रव्यः पूर्वपत्नी पूर्वस्त्रियाः पुत्रो भ्रातानूढभगिनीचेतेषामरणे विशेषः ।
 प्रतिकूलदोषाः नैव कर्त्तव्यो विवाहः एतदेव त्रिपुरुषस्य पिंडमरणे श्रमं स्यादिति नादोषं परिहृत्य वि
 वाहः कार्यः संकदे तु पित्रादिमरणेऽपि कालप्रतीक्षायां लिभ्यां दोषं निर्हृत्य विवाहः कार्यः तत्र व्यवस्था
 निश्चयोत्तरं पित्रोर्द्वयोरपि मरणे कालप्रतीक्षायां लिभ्यामपि दोषं स्यात्तन्नाचकार्यो विवाहः मातापि

शेनमात्रादिमरणो मासादिकप्रतीक्षाया असंभवे मासमध्ये विदग्धा होतरं कंचित्कालं प्रती
 क्ष्योक्तव्यवस्थया विनायकशान्तिं श्रीपूजनादिशान्तिं च ह्यगां दत्वा पुनर्वाग्दानादिचरेदि
 त्यक्तं सर्वोप्ययमपवादः संकटेषु तारतम्येन बुधैर्गोप्यः अल्पसंकटविषये महासंकटविषय
 कविधिकथने वक्तुः कर्तुं श्रद्धा एव दुर्भिक्षादभंगदिभये पित्रोर्मरणशंकायां च न प्रतिकूलं दी
 र्घसौगीदूरदेशस्थविरक्तानां कन्यायाः प्रौढत्वे पिप्रतिकूलदोषैर्नेत्यपवादः श्रीपूजादिशान्तिं श्री
 येजाल इति श्रियं इदं विष्णुरिति विष्णुं गौरीभिर्मायेति गौरीं ज्यंबकमिति रुद्रं परं मृत्यो इति यमं च सं
 पूज्याष्टोत्तरशततिलज्यं जुहुयात् भूः स्वाहा भूतस्तुतयतां सुषोमैः सुरवं चर्धतां स्वाहेति ततो होमं
 समाय्याथ गोदूयंदक्षिणा भवेदिति कौस्तुभेद्रष्टव्या इति प्रतिकूलविचारः ॥ प्रेतकर्मण्यनिर्वर्त्य
 चरन्नाभ्युदयक्रियां आचतुर्थं ततः पुंसि पंचमेश भदं भवेत् अत्र प्रेतकर्मपदेन सपिंडीकरणात् पूर्व
 भाविकर्माणि सपिंडीकरणं च सपिंडीकरणोत्तरं पार्वणविधिर्नोक्तानि मासिकानि चोच्यंते सपिंडी
 करणादर्वाग्यस्य कृता न्यपि सुनुरप्यपस्यैते वध्युत्तरनिषेधनादित्यनुमासिकानामप्यपकर्षो
 क्तैः अभ्युदयपदेन नान्दीश्राद्धसुतं कर्ममात्रं ग्राह्यं केचिदिहाद्येव ग्राह्यमित्यक्तं आचतुर्थमिति नान्दीश्रा

त्रारे कैक मरणे तु शांत्यादिना विवाहः तत्र पितुरयं महाशौचं तदर्थं मातुरेव च मासत्रयं तु भार्यायास्तद-
 र्धं भ्रातृपुत्रयोः अन्येषां तु सपिंडानामाशौचं माससंमितं तदंते शांतिकं कृत्वा ततो लग्नं विधीयते प्रति-
 कूलेन कर्त्तव्यं लग्नं यावदुत्तमं प्रतिकूले सपिंडस्य मासमेकं विवर्जयेदित्यादिवाक्याभ्येण व्यवस्थो-
 व्यते तत्राशौचशब्देन प्रतिकूलकृतं विवाहकार्यमात्रं कालप्रतीक्षार्थमुच्यते अतः पितृमरणे वर्षेत्त-
 रं विनायकशांतिं कृत्वा संकटे विवाहः कार्यः अतिसंकटे षण्मासोत्तरं विनायकशांतिं श्रीपूजनादिशांतिं च
 कृत्वा विवाहः ततोऽप्यतिसंकटे मासोत्तरं शांतिद्वयांते विवाह इति संकटतारतम्येन यस्मिन् मातुर्मरणे षण्मा-
 सांते विनायकशांत्या विवाहः अतिसंकटे मासांते शांतिद्वयं कृत्वा ह्यहः यत्तु प्रमीतो पितरो यस्य देहस्तस्या-
 भविर्भवेत् न देवं नापि धापि त्र्यंयावत्सर्गो न वत्सर इति पित्रोर्मृतौ वर्षपर्यंतं सर्वं भ्रमकर्म निषेधवचनं
 तस्मात् कुवाडिः श्रव्या सित्रोर्मृतौ संकटाभावे वा ज्ञेयं भार्यामरणे मासत्रयं ते वा श्रीपूजनादिशांतिः भ्रा-
 तृमरणे सार्धमासांते मासांते वा विनायकशांतिः पुत्रमृतौ सार्धमासं वा प्रतीक्ष्य श्रीपूजनादिशांतिः ।
 पित्र्यमरणे मासांते विनायकशांतिः पितृमह्याभनूदभगिन्याभ्यमरणे मासांते श्रीपूजनादिशांतिः एत-
 दन्यत्रिषु रूपसपिंडमरणे मासांते श्रीपूजनादिशांतिः ततो विवाहः गुणवत्तरमातुर्मृतौ षण्मासेन मनः-
 खेदायगमेव वर्षप्रतीक्षा एवं गुणवत्तरभार्यायाः षण्मासपर्यंतं प्रतीक्षा ज्योतिः प्रकाशे तु अतिसंकटव-

६५ कर्त्तां पुरुषमारभ्य जनकचतुः पुरुषीजन्यचतुः पुरुषीसंतानभेदेचतुः पुरुषीसगोत्राग्रह्यते
 तथाचर्त्तादीश्राद्धकर्त्तुः पितृपितामहप्रपितामहाः पत्नीसहिताः कर्त्तुमार्यापुत्रप्रपौत्रास्तद्गोत्रा
 श्वभ्रातास्तुत्रपौत्रास्तद्गोत्राः पित्रव्यतस्तुत्रपौत्रास्तद्गोत्राः श्वप्रपितामहाश्चप्रपितामहश्चपु
 त्रपौत्रप्रपौत्रास्तद्गोत्राः श्वेतेषां मृतानां मनुमासिकान्तप्रेतकर्माकरणेमंगलं न कार्यमित्यर्थः नो
 दीश्राद्धकर्त्ताः अमुख्य एव ग्राह्ये न तु मातुलादिगोत्राः मृतपितृकस्योपनयनादौ संस्कारभारभ्येव
 ६५ पुरुषी चतुःगणनामातामहादेभिर्नगोत्रहेपिनादीश्राद्धदेवतास्तात् प्रेतकर्माभावेमंगलं न भवति माता
 मस्रादेः स्वातंत्र्येण देवतात्वाभावाद्ग्राह्यत्वं कर्माभावेपिमंगलप्रतिबंधो नास्ति इत्थं कर्माभावनि
 मित्तकमंगलप्रतिबंधनिर्णयः भौंजीविवाहयोनोदीश्राद्धमारभ्यमंडपोशासनपर्यंतमध्येदर्शदिनं
 यथानपतेत्तथाकार्यं दर्शय पित्रोः क्षयादिश्राद्धदिनं यदि ज्ञानादज्ञानाद्वापतति तदात्रिपुरुषस
 पिंडैर्विवाहादिमंगलमाभ्युत्तरं श्राद्धं कार्यं एवं च दर्शद्वयश्राद्धस्यैव विवाहादिमध्ये निषेधः न तु
 दर्शवत् श्राद्धरहितस्यापि श्राद्धतिथिमात्रस्य भ्रते विवाहे परतस्तु कुर्याद्ग्राहमित्याहुतेः एतेन संक्रां
 तिमन्वाधाष्टकादिदिनानां श्राद्धदिनत्वाद्दर्शकमध्ये पातो निषिद्ध इति शंका निरास्ता तेन षष्ठा
 वतिश्राद्धकर्त्तृभिः सपिंडैर्मध्ये वसितमन्वादेः प्रायश्चित्तादिना संपत्तिः संपाद्या इति चतुर्थकर्म

[OrderDescription]
,CREATED=06.01.20 15:15
,TRANSFERRED=2020/01/06 at 15:41:40
,PAGES=124
,TYPE=STD
,NAME=S0002458
,Book Name=M-2534-DHARMSINDHU
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF

FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF

FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF

FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF

FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF

FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF

FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,